

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Εξορθολογισμός διαδικασιών και επιτάχυνση της διοικητικής δίκης και άλλες διατάξεις»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Το Συμβούλιο της Επικρατείας και η διοικητική δικαιοσύνη στο σύνολό της υπάρχουν για να προστατεύουν τον πολίτη από την παράνομη διοικητική δράση. Την αποτελεσματικότητα της προστασίας αυτής υπονομεύει όμως ο συντριπτικός όγκος των εκκρεμών υποθέσεων και οι συνακόλουθες καθυστερήσεις που ταλαιπωρούν τους πολίτες και έχουν δυσμενέστερες επιπτώσεις στην οικονομία της χώρας. Ο τεράστιος αυτός όγκος οφείλεται: α) στην κακοδιοίκηση, η οποία, σε συνδυασμό με την δαιδαλώδη πολυνομία, αποτελεί πραγματική «μηχανή παραγωγής» διαφορών, β) στην έλλειψη ρυθμίσεων που θα απεθάρρυναν την άσκηση «προπετών» ενδίκων βοηθημάτων και μέσων ή ενδίκων βοηθημάτων και μέσων με ασήμαντο αντικείμενο ή προδήλως αβασίμων, γ) στην αλόγιστη άσκηση ενδίκων βοηθημάτων και μέσων από το ίδιο το Δημόσιο και τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου. Πρέπει, συνεπώς, να ληφθούν δραστικά μέτρα, για την αντιμετώπιση του προβλήματος, όπως άλλωστε, τινίσθηκε και από όλους τους συμμετέχοντες στην ανοιχτή συνεδρίαση του Υπουργικού Συμβουλίου της 1ης Μαρτίου 2010 με την ηγεσία της δικαιοσύνης.

Το Συμβούλιο της Επικρατείας, έχοντας επίγνωση των παραπάνω προβλημάτων και αντιμετωπίζοντας σοβαρό πρόβλημα στην διεξαγωγή των εργασιών του λόγω του όγκου των υποθέσεων, είχε ήδη συστήσει Επιτροπή με αντικείμενο εργασίας την ανακατανομή της ύλης του Δικαστηρίου και την ορθολογική κατανομή αυτής μεταξύ των σχηματισμών του. Μετά από πολλές συνεδριάσεις η διοικητική Ολομέλειά του, με το πρακτικό 4/2010, πρότεινε σειρά ρυθμίσεων για την επιτάχυνση στην απονομή της δικαιοσύνης από το Ανώτατο αυτό Δικαστήριο. Οι προτάσεις αυτές περιλαμβάνουν μέτρα όχι μόνον «κλασικά», δηλαδή με αντικείμενο εντοπισμένο αποκλειστικά στη μεταφορά αρμοδιοτήτων του προς άλλα δικαστήρια, αλλά και πιο πρωτότυπα, διαρθρωτικά. Με τα μέτρα αυτά αναμένεται να αντιμετωπισθεί σε μεγάλο βαθμό το πρόβλημα της υπερφόρτωσης του Δικαστηρίου με μεγάλο όγκο υποθέσεων και κατόπιν αυτού θα διευκολυνθεί αποφασιστικά η άσκηση του έργου όχι μόνον του Συμβουλίου της Επικρατείας, αλλά και της διοικητικής δικαιοσύνης γενικότερα, έχοντας ως τελικό αποτέλεσμα τη σημαντική επιτάχυνση της διοικητικής δίκης επ' ωφελεία του πολίτη.

2. Πρέπει να σημειωθεί ότι αντίστοιχη κατάσταση ως προς τον όγκο των εκκρεμών υποθέσεων, η οποία οφείλεται κατά βάση στους παραπάνω λόγους, παρατηρείται και στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια και, κυρίως, στα διοικητικά πρωτοδικεία, όπου τα ασκούμενα ένδικα βοηθήματα και ένδικα μέσα έχουν πολλαπλασιαστεί τα τελευταία έτη και συνεχίζουν να αυξάνονται από έτος σε έτος. Η εξέλιξη αυτή αποτελεί τη βασική αιτία της μεγάλης καθυστέρησης στην εκδίκαση των υποθέσεων που δημιουργείται κυρίως λόγω του μεγάλου χρονικού διαστήματος μεταξύ της κατάθεσης του ένδικου βοηθήματος και της οριζόμενης δικασίμου. Παρά τις παρεμβάσεις που έχουν επιχειρηθεί τα τελευταία έτη στις ρυθμίσεις του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας και τις προσπάθειες

που έχουν αναληφθεί στο πλαίσιο της εσωτερικής οργάνωσης των διοικητικών δικαστηρίων, τα προβλήματα δεν έχουν μειωθεί.

Για την αντιμετώπιση των προβλημάτων που σχετίζονται με την καθυστέρηση της απονομής της δικαιοσύνης από τα διοικητικά εφετεία και πρωτοδικεία, το Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων συνέστησε ειδική νομοπαρασκευαστική επιτροπή με έργο να προτείνει τις αναγκαίες δικονομικές ρυθμίσεις και να συντάξει σε σύντομο χρόνο σχετικό σχέδιο νόμου με μέτρα άμεσης απόδοσης, δεδομένου ότι αφ' ενός η άρση των λόγων υπερφόρτωσης των διοικητικών δικαστηρίων που σχετίζονται με τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας των δημόσιων υπηρεσιών απαιτεί πρωτοβουλίες μακράς πνοής μακροχρόνιας απόδοσης και αφ' ετέρου η επίσης αναγκαία αναμόρφωση του οργανωτικού και λειτουργικού πλαισίου των διοικητικών δικαστηρίων δεν είναι εφικτό να ολοκληρωθεί σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα, διότι απαιτεί σοβαρή μελέτη και ανάλυση, τη διάθεση ικανών μέσων και τη λήψη σημαντικών μέτρων υλοποίησης. Στην πρόταση της επιτροπής περιλαμβάνονται και μέτρα, τα οποία συνιστούν τολμηρές δικονομικές τομές, με εισαγωγή νέων, άγνωστων μέχρι σήμερα στο διοικητικό δικονομικό δίκαιο, και κινούνται σε τέσσερις άξονες.

Ειδικότερα: α) εισάγονται νέες διαδικασίες, με σκοπό να περιορίζονται οι περιπτώσεις διεξαγωγής μεγάλου αριθμού δικών για το ίδιο νομικό ζήτημα, β) απλοποιούνται υφιστάμενες διαδικασίες, μεταξύ άλλων με την πρόβλεψη μονομελούς εφετείου για την εκδίκαση εφέσεων κατ' αποφάσεων μονομελούς πρωτοδικείου και την διεύρυνση της εννοίας της συναφείας, γ) ενισχύεται η διαδικασία της πρότυπης δίκης, με σκοπό να διευκολύνεται η εφαρμογή της και δ) θεσπίζονται μέτρα για την αποτροπή του φαινομένου της μη αποστολής φακέλου από την Διοίκηση, που αποτελεί βασική αιτία αναβολής εκδίκασης των υποθέσεων και για την επιτάχυνση της καθαρογραφής των σχεδίων αποφάσεων.

3. Κύριος σκοπός του σχεδίου νόμου, ο βασικός κορμός του οποίου περιλαμβάνει προτάσεις της διοικητικής Ολομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας και ρυθμίσεις, τις οποίες εισηγήθηκε η ειδική νομοπαρασκευαστική ως προς τις διαδικασίες στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια, είναι η αντιμετώπιση της καθυστέρησης στην απονομή της δικαιοσύνης τόσο στο Συμβούλιο της Επικρατείας, όσο και στα διοικητικά πρωτοδικεία και εφετεία, η οποία ναρκοθετεί το κράτος δικαίου και αποδυναμώνει στην πράξη σειρά συνταγματικών δικαιωμάτων των πολιτών, καθώς επίσης η αποθάρρυνση της άσκησης ενδίκων μέσων με μόνο σκοπό την καθυστέρηση στην εκπλήρωση νόμιμων υποχρεώσεων, ιδίως εκείνων που αφορούν την καταβολή φόρων.

Οι προτεινόμενες, κατ' άρθρο, ρυθμίσεις είναι οι εξής:

Επί του άρθρου 1:

Η συνηθισμένη διαδρομή μιας υπόθεσης στα διοικητικά δικαστήρια είναι διοικητικό πρωτοδικείο - διοικητικό εφετείο - Συμβούλιο της Επικρατείας. Έτσι, κάθε θέμα που ανακύπτει, όσο σημαντικό και αν είναι, όσους πολίτες και αν αφορά, τίθεται πρώτα υπό την κρίση του πρωτοδικείου. Πρωτοδικεία, όμως, υπάρχουν στη χώρα πολλά και μπορεί να μην καταλήγουν όλα στην ίδια κρίση. Άλλωστε, στο πλαίσιο ενός και μόνο πρωτοδικείου υπηρέτούν πολλοί δικαστές που μπορεί να μην συμφωνούν

όλοι με την δοθείσα λύση. Αποτέλεσμα: Αντίθετες αποφάσεις, με συνέπεια, αν πρόκειται για θέμα σημαντικό που αφορά πολλούς, αμφιβολίες, ανασφάλεια, ενδεχομένως και κοινωνικός αναβρασμός από τα αντιτιθέμενα συμφέροντα των πολιτών. Ασκούνται εφέσεις, αλλά και στα εφετεία ισχύουν τα ίδια. Ασκούνται αιτήσεις αναιρέσεως στο ανώτατο δικαστήριο. Αυτό, που ως λόγο ύπαρξης έχει, ακριβώς, την ενότητα της νομολογίας, επιλύει επιτέλους το αμφισβητούμενο ζήτημα. Ενδεχομένως, μετά από παραπομπή στην Ολομέλειά του. Πόσος χρόνος, ή μάλλον πόσα χρόνια πέρασαν από την πρώτη πρωτόδικη απόφαση μέχρι την οριστική λύση; Πολλά, με αποτέλεσμα την εξουθένωση του πολίτη και την αβεβαιότητα του δικαίου.

Κρίνεται, συνεπώς, ότι θα επιτευχθεί ιδιαίτερη επιτάχυνση στην απονομή της διοικητικής δικαιοσύνης αν, σε θέματα γενικότερου ενδιαφέροντος που, ως εκ της φύσεώς τους, αφορούν πολύ κόσμο, δοθεί η δυνατότητα τόσο στους διαδίκους, Υπουργό και ιδιώτες, όσο και στα διοικητικά δικαστήρια να απευθύνονται απ' ευθείας στο Συμβούλιο της Επικρατείας, ώστε αυτό να χαράσσει σύντομα, μια ώρα αρχύτερα, μια νομολογιακή γραμμή. Πρόκειται δηλαδή, ως προς το συγκεκριμένο αμφισβητούμενο ζήτημα, για μία δίκη «πilotο», η οποία σκοπό έχει να εδραιώσει το ταχύτερο δυνατό την ασφάλεια του δικαίου και να απαλλάξει τον πολίτη από την πολυετή αναμονή.

Επί του άρθρου 2:

Συχνά αμφισβητείται για τον ένα ή τον άλλο λόγο η συνταγματικότητα ενός νόμου. Αποτέλεσμά της είναι μια γενικότερη αναταραχή. Αν ο νόμος επιβάλλει στους πολίτες υποχρεώσεις, όπως πρόσφατα η έκτακτη εισφορά, η αμφισβήτησή του τους δημιουργεί ελπίδες αποφυγής. Αντίθετα, όταν ο νόμος τους παρέχει δικαιώματα, η αμφισβήτησή του τους γεμίζει ανησυχίες. Αλλά και η κρατική μηχανή αρχίζει να πλέει σε πελάγη αβεβαιότητας. Εύλογα. Γιατί το Σύνταγμα υποχρεώνει τα δικαστήρια να μην εφαρμόζουν νόμο, το περιεχόμενο του οποίου κρίνουν αντισυνταγματικό.

Κρίνεται, λοιπόν, ότι όταν διοικητικό δικαστήριο δεν εφαρμόζει τυπικό νόμο ως αντίθετο στο Σύνταγμα ή σε άλλη υπερνομοθετική διάταξη (διεθνή σύμβαση) χωρίς προηγούμενη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, το θέμα είναι ιδιαίτερα σοβαρό (πρβλ. άρθρο 100 παρ. 5 του Συντάγματος) και πρέπει, κατά παρέκκλιση κάθε άλλης διάταξης (περί ανεκκλήτου, περί εφέσεως κλπ.), να άγεται απ' ευθείας ενώπιόν του προς επίλυση.

Επί του άρθρου 3:

Ενόψει του πολύ μεγάλου όγκου των αιτήσεων αναιρέσεως εκ μέρους του Δημοσίου στο Συμβούλιο της Επικρατείας σε σχέση με τα δύο άλλα Ανώτατα Δικαστήρια κρίνεται σκόπιμο να επαναφερθεί για το Δικαστήριο αυτό η ρύθμιση του άρθρου 12 του ν. 2298/1995, με την οποία προβλέφθηκε η προηγούμενη γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους για την άσκηση αιτήσεων αναιρέσεως εκ μέρους του Δημοσίου. Ρύθμιση που είχε καταργηθεί με το άρθρο 13 παρ. 9 του ν.3790/2009.

Η παραπάνω διάταξη, όταν εφαρμόστηκε, αποδείχθηκε αρκετά αποτελεσματική στη «διήθηση» αιτήσεων αναιρέσεως που ασκεί στο Συμβούλιο της Επικρατείας το Ελληνικό Δημόσιο και ν.π.δ.δ., διαπλάστηκε δε σημαντική νομολογία σε σχέση με την εφαρμογή της διάταξης.

Προκειμένου δε να καταστεί ευχερέστερη η προσαρμογή της διαδικασίας έκδοσης των γνωμοδοτήσεων προς τις λειτουργικές ανάγκες του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, παρέχεται εξουσιοδότηση για τον καθορισμό των σχετικών θεμάτων με απόφαση του Προέδρου του, αντί της κοινής υπουργικής απόφασης, την οποία προέβλεπε η προγενέστερη ρύθμιση.

Επί του άρθρου 4:

Προτείνεται ο καθορισμός των αρμοδιοτήτων των Τμημάτων του Συμβουλίου της Επικρατείας να γίνεται στο εξής με απόφαση της Ολομελείας, χωρίς προεδρικό διάταγμα.

Εξάλλου, κατά τα ισχύοντα, η επίλυση των σχετικών διαφωνιών των Τμημάτων που τόσο συχνά ταλανίζουν το Δικαστήριο, ανήκει στην εξαιρετικά δυσκίνητη Ολομέλειά του, προς μεγάλη απορία των διαδίκων που περιμένουν το συντομότερο δυνατόν την επί της ουσίας απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας. Προτείνεται, γι' αυτό, με την τροποποίηση του άρθρου 14 του π.δ. 18/1989, το «εσωτερικό» αυτό θέμα, είτε ανακύπτει προ της συζήτησης της υπόθεσης λόγω διαφωνίας των Προέδρων των Τμημάτων, είτε και μετά, όταν Τμήμα έκρινε εαυτόν αναρμόδιο, να επιλύεται δεσμευτικά με πράξη του Προέδρου του Δικαστηρίου.

Τέλος, πολλές φορές οι λόγοι που υπαγόρευαν την απευθείας εισαγωγή υπόθεσης στην Ολομέλεια ή στην επταμελή σύνθεση εκλείπουν. Κρίνεται, γι' αυτό, σκόπιμο να διευκρινισθεί ότι με νεότερη πράξη του Προέδρου η υπόθεση μπορεί να εισαχθεί στο αρμόδιο Τμήμα, είτε στην πενταμελή σύνθεση.

Επί του άρθρου 5:

Ρύθμιση προς αποφυγή περιττών διατυπώσεων, κυρίως δε αποφυγή υπερμέτρου επιβαρύνσεως της γραμματείας των δικαστηρίων.

Επί του άρθρου 6:

Η κατά την κείμενη νομοθεσία έκθεση του εισηγητή δικαστή, ιδίως στις ακυρωτικές διαφορές, κατά το μέρος που περιέχει αιτιολογημένη γνώμη για τα ζητήματα της υπόθεσης, αφ' ενός μεν αποτελεί σημαντική αιτία επιβράδυνσης της διαδικασίας, αφ' ετέρου δε δημιουργεί σοβαρό πρόβλημα συμβατότητας με τις αρχές της δίκης και τη σχετική νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (βλ. ιδίως αποφάσεις της 7.6.2001, υπόθεση Kress κατά Γαλλίας, και της 12.4.2006, υπόθεση Martinie κατά Γαλλίας). Κατόπιν αυτών, κρίνεται ότι η εν λόγω έκθεση πρέπει να περιορισθεί στην παράθεση του ιστορικού της διαφοράς και των ζητημάτων που ανακύπτουν και να τροποποιηθούν αντιστοίχως οι σχετικές διατάξεις.

Επί του άρθρου 7:

Με την παρ. 1 του άρθρου αυτού προτείνονται βελτιώσεις απαραίτητες, ροκειμένου να καταστεί ταχύτερη και αποτελεσματικότερη η διεξαγωγή της εν συμβουλίω διαδικασίας.

Επί του άρθρου 8:

Προτείνεται η λογισμένη αύξηση του ποσού του παραβόλου για την άσκηση ένδικων βοηθημάτων και μέσων ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Επί του άρθρου 9:

Αυτονόμη ρύθμιση για τον περιορισμό των «προπτεών» ενδίκων μέσων και της δικομανίας εν γένει.

Επί του άρθρου 10:

Καθώς η τριμελής Επιτροπή Αναστολών δεν περιορίζεται, όπως παλαιότερα, στην εκτίμηση μόνον της βλάβης του αιτούντος, αλλά επιλύει και νομικά ζητήματα, δημιουργείται συχνά, και μάλιστα σε θέματα παραδεκτού αιτήσεων ασφαλιστικών μέτρων και αναστολών, αντίθετη νομολογία σε ζητήματα που, ελλείψει υπερκείμενου σχηματισμού, δεν επιλύονται. Για το λόγο αυτό, προτείνεται η σύσταση πενταμελούς σχηματισμού και διευκρινίζεται ότι οι πάρεδροι μετέχουν στη σύνθεσή του με αποφασιστική ψήφο.

Επί του άρθρου 11:

Σε πολλές περιπτώσεις οι εκσκαφές, θεμελιώσεις και λοιπές οικοδομικές εργασίες αρχίζουν αμέσως μετά την έκδοση της σχετικής οικοδομικής αδείας, συνεχίζονται δε και, μάλιστα, συχνά επιταχύνονται μετά την άσκηση αίτησης ακυρώσεως και αίτησης αναστολής κατά της αδείας, δηλαδή κατά το χρονικό διάστημα που μεσολαβεί εωσότου κριθεί το αίτημα προσωρινής δικαστικής προστασίας από την Επιτροπή Αναστολών ή από τον πρόεδρο του οικείου δικαστηρίου με προσωρινή διαταγή του. Η έναρξη ή συνέχιση των οικοδομικών εργασιών κατά το, έστω και μικρό, χρονικό αυτό διάστημα έχει ως αποτέλεσμα να δημιουργείται πραγματική κατάσταση, της οποίας η ανατροπή, μετά την τυχόν ακύρωση της οικοδομικής αδείας από το δικαστήριο, είναι στην πράξη σχεδόν αδύνατη.

Με τα δεδομένα αυτά, εμφανίζεται πολύ συχνά το φαινόμενο οικοδομών ή και συγκροτημάτων οικοδομών που παραμένουν ημιτελείς λόγω ακύρωσης της οικοδομικής αδείας. Η κατάσταση αυτή δεν είναι βλαπτική μόνο για την περιοχή και το περιβάλλον, αλλά τελικώς αποβαίνει και σε βάρος του ιδιοκτήτη και του κατασκευαστή. Οι δυσμενείς συνέπειες για το περιβάλλον είναι πολύ βαρύτερες για τις περιοχές εκτός οικισμών, δεδομένου ότι στις περιοχές αυτές είναι πιθανόν να επέλθει πλήρης αλλοίωση της φυσιογνωμίας τους.

Προκειμένου να περιοριστούν οι παραπάνω βλαπτικές από πολλές απόψεις καταστάσεις, με την προτεινόμενη ρύθμιση προβλέπεται η αυτοδίκαιη αναστολή της εκτέλεσης των οικοδομικών αδειών που εκδόθηκαν με βάση νομοθεσία για την εκτός σχεδίου δόμηση, εφόσον κατ' αυτών ασκηθεί αίτηση ακυρώσεως, το ανασταλτικό δε αποτέλεσμα αρχίζει, στην περίπτωση αυτή, από την κοινοποίηση της αίτησης ακυρώσεως στην αρχή που εξέδωσε την άδεια. Η αυτοδίκαιη αναστολή έχει περιορισμένη χρονική ισχύ, που δεν μπορεί να υπερβεί τις εξήντα ημέρες, λαμβάνεται δε και πρόνοια για την προστασία των δικαιούχων της οικοδομικής αδείας από καταχρηστικώς ασκούμενες αιτήσεις ακυρώσεως.

Για το σκοπό αυτό, παρέχεται στο δικαιούχο της αδείας και σε τρίτους που τυχόν βλάπτονται από την αναστολή η δυνατότητα να ζητήσουν με αίτησή τους, χωρίς καταβολή παραβόλου, την άρση του ανασταλτικού αποτελέσματος και πριν από την συμπλήρωση του παραπάνω εξηκονθημέρου, αν η αίτηση ακυρώσεως είναι προδήλως απαράδεκτη ή αβάσιμη. Εξάλλου, εάν μέσα στο εξηκονθήμερο ασκηθεί αίτηση αναστολής και η αίτηση αυτή απορριφθεί από το οικείο δικαστήριο πριν παρέλθει το ε-

ξηκονθήμερο, αίρεται το αυτοδίκαιο ανασταλτικό αποτέλεσμα. Είναι αυτονόητο ότι κατά τα λοιπά ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου 52 του π.δ. 18/1989, οι οποίες κατά το εξηκονθήμερο που διαρκεί η αυτοδίκαιη αναστολή εκτελέσεως της οικοδομικής αδείας εφαρμόζονται συμπληρωματικώς και αναλόγως, μετά δε την πάροδο του εξηκονθημέρου αυτού εφαρμόζονται πλήρως.

Επί του άρθρου 12:

Ουσιώδης επιτάχυνση της διαδικασίας ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας είναι απολύτως αδύνατον να επιτευχθεί χωρίς δραστική μείωση του αριθμού των υποθέσεων που εισάγονται ενώπιόν του. Ιδίως δε ενόψει του μεγάλου αριθμού των εισαγομένων στο Δικαστήριο αιτήσεων αναιρέσεως που δεν θέτουν σημαντικά νομικά ζητήματα και αποτελούν στην πραγματικότητα, προσπάθεια του διαδίκου να θέσει για τρίτη, κατά σειρά, φορά ενώπιον δικαστηρίου το αίτημά του, παρά το γεγονός ότι έχει ήδη τύχει της κατά το Σύνταγμα έννομης προστασίας από δικαστήρια σε δύο, συνήθως, βαθμούς. Ο μεγάλος αυτός αριθμός οφείλεται επίσης στην επιμονή της Διοίκησης να εξαντλεί όλα, ανεξαιρέτως, τα προβλεπόμενα στο νόμο ένδικα μέσα κατά των δικαστικών αποφάσεων που δέχονται ένδικα βοηθήματα πολιτών, ακόμη και επί υποθέσεων εντελώς δευτερευούσης σημασίας.

Η μείωση αυτή δεν μπορεί, πάντως, να επιτευχθεί με νομοθετικά μέτρα που θα απέκλειαν ή θα παρεμπόδιζαν υπέρμετρα το δικαίωμα προσφυγής στα δικαστήρια από τους πολίτες και το Δημόσιο. Προς αντιμετώπιση λοιπόν του τεραστίου όγκου των ενδίκων μέσων που κατατίθενται, κυρίως δε των αιτήσεων αναιρέσεως που κατατίθενται από το Δημόσιο, προεκρίθη τελικά η υιοθέτηση ενός αντικειμενικού κριτηρίου και συγκεκριμένα, ο νομοθετικός περιορισμός των λόγων παραδεκτού της αιτήσεως αναιρέσεως και της εφέσεως. Ενόψει δε του ότι βασικός σκοπός του Δικαστηρίου είναι η ενότητα της νομολογίας, τα ένδικα αυτά μέσα είναι παραδεκτά μόνον όταν δεν υπάρχει ακόμη νομολογία, είτε όταν υπάρχει αντίθεση της προσβαλλομένης απόφασης προς την νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή άλλου ανωτάτου δικαστηρίου, είτε προς ανέκκλητη απόφαση διοικητικού δικαστηρίου. Παράλληλα, διατηρείται το χρηματικό όριο για το παραδεκτό της ασκήσεως των αιτήσεων αναιρέσεως, όπως ισχύει μετά την αύξησή του με το άρθρο 35 του ν. 3772/2009.

Τα μέτρα αυτά, ανακουφίζοντας το Συμβούλιο της Επικρατείας από τη σημερινή οριακή για τη λειτουργία του κατάσταση υπερφόρτωσης, θα του δώσουν τη δυνατότητα να ασκήσει αποτελεσματικά τις συνταγματικές του αρμοδιότητες ως ανωτάτου δικαστηρίου στις περιπτώσεις που κατ' εξοχήν επιβάλλεται, σοβαρά δε ζητήματα που, ανεξάρτητα από τις πιο πάνω δικονομικές προϋποθέσεις, ενδείκνυται να φθάσουν προς κρίση ενώπιόν του, μπορούν, πάντως, να αποτελέσουν αντικείμενο αιτήσεως αναιρέσεως υπέρ του νόμου, κατά τις σχετικές διατάξεις που εξακολουθούν να ισχύουν.

Επί του άρθρου 13:

Ο Κώδικας Διοικητικής Δικονομίας ορίζει στο άρθρο 6 ότι η σε πρώτο βαθμό εκδίκαση των διοικητικών διαφορών ουσίας ανήκει στο τριμελές διοικητικό πρωτοδικείο (παρ. 1), εξαιρουμένων των διαφορών από διοικητικές συμβάσεις, οι οποίες υπάγονται σε πρώτο και τελευταίο βαθμό στο διοικητικό εφετείο (παρ. 2 περ. α) και τω

χρηματικών διαφορών έως το ποσό των 20.000 ευρώ, όπως αναπροσαρμόστηκε με τον ν. 3659/2008, που υπάγονται στο μονομελές πρωτοδικείο (παρ. 2 περ. β), και ότι η σε δεύτερο βαθμό εκδίκαση των διοικητικών διαφορών ουσίας ανήκει στο τριμελές εφετείο.

Περαιτέρω, με το ν. 3659/2008, που άρχισε να ισχύει από την 8η Ιουνίου 2008, μεταφέρθηκαν κατηγορίες υποθέσεων από το Συμβούλιο Επικρατείας είτε στα διοικητικά εφετεία, ως ακυρωτικές, είτε στα διοικητικά πρωτοδικεία, ως διαφορές ουσίας. Από τα στατιστικά στοιχεία των διοικητικών πρωτοδικείων Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης προκύπτει ότι, επί συνόλου 238.770 απροσδιόριστων εκκρεμών υποθέσεων στις 31 Αυγούστου 2010, οι 101.895 είναι φορολογικές και τελωνειακές υποθέσεις και ο μέσος χρόνος εκδίκασής τους κυμαίνεται μεταξύ πέντε και έξι ετών. Από τα ίδια στοιχεία των διοικητικών πρωτοδικείων προκύπτει ότι ποσοστό 70%-80% των εισαγομένων υποθέσεων, μετά την αύξηση του ποσού της καθ' ύλην αρμοδιότητας του μονομελούς πρωτοδικείου, είναι πλέον αρμοδιότητας των μονομελών αυτών συνθέσεων. Ενδεικτικά: τα έτη 2007 και 2008 εισήχθησαν, αντιστοίχως, στο μονομελές διοικητικό πρωτοδικείο Αθηνών 5.168 και 6.304 φορολογικές υποθέσεις και 3.980 και 4.313 αντίστοιχα υποθέσεις του ν.1406/1983, ενώ στο τριμελές, τα ίδια έτη, 4.202 και 3.510 φορολογικές και 5.205 και 3.709, αντίστοιχα, υποθέσεις του ν. 1406/1983. Αντίθετα, από τη 8η Ιουνίου 2008, ημερομηνία έναρξης της ισχύος του νέου ορίου των 20.000 ευρώ, η αναλογία αυτή ανατρέπεται. Έτσι, το έτος 2009 στο τριμελές εισήχθησαν 2.200 φορολογικές και 3.010 του ν. 1406/1983 υποθέσεις, ενώ στο μονομελές, αντίστοιχα, 9.250 φορολογικές και 5.260 υποθέσεις του ν. 1406/1983. Η ίδια αντιστοιχία εμφανίζεται και σε όλα τα υπόλοιπα διοικητικά πρωτοδικεία.

Περαιτέρω, στην αρμοδιότητα του Προέδρου Πρωτοδικών ή του οριζόμενου από αυτόν πρωτοδίκη του διοικητικού πρωτοδικείου ανήκει η εκδίκαση της προσωπικής κράτησης, κατ' εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 231-243 ΚΔΔ, οι οποίες, όμως, με το άρθρο 67 του ν. 3842/2010 καταργήθηκαν, μετά και την απόφαση 1/2010 του ΑΕΔ που έκρινε ότι το μέτρο αυτό αντίκειται στο Σύνταγμα. Στην αρμοδιότητα του ιδίου ανήκει μέχρι πρόσφατα και η εκδίκαση της κατά το άρθρο 114 του ν. 1892/1990 αίτησης ακυρώσεως κατά της απόφασης του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας για την κατεδάφιση εν γένει κατασκευών που έχουν ανεγερθεί σε δημόσια δασική έκταση ή σε έκταση που έχει κηρυχθεί αναδασωτέα, αλλά με το ν. 3659/2008 το ένδικο αυτό βοήθημα μεταφέρθηκε στην ακυρωτική αρμοδιότητα του διοικητικού εφετείου.

Με τα δεδομένα αυτά, προκειμένου να ενισχυθεί η έγκαιρη και αποτελεσματική δικαστική προστασία, κατά συνεκτίμηση της ανάγκης για την ταχύτερη εκκαθάριση των φορολογικών και τελωνειακών εν γένει υποθέσεων, της, κατά τα προαναφερόμενα, κατάργησης της αρμοδιότητας του προέδρου πρωτοδικών και της εντεύθεν ελάφρυνσης του φόρτου εργασίας του, γ) του βαθμού της σοβαρότητας κάθε κατηγορίας υποθέσεων, εκτιμωμένης υπό το πρίσμα των σύγχρονων εξελισσόμενων κοινωνικών και οικονομικών δεδομένων και δ) του γεγονότος ότι έχει διαπλαστεί πλούσια νομολογία που διευκολύνει το δικαστικό έργο και συμβάλλει στην ασφάλεια της δικαστικής κρίσης, κρίνεται αναγκαίο να εξορθολογισθεί το σύστημα της κατανομής των διαφορών μεταξύ των

δύο βαθμών δικαιοδοσίας των διοικητικών δικαστηρίων.

Έτσι, προτείνεται: α) να υπαχθεί η εκδίκαση των φορολογικών και τελωνειακών εν γένει διαφορών ορισμένου ποσού και άνω στο Διοικητικό Εφετείο σε πρώτο και τελευταίο βαθμό, β) να χωρήσει νέα κατανομή της αρμοδιότητας των υποθέσεων μεταξύ τριμελούς και μονομελούς διοικητικού πρωτοδικείου, γ) να υπαχθεί η εκδίκαση μιας κατηγορίας υποθέσεων στους προέδρους πρωτοδικών των διοικητικών πρωτοδικείων και δ) να λειτουργήσουν μονομελή διοικητικά εφετεία για τις εφέσεις κατά των αποφάσεων των μονομελών διοικητικών πρωτοδικείων.

Ειδικότερα, κρίνεται αναγκαίο:

α) Να υπαχθεί η εκδίκαση των φορολογικών και τελωνειακών εν γένει διαφορών, των οποίων το αντικείμενο του κύριου φόρου, δασμού, τέλους ή προστίμου υπερβαίνει τις 150.000 ευρώ στο Διοικητικό Εφετείο σε πρώτο και τελευταίο βαθμό, ρύθμιση συμβατή με το άρθρο 2 του 7ου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ.

β) Να καταργηθεί η εξαίρεση στον γενικό κανόνα της καθ' ύλην αρμοδιότητας που θεσπίζεται με την παράγραφο 4 του άρθρου 6 του ΚΔΔ και να μεταφερθούν οι χρηματικές διαφορές που αναφύονται κατ' εφαρμογή των νομοθεσιών, στις οποίες αναφέρεται η παρ. 1 του άρθρου 7 του ν. 702/1977 (περί θεμάτων κοινωνικής ασφάλισης) και μέχρι του ποσού της καθ' ύλην αρμοδιότητας του μονομελούς, όπως κάθε φορά ισχύει, στο μονομελές διοικητικό πρωτοδικείο, δεδομένου ότι από το έτος 1977, κατά το οποίο με το ν. 702/1977 μεταφέρθηκαν στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια οι διαφορές αυτές, έχουν παρέλθει 32 χρόνια και έχει διαμορφωθεί πλούσια νομολογία.

γ) Να εκδικάζονται από τον πρόεδρο πρωτοδικών του διοικητικού πρωτοδικείου, ο οποίος αποφαινεται ανεκκλήτως, ορισμένες διαφορές που, λόγω της φύσης τους, αξιώνουν ταχύτατη εκδίκαση, ως αυτονόητη προϋπόθεση της αποτελεσματικότητας της παρεχόμενης δικαστικής προστασίας. Οι διαφορές αυτές αφορούν: 1. την αναστολή της λειτουργίας επαγγελματικής εγκατάστασης και την αφαίρεση πινακίδων και αδειών κυκλοφορίας μεταφορικών μέσων λόγω φορολογικών παραβάσεων, κατά το άρθρο 13 του ν. 2523/1997, 2. τη λήψη μέτρων προς διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου λόγω φοροδιαφυγής, κατά το άρθρο 14 του ίδιου νόμου και το άρθρο 153 του Εθνικού Τελωνειακού Κώδικα (ν. 2960/2001), 3. την προσωρινή παύση λειτουργίας της επαγγελματικής εγκατάστασης λόγω φορολογικών παραβάσεων ή λόγω οφειλής προς το Δημόσιο, την άρνηση χορήγησης πιστοποιητικού ενημερότητας και θεωρήσεως βιβλίων και στοιχείων, που μεταφέρθηκαν στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια ως διαφορές ουσίας με το άρθρο 51 του ν. 3659/2008. Για την εκδίκαση των διαφορών αυτών εξακολουθεί να εφαρμόζεται η ταχεία διαδικασία της παραγράφου 9 του άρθρου 13 του ν. 2523/1997. Κατά τα λοιπά ζητήματα, οι παραπάνω διαφορές διέπονται από τις διατάξεις του Κώδικα, όπως κάθε φορά ισχύουν, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις ειδικές διατάξεις (όπως, με την παράγραφο 9 του άρθρου 13 του ν. 2523/1997, με την οποία προβλέπεται η, κατά παρέκκλιση των παγίων διατάξεων του Κώδικα, κατά τόπον αρμοδιότητα του προέδρου πρωτοδικών του διοικητικού πρωτοδικείου του τόπου της κατοικίας του φορολογουμένου ή της έδρας της επιχείρησης και, στην περίπτωση της αναστολής λειτουργίας της, του τόπου που βρίσκεται αυτή).

δ) Να προβλεφθεί η σύσταση μονομελών διοικητικών εφετείων για την εκδίκαση των εφέσεων κατά των αποφάσεων των μονομελών πρωτοδικείων. Η ρύθμιση αυτή επιβάλλεται από την αύξηση του αριθμού των εισαγομένων υποθέσεων στα μονομελή διοικητικά πρωτοδικεία, η οποία διαφορετικά θα επιβάρυνε υπέρμετρα την αρμοδιότητα του τριμελούς διοικητικού εφετείου και με ποσοστό υποθέσεων ήσσονος σημασίας, ενόψει μάλιστα και της διατήρησης του ύψους του ανεκκλήτου στα ισχύοντα όρια των 5.000 και 3.000 ευρώ, που έχουν πρόσφατα αναπροσαρμοσθεί με τον ν. 3659/2008, λόγω της οποίας δεν περιορίζεται η ροή υποθέσεων στα διοικητικά εφετεία. Η τελευταία αυτή ρύθμιση κρίνεται αναγκαία να καταλάβει τις εφέσεις κατά των αποφάσεων που θα δημοσιευθούν ένα έτος μετά τη δημοσίευση του παρόντος, ώστε να υπάρξει επαρκής χρόνος για την κατάρτιση των νέων κανονισμών των εφετείων.

Επί του άρθρου 14:

Σύμφωνα με το άρθρο 7 του ΚΔΔ, που καθορίζει την κατά τόπον αρμοδιότητα των διοικητικών δικαστηρίων, αρμόδιο, κατ' αρχήν, είναι το δικαστήριο στην περιφέρεια του οποίου εδρεύει η αρχή από πράξη, παράλειψη ή υλική ενέργεια οργάνου της οποίας δημιουργήθηκε η διαφορά. Έχει παρατηρηθεί το φαινόμενο να αποτελούν τη βάση της αγωγής πράξεις, παραλείψεις ή υλικές ενέργειες οργάνων περισσότερων αρχών που εδρεύουν σε διαφορετικές δικαστηριακές περιφέρειες. Το ζήτημα αυτό δεν ρυθμίζεται από τον Κώδικα με αποτέλεσμα να έχουν προκύψει στην πράξη περιπτώσεις διάσπασης της ίδιας υπόθεσης σε περισσότερα δικαστήρια με όλες τις παρενέργειες που αυτό δημιουργεί και κυρίως την καταστράτηγηση της αρχής της ενιαίας δίκης. Προς τούτο κρίνεται αναγκαία η προώθηση ρύθμισης, κατά την οποία στις περιπτώσεις αυτές αρμόδιο δικαστήριο θα είναι αυτό που θα επιλέξει ο ίδιος ο ενάγων.

Περαιτέρω, με την παρ. 1 του άρθρου 2 του ν. 3659/2008, προστέθηκε περίπτωση γ' στην παρ. 2 του άρθρου 7 του Κώδικα, προκειμένου περί διαφορών σχετικών με τις αποδοχές του προσωπικού εν γένει του Δημοσίου, των ΟΤΑ και των Ν.Π.Δ.Δ. Με τη διάταξη αυτή καθιερώθηκε συντρέχουσα δωσιδικία του δικαστηρίου του τόπου, όπου υπηρετεί ο υπάλληλος. Με την παράγραφο 2 όμως του ίδιου άρθρου ορίστηκε ότι η ρύθμιση αυτή δεν καταλαμβάνει υποθέσεις εκκρεμείς κατά την έναρξη ισχύος του ν. 3659/2008. Τούτο έχει ως αποτέλεσμα πλήθος αγωγών, οι οποίες ήταν εκκρεμείς στα Δικαστήρια στις 8 Ιουνίου 2008, ημερομηνία έναρξης της ισχύος του ν. 3659/2008 κατά το άρθρο 82 αυτού, και δεν είχαν συζητηθεί μέχρι την ημερομηνία εκείνη, και οι οποίες αφορούν αποδοχές για χρονικά διαστήματα, κατά τα οποία οι υπάλληλοι είχαν υπηρετήσει σε διαφορετικές δικαστηριακές περιφέρειες, να διασπώνται σε πολλές άλλες και να παραπέμπονται στα κατά τόπον αρμόδια, για το καθένα από τα ως άνω επί μέρους χρονικά διαστήματα, διοικητικά δικαστήρια. Το γεγονός αυτό οδηγεί στον αδικαιολόγητο πολλαπλασιασμό των δικών και τη συνακόλουθη υπέρμετρη επιβάρυνση όλου του μηχανισμού των διοικητικών δικαστηρίων και οικονομικά των διαδίκων. Έρχεται δε σε πλήρη αντίθεση με την αρχή της οικονομίας της δίκης, ενώ ελλοχεύει ο κίνδυνος έκδοσης για τον ίδιο διάδικο αντίθετων αποφάσεων. Κατόπιν αυτών, με την προτεινόμενη ρύθμιση τροποποιείται η διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του ν.

3659/2008, ώστε να καταλάβει τις εκκρεμείς κατά την έναρξη ισχύος του υποθέσεις.

Επί του άρθρου 15:

Η υπεράσπιση του Δημοσίου στις φορολογικές και τελωνειακές δίκες γίνεται, κατά κύριο λόγο, από διοικητικούς υπαλλήλους των Δ.Ο.Υ. και Τελωνείων, παρά το γεγονός ότι, συνήθως, απέναντι τους βρίσκονται δικηγόροι εξειδικευμένοι σε φορολογικά και τελωνειακά ζητήματα. Έτσι, λόγω και του μικρού αριθμού των μελών του ΝΣΚ, που εκ των πραγμάτων αδυνατούν να καλύψουν τον πράγματι μεγάλο αριθμό του συνόλου των φορολογικών και τελωνειακών διαφορών, το Δημόσιο στηρίζει την υπεράσπιση του, σε σοβαρότατες δίκες με μεγάλους καταλογισμούς, σε διοικητικούς υπαλλήλους που, σε πολλές περιπτώσεις, αδυνατούν να αντικρούσουν τους λόγους των προσφυγών, με τις οποίες τίθενται σύνθετα θέματα κοινοτικού ή διοικητικού ή συνταγματικού δικαίου. Πέραν τούτου, οι εφέσεις, που ασκούνται από τους διοικητικούς υπαλλήλους, είναι σε πολλές περιπτώσεις αόριστες ή παρουσιάζουν σοβαρές ελλείψεις στη νομική τους επιχειρηματολογία. Κρίνεται, συνεπώς, αναγκαίο να προβλεφθεί η υποχρεωτική παράσταση του Δημοσίου με νομικό παραστάτη μέλος του ΝΣΚ στις δίκες με χρηματικό αντικείμενο ανώτερο των 150.000 Ευρώ.

Επί του άρθρου 16:

Κρίνεται αναγκαίο να τροποποιηθεί η διάταξη του άρθρου 29 παρ. 2 ΚΔΔ για να εναρμονιστεί με την ρύθμιση που εισάγει η διάταξη του άρθρου 27 παρ. 3, όπως τροποποιείται ανωτέρω.

Επί του άρθρου 17:

Με την προτεινόμενη ρύθμιση καθιερώνεται η δυνατότητα του εισηγητή δικαστή να αποστέλλει αντίγραφο της δικαστικής απόφασης στον Γενικό Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης, αν από την έρευνα του φακέλου της υπόθεσης διαπιστώσει πλημμέλειες ή κενά της διοικητικής διαδικασίας, ώστε να διερευνηθεί περαιτέρω αν συντρέχει περίπτωση καταλογισμού ή λήψης άλλων μέτρων.

Επί του άρθρου 18:

Με τη ρύθμιση αυτή καταργείται η δυνατότητα προσφυγής από το Δημόσιο και τα λοιπά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου κατά πράξεων των δικών τους οργάνων που εκδόθηκαν ύστερα από άσκηση διοικητικής προσφυγής (νομιμότητας ή ενδικοφανούς), με εξαίρεση αυτής από τον Υπουργό Οικονομικών καθώς και τον αρμόδιο οικονομικό επιθεωρητή.

Περαιτέρω, καταργείται η δυνατότητα των οργανισμών κοινωνικής ασφαλίσεως να προσφεύγουν ενώπιον των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων κατά πράξεων των οργάνων τους που αποφαινόνται επί ενδικοφανούς προσφυγής ενδιαφερόμενου ιδιώτη. Η ενδοστροφής αυτή προσφυγή εισήχθη με το άρθρο 33 παρ. 4 ν. 702/1977 σε αντικατάσταση της δυνατότητας που είχαν υπό το προϊσχύσαν δίκαιο (άρθρο 7 παρ. 2 του ν.δ/τος 3710/1957) οι οργανισμοί κοινωνικής ασφαλίσεως να προσφεύγουν με «έφεση» στη Δευτεροβάθμια Ασφαλιστική Επιτροπή Εφέσεων, κατά των αποφάσεων των οργάνων τους που αποφαινόνταν επί πρωτοβάθμιας διοικητικής προσφυγής ιδιώτη. Επρόκειτο για δευτεροβάθμια ενδικοφανή προσφυγή ενώπιον συλλογικού οργάνου

της διοίκησης, στο οποίο συμμετείχε, μεταξύ άλλων, και «άνωτερος δικαστικός». Η δυνατότητα άσκησης ενδίκου βοηθήματος, ενδοστροφούς προσφυγής, από τους οργανισμούς κοινωνικών ασφαλίσεων που εισήγαγε το άρθρο 33 παρ. 4 ν. 702/1977 καταργήθηκε από το άρθρο 8 παρ. 2 εδ. γ' του ν. 1470/1984, για να επαναφερθεί όμως σε ισχύ με το άρθρο 6 παρ. 8 του ν. 1649/1986.

Σήμερα διαπιστώνεται εκ νέου η ανάγκη κατάργησης της ενδοστροφούς προσφυγής των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης, ενόψει του φόρτου υποθέσεων που εκκρεμούν στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια. Έχει παρατηρηθεί μεγάλος αριθμός ενδοστροφών προσφυγών οργανισμών κοινωνικών ασφαλίσεων, οι οποίες πολύ συχνά δεν δικαιολογούνται από τη σοβαρότητα των υποθέσεων, ούτε περιέχουν σοβαρούς λόγους, σε ορισμένες δε περιπτώσεις τα σχετικά τυποποιημένα δικόγραφα πάσχουν ακόμη και από αοριστία, με αποτέλεσμα να απασχολούν άσκοπα τα διοικητικά δικαστήρια, πολλές φορές μάλιστα και σε δύο βαθμούς δικαστικής κρίσης.

Σε κάθε περίπτωση, ενόψει των δυσμενών συνεπειών που έχει τόσο για τη διοίκηση όσο και για το κοινωνικό σύνολο η καθυστέρηση στην επίλυση των διαφορών που οφείλεται κυρίως στον μεγάλο όγκο των υποθέσεων, αποτελεί πολυτέλεια η διατήρηση της δυνατότητας της διοίκησης να προσφεύγει στα δικαστήρια ακόμη και κατά των πράξεων των δικών της οργάνων και με τον τρόπο αυτό να συντελεί στην περαιτέρω επιδείνωση, από την άποψη του χρόνου εκδίκασης των υποθέσεων, των όρων παροχής δικαστικής προστασίας στους πολίτες, η οποία αποτελεί υποχρέωση επιβαλλόμενη από το άρθρο 20 του Συντάγματος και το άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Το πρόβλημα διασφάλισης της ορθής και σύννομης κρίσης επί των ενδικοφανών προσφυγών των ενδιαφερομένων από τα αρμόδια συλλογικά όργανα των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης, όπως είναι ιδίως οι Τοπικές Διοικητικές Επιτροπές του ΙΚΑ, θα έπρεπε να επιλυθεί με μέτρα εντός των ιδίων των οργανισμών αυτών ή και με την εκ νέου εισαγωγή υπέρ των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης δευτεροβάθμιας ενδικοφανούς προσφυγής, την οποία προέβλεπε το προϊσχύσαν δικαιο, σε κατάλληλο συλλογικό όργανο του Κράτους, όπως είναι ιδίως το Συμβούλιο Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Επί του άρθρου 19:

Με την προτεινόμενη ρύθμιση η επίδοση της αγωγής στον εναγόμενο ορίζεται ως το γενεσιουργό γεγονός, από το οποίο επέρχονται όλα τα κατά το ουσιαστικό δικαιο έννομα αποτελέσματα αυτής, κατ' αντιστοιχία προς τα ισχύοντα στην πολιτική δίκη.

Επί του άρθρου 20:

Με το άρθρο αυτό ρυθμίζεται η έκταση της δικαιοδοσίας του δικαστηρίου επί φορολογικών ή τελωνειακών δικών, με άξονα την οικονομία της δίκης και την αποφυγή παρεκκλίσεων και άσκοπης παράτασης εκκρεμοτήτων, σε διαφορές που από τη φύση τους προσφέρονται ιδιαίτερα σε τέτοιες καθυστερήσεις. Έτσι, περιορίζεται ο αυτεπάγγελτος έλεγχος σε μόνη την παράβαση δεδικασμένου, παρεμποδίζεται η παρεκλυστική επίκληση τυπικών πλημμελειών με την ανάγκη ανάδειξης της αιτιώδους σχέσης τους με βλάβη, έστω ενδεχόμενη, του προσφεύγοντος και ενισχύεται η ουσιαστική δικαιοδοσία του δικαστηρίου με τη δυνατότητά του να ασκεί το ίδιο

τη διακριτική ευχέρεια, την οποία η Διοίκηση παρανόμως δεν άσκησε ή άσκησε πλημμελώς, καθώς και να αποφαινεται εκείνο κατ' ουσίαν για το επίδικο δικαίωμα ή υποχρέωση, όταν η Διοίκηση παρέλειψε σχετική νόμιμη ενέργεια.

Οι ρυθμίσεις, τέλος, εκτιμήθηκε ότι για να επιφέρουν το ωφέλιμο αποτέλεσμά τους, πρέπει να καταλάβουν και τις εκκρεμείς υποθέσεις, υπό χρονικές προϋποθέσεις που θα εξασφαλίζουν, πάντως, τη δυνατότητα προβολής σχετικών προσθέτων λόγων, πλην της διάταξης της περίπτωσης β' της προστιθέμενης παραγράφου, για την οποία προβλέπεται ότι δεν έχει εφαρμογή στις εκκρεμείς υποθέσεις, ώστε να μη καθίσταται δυσχερέστερη η θέση των διαδίκων λόγω της απαιτούμενης για πρώτη φορά με τη διάταξη αυτή της απόδειξης βλάβης του προσφεύγοντος από τυπικές παραβάσεις, ως πρόσθετης προϋπόθεσης για την ακύρωση της πράξης για παράβαση της διαδικασίας έκδοσής της.

Επί του άρθρου 21:

Με το άρθρο 165 του ΚΦΔ (ν. 4165/1960) ορίστηκε το όριο του εκκλητού, γενικώς, στο ποσό των 5.000 δραχμών. Ειδικότερα, προκειμένου για φορολογικές διαφορές με αντικείμενο την αναγνώριση ζημίας προς έκπτωση θεσπίστηκε ως όριο του εκκλητού ποσό ζημίας 30.000 δραχμών. Ακολούθως, με το άρθρο 60 του ν. 2065/1992 το όριο αυτό αναπροσαρμόστηκε στις 800.000 δραχμές, μειώθηκε όμως, στη συνέχεια, με το άρθρο 92 παρ. 4 περ. δ' του ΚΔΔ (ν. 2717/1999) σε 500.000 δραχμές (ήδη 1.500 ευρώ με τον ν. 2916/2001), όταν το όριο εκκλητού ορίστηκε στο ποσό των 200.000 δραχμών. Έκτοτε παρέμεινε στο ύψος αυτό παρότι με το ν. 3659/2008, το γενικό όριο εκκλητού προσδιορίστηκε στο ποσό των 5.000 ευρώ. Ήδη, υπό τις σημερινές συνθήκες το όριο αυτό κρίνεται πολύ χαμηλό και, συνεπώς, καθίσταται αναγκαίο να καθορισθεί στο ποσό των 15.000 ευρώ.

Επί του άρθρου 22:

Με την προτεινόμενη ρύθμιση επιδιώκεται ο συγκεκρισμός της ανάγκης άμβλυνσης των δυσμενών για το Δημόσιο συνεπειών από τη διατήρηση επί μακρό χρονικό διάστημα δικαστικών εκκρεμοτήτων στις φορολογικές και τελωνειακές υποθέσεις, με το σεβασμό του δικαιώματος του διοικουμένου για παροχή δικαστικής προστασίας και επανάκριση της υπόθεσής του από δευτεροβάθμιο δικαστήριο, κατά την έννοια των διατάξεων των άρθρων 6 και 7 της ΕΣΔΑ και του άρθρου 2 του 7ου Πρωτοκόλλου της. Για να μην παρατείνεται επί μακρόν η είσπραξη των φορολογικών εσόδων, όταν έχει ήδη μεσολαβήσει πρωτόδικη δικαστική κρίση, με την οποία έχει αναγνωρισθεί η υποχρέωσή του, επιβάλλεται, επί ποινή απαδέκτου της έφεσης, η καταβολή μέχρι την πρώτη δικάσιμο ποσοστού 50% του οφειλόμενου, σύμφωνα με την πρωτόδικη απόφαση, κύριου φόρου δασμού ή τέλους εν γένει, εκτός αν έχει χορηγηθεί αναστολή σύμφωνα με το άρθρο 209Α, δηλαδή αν έχει κριθεί με την απόφαση επί της αιτήσεως αναστολής ότι η έφεση είναι προδήλως βάσιμη.

Επί του άρθρου 23:

Με την προτεινόμενη διάταξη ενισχύεται η δεσμευτικότητα των αποφάσεων του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΔΑΔ), με τις οποίες διαπι-

στώνεται παράβαση του δίκαιου χαρακτήρα της δίκης ή ουσιαστικού δικαιώματος της σύμβασης και επιδιώκεται η άμεση και ακέραιη επανόρθωση της παράβασης με τα μέσα του εθνικού δικαίου, ώστε, στο μέτρο του δυνατού, να επαναφερθεί το «θύμα» στην κατάσταση που θα υπήρχε, αν δεν είχε λάβει χώρα η παράβαση. Με τον τρόπο αυτό, αποκτά πραγματικό και ωφέλιμο αποτέλεσμα η διαπίστωση της παράβασης σε δίκες ουσιαστικών διοικητικών διαφορών και επέρχεται πλήρης και αποτελεσματική συμμόρφωση προς τις αποφάσεις του ΕΔΑΔ, σύμφωνα με το άρθρο 46 παρ.1 της Σύμβασης, την από 19.1.2000 Σύσταση της Επιτροπής Υπουργών και το από 28.9.2000 Ψήφισμα της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης του Συμβουλίου της Ευρώπης, όπως ήδη συμβαίνει και στις ποινικές υποθέσεις (βλ. το άρθρο 525 παρ. 1 περ. 5 του ΚΠοινΔ., που προστέθηκε με το άρθρο 11ο του ν. 2865/2000). Επίσης, αίρεται και το παράδοξο η απόφαση του ΕΔΑΔ να επιδρά, δυνάμει της «αυθεντίας» του νομολογιακού προηγούμενου, υπέρ άλλων προσώπων στην ελληνική έννομη τάξη όχι όμως και υπέρ του δικαιωθέντος διαδίκου της δίκης ενώπιον του ΕΔΑΔ, στην οποία διαπιστώθηκε η παράβαση. Τέλος, η νέα ρύθμιση τίθεται και προς άρση κάθε ερμηνευτικής αμφιβολίας, αν επιτρέπεται ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 525 παρ. 1 περ. 5 του ΚΠοινΔ και στις «ποινικής φύσεως» διοικητικές υποθέσεις, με την έννοια που προσδίδει σε αυτές η νομολογία του ΕΔΑΔ και των ελληνικών δικαστηρίων. Είναι αυτονόητο ότι η προβλεπόμενη με την προτεινόμενη διάταξη αίτηση επανάληψης της διαδικασίας δεν χωρεί στις περιπτώσεις, κατά τις οποίες η παράβαση δικαιώματος που διαπιστώθηκε από το ΕΔΑΔ συνίσταται σε καθυστερημένη ολοκλήρωση της διαδικασίας επίλυσης της διαφοράς, δεδομένου ότι στις περιπτώσεις αυτές η αίτηση θα ήταν αλυσιτελής, διότι δεν καταλείπεται πεδίο άρσης των συνεπειών της συγκεκριμένης παραβίασης.

Περαιτέρω, τίθεται προθεσμία ενενήντα ημερών από τη δημοσίευση της σχετικής απόφασης του ΕΔΑΔ για την άσκηση αίτησης επανάληψης της διαδικασίας. Η προθεσμία αυτή κρίνεται απολύτως επαρκής, ώστε «το θύμα» της παράβασης, το οποίο ήταν διάδικος στη δίκη ενώπιον του δικαστηρίου αυτού και, επομένως, τεκμαίρεται ότι από τη δημοσίευση ή σε μικρό χρονικό διάστημα μετά τη δημοσίευση έλαβε γνώση της απόφασης, να ζητήσει την αναθεώρηση της δίκης, στο πλαίσιο της οποίας εμφολόχωρε η παραβίαση της ΕΣΔΑ, χωρίς όμως να παρατείνεται επί μακρόν η αβεβαιότητα ως προς το ουσιαστικό κύρος της απόφασης του εθνικού δικαστηρίου για λόγους ασφάλειας του δικαίου. Παράλληλα, προτείνονται ειδικές ρυθμίσεις ως προς την έναρξη της προθεσμίας άσκησης του θεσπιζόμενου ένδικου μέσου της αίτησης επανάληψης της διαδικασίας για τους γενικούς και ειδικούς διαδόχους του παραπάνω διαδίκου, ώστε να εξασφαλίζεται και για τους τελευταίους η δυνατότητα άσκησης του ένδικου αυτού μέσου.

Επί του άρθρου 24:

Με την προτεινόμενη ρύθμιση προβλέπεται ότι η αυτεπάγγελη διόρθωση της απόφασης από το Δικαστήριο είναι απρόθεσμη. Τούτο κρίνεται απαραίτητο, ώστε να εκλείψουν φαινόμενα αδυναμίας εκτέλεσης δικαστικών αποφάσεων λόγω λαθών, τα οποία πολλές φορές διαπιστώνονται μετά την πάροδο τριών ετών από τη δημοσίευση της απόφασης, οπότε σε καμία περίπτωση δεν χωρεί έφεση.

Επί του άρθρου 25:

Περιορίζεται ο αριθμός των ομοδίκων στην περίπτωση της δυνητικής ομοδικίας στους 50.

Επί του άρθρου 26:

Επειδή υπό το ισχύον καθεστώς του άρθρου 122 του ΚΔΔ δημιουργήθηκαν στην πράξη αμφισβητήσεις σχετικά με το αν είναι συναφείς υποθέσεις που αφορούν πράξεις, παραλείψεις ή υλικές ενέργειες, οι οποίες στηρίζονται μεν στην ίδια νομική βάση, αλλά δεν ταυτίζονται απολύτως ως προς τα πραγματικά περιστατικά που τις συγκροτούν, κρίνεται σκόπιμο να διευρυνθεί η έννοια της συνάφειας ώστε, ως προς την πραγματική βάση, να μην απαιτείται η πλήρης ταυτότητα των πραγματικών περιστατικών, αλλά να αρκεί η ομοιότητα αυτών κατά τα ουσιώδη στοιχεία τους. Ειδικώς στις φορολογικές διαφορές, όπου η ουσιαστικού δικαίου αρχή της αυτοτέλειας των χρήσεων θα οδηγήσει χωρίς λόγο σε απόκλιση από τα ως άνω, κρίθηκε επιβεβλημένη η προτεινόμενη ρύθμιση που επιτρέπει την από κοινού εκδίκαση περισσότερων φορολογικών υποθέσεων για τις οποίες συντρέχουν οι όροι της συνάφειας, κατά τα προαναφερόμενα, ακόμη και αν αυτές ανάγονται σε περισσότερα έτη.

Επί του άρθρου 27:

Με την προτεινόμενη ρύθμιση καθιερώνεται ως αποκλειστικός τρόπος άσκησης των ένδικων βοηθημάτων η κατάθεσή τους στη γραμματεία της κύριας έδρας του δικαστηρίου, στο οποίο απευθύνονται. Ειδικώς, για τις φορολογικές και τελωνειακές υποθέσεις εν γένει απαιτείται, επί ποινή απαραδέκτου του δικογράφου της προσφυγής, η επίδοσή της στην εκδούσα την πράξη αρχή ή στην αρχή που παρέλειψε την έκδοσή της, μέσα σε προθεσμία είκοσι ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκηση της προσφυγής. Με τον τρόπο αυτό ενημερώνεται εγκαίρως η αρμόδια υπηρεσία για τη δικαστική εκκρεμότητα, χωρίς πρόσθετη επιβάρυνση της γραμματείας των δικαστηρίων και παρέχεται η δυνατότητα στη Διοίκηση να αποστείλει εμπροθέσμως το φάκελο και τις απόψεις της στη διοίκηση, ενόψει και των προτεινόμενων στο παρόν σχέδιο νόμου αυστηρών συνεπειών της μη αποστολής του φακέλου.

Επί του άρθρου 28:

Με την προτεινόμενη τροποποίηση της παραγράφου 1 του άρθρου 128 του ΚΔΔ, η προθεσμία κλήτευσης των διαδίκων για τη συζήτηση των ενδίκων βοηθημάτων και μέσων αυξάνεται από 30 σε 60 ημέρες, χρόνος που κρίνεται ως υπερεπαρκής για τη Διοίκηση, ώστε να αποστέλλει εγκαίρως στο δικαστήριο το διοικητικό φάκελο. Ομοίως, με την προτεινόμενη τροποποίηση της παραγράφου 4 του ίδιου άρθρου αυξάνεται και η συντετηγμένη προθεσμία κλήτευσης από 10 σε 15 ημέρες. Οι ρυθμίσεις αυτές κατατείνουν στην επιτάχυνση της διοικητικής δίκης με τον περιορισμό των αναβολών που προκαλούνται λόγω καθυστέρησης αποστολής του διοικητικού φακέλου. Η αύξηση των προθεσμιών κλήτευσης θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κατά την εφαρμογή των νέων διατάξεων του άρθρου 129 του ΚΔΔ.

Επί του άρθρου 29:

Η καθυστέρηση δικών λόγω επανειλημμένων αναβολών της συζήτησης της υπόθεσης εξαιτίας της αδικαιολόγητης μη αποστολής του φακέλου στο δικαστήριο από

τη Διοίκηση αποτελεί σήμερα συνηθισμένο φαινόμενο. Από την άλλη πλευρά, η διασπορά των υπηρεσιών της Διοίκησης και η συχνή αναδιοργάνωση ή και κατάργησή τους, αποτελούν όχι σπάνιες περιπτώσεις αντικειμενικής αδυναμίας της για την έγκαιρη δημιουργία και αποστολή του διοικητικού φακέλου. Η τροποποίηση του άρθρου 129 ΚΔΔ, αποβλέπει στην εξάλειψη του φαινομένου των αναβολών για το λόγο αυτό, λαμβάνοντας όμως υπόψη και τις πραγματικές δυσχέρειες που μπορεί να αντιμετωπίζει η Διοίκηση.

Η μείωση της προθεσμίας αποστολής του φακέλου από 20 σε 15 ημέρες πριν από τη δικάσιμο και σε 8 ημέρες σε περίπτωση σύντμησης σε 15 ημέρες της προθεσμίας κλήσης των διαδίκων, σε συνδυασμό με την αύξηση των προθεσμιών κλήτευσης των διαδίκων, άρα και της Διοίκησης, με το τροποποιούμενο άρθρο 128 ΚΔΔ, παρέχει πλέον στη Διοίκηση ευρύτατα χρονικά περιθώρια προετοιμασίας. Για την αποθάρρυνση της αδικαιολόγητης μη αποστολής του φακέλου ή εκπρόθεσμης διαβίβασης αυτού, και πέρα από την πειθαρχική ευθύνη των αρμόδιων υπαλλήλων κατά τις διατάξεις του Υπαλληλικού Κώδικα, και την αυτονόητη αρμοδιότητα των οικείων πειθαρχικών οργάνων να επιβάλουν πειθαρχική κύρωση για παράβαση υπαλληλικού καθήκοντος, προβλέπεται επιπροσθέτως η δυνατότητα επιβολής στη Διοίκηση και υπέρ του αντιδίκου χρηματικής ποινής, που καταλογίζεται, κατά περίπτωση, εφόσον δεν παρασχεθούν στο Δικαστήριο επαρκείς εξηγήσεις, είτε κατά την συζήτηση στο ακροατήριο είτε με την κατάθεση υπομνήματος. Η επιβολή της κύρωσης αυτής γίνεται με την οριστική απόφαση. Επίσης, προβλέπεται ότι η χρηματική ποινή καταλογίζεται σωρευτικά σε βάρος του υπεύθυνου υπαλλήλου και του προϊσταμένου της αρμόδιας οργανικής μονάδας.

Επί του άρθρου 30:

Με την προτεινόμενη ρύθμιση ορίζεται ότι εάν η υπόθεση έχει επιλυθεί διοικητικώς, εφόσον δεν έχει οριστεί δικάσιμος, η κατάργηση της δίκης γίνεται με πράξη του προέδρου του συμβουλίου ή του δικαστή που διευθύνει το δικαστήριο, κατ' ανάλογη εφαρμογή της παραγράφου 7 του άρθρου 143 του ΚΔΔ.

Επί του άρθρου 31:

Η δυσχέρεια εξέτασης μαρτύρων στις ουσιαστικές διαφορές ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων, σε ορισμένες τουλάχιστον περιπτώσεις, δημιουργεί έλλειμμα δικαστικής προστασίας για τους διαδίκους, ενόψει και της νομολογίας του ΕΔΔΑ (βλ. αποφάσεις της 6.5.1985, Bönisch κατά Αυστρίας και της 20.11.1989, Kostovski κατά Ολλανδίας). Ωστόσο, η εισαγωγή συστήματος ελεύθερης εξέτασης μαρτύρων αντίστοιχου εκείνου της πολιτικής δίκης θα αλλοίωνε τη σημερινή μορφή της διοικητικής δίκης, για την οποία συνήθως αρκεί η εκτίμηση των αποδεικτικών εγγράφων, ενώ θα οδηγούσε σε επιβράδυνση της διαδικασίας στο ακροατήριο. Κρίνεται σκόπιμο να καταργηθεί η υποχρέωση αιτιολογίας της δικαστικής διάταξης που αποδέχεται την εξέταση μαρτύρων, ώστε να καθίσταται ευχερέστερη για το δικαστήριο η αποδοχή σχετικής πρότασης του διαδίκου.

Επί του άρθρου 32:

Η νέα παράγραφος του άρθρου 191 σκοπεί στην παροχή δυνατότητας και στους διαδίκους να καθαρογράψουν το σχέδιο της δικαστικής απόφασης, κατά τρόπο ανάλο-

γο με ό,τι συμβαίνει στην πολιτική δίκη (άρθρο 304 ΚΠολΔ), ώστε να επιταχύνεται η επίδοσή της και η επέλευση των κατά τα άρθρα 196 επ. ΚΔΔ αποτελεσμάτων της.

Επί του άρθρου 33:

Προς αποφυγή περιττών δικών, θεσπίζεται για πρώτη φορά στο ελληνικό δικονομικό δίκαιο η δυνατότητα μετατροπής της αναγνωριστικής απόφασης σε καταψηφιστική με μόνη την καταβολή, εκ των υστέρων, του αναλογούντος τέλους δικαστικού ενσήμου. Κρίνεται προτιμότερο η μετατροπή της απόφασης να γίνεται με πράξη του δικαστή και όχι με απλή θεώρησή της από το γραμματέα του δικαστηρίου. Η νέα ρύθμιση αναμένεται να λειτουργήσει ανακουφιστικά για τον ενάγοντα, απαλλάσσοντάς τον από την υποχρέωση προκαταβολής του δικαστικού ενσήμου, όταν ακόμη είναι άγνωστη η τελική έκβαση της υπόθεσης και το ύψος του ποσού που θα επιδικασθεί, ενώ θα απαλλάξει και τα δικαστήρια από επιπλέον δίκες. Είναι αυτονόητο ότι μετά τη μετατροπή των αναγνωριστικών αποφάσεων σε καταψηφιστικές θα ισχύουν και γι' αυτές οι παράγραφοι 1 έως 3 του ίδιου άρθρου.

Επί του άρθρου 34:

Κρίνεται αναγκαία η νομοθετική επέμβαση σε ορισμένο βαθμό στο σύστημα προσωρινής δικαστικής προστασίας του ΚΔΔ είτε με τη μορφή συμπλήρωσης του περιεχομένου τους είτε με την απόλειψη ρυθμίσεων που παρουσάσαν προβλήματα στην εφαρμογή τους.

Συγκεκριμένα, με την προτεινόμενη αντικατάσταση του άρθρου 202 ΚΔΔ προβλέπεται ότι η εκτέλεση της διοικητικής πράξης αναστέλλεται μόνον αν η βλάβη, η οποία πιθανολογείται ότι θα επέλθει στον προσφεύγοντα, είναι ανεπανόρθωτη ή αν εκτιμάται ότι η προσφυγή είναι προδήλως βάσιμη. Σύμφωνα με τη νέα αυτή ρύθμιση, δεν αρκούν για να θεμελιώσουν λόγο αναστολής τυχόν δυσχέρειες επανόρθωσης της βλάβης σε περίπτωση αποδοχής της προσφυγής.

Εξάλλου, με την παράγραφο 2 καταστρώνεται ειδική ρύθμιση που διέπει την αναστολή εκτέλεσης πράξεων φορολογικής ή τελωνειακής αρχής με χρηματικό αντικείμενο, με σκοπό αφ' ενός να προσαρμοστεί στις ιδιαιτερότητες των διαφορών αυτών η βασική στάθμιση μεταξύ αποτελεσματικότητας της δικαστικής προστασίας και αφ' ετέρου της προάσπισης του δημοσίου συμφέροντος. Τα δύο αυτά αντίρροπα αιτήματα της έννομης τάξης οροθετούνται ακριβέστερα με αποτέλεσμα να διευκολύνεται ουσιαστικά το δικαστήριο στις σχετικές εκτιμήσεις και επιλογές καθώς και στην αιτιολόγησή τους. Η ρύθμιση αυτή κρίνεται επιβεβλημένη, αν ληφθεί υπόψη ότι από τον Κώδικα Εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων (Κ.Ε.Δ.Ε.) οροθετούνται οι εκ του νόμου προβλεπόμενες πράξεις της Διοίκησης, προκειμένου να εκτελεστεί αναγκαστικά η προηγούμενη πράξη βεβαίωσης, οι πράξεις δε αυτές είναι αυτοτελώς δεκτικές προσωρινής δικαστικής προστασίας.

Ωστόσο, η χορήγηση δυνατότητας αναστολής των κατά τον Κ.Ε.Δ.Ε. λαμβανόμενων αναγκαστικών μέτρων στο στάδιο της εκτέλεσης θα καθιστούσε εξαιρετικά δυσχερή για το διοικούμενο την επιδίωξη αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας. Κρίνεται, συνεπώς, σκόπιμο να διατηρηθεί και πριν από την έναρξη της αναγκαστικής εκτέλεσης της πράξης η δυνατότητα του αιτούντος για

προσωρινή δικαστική προστασία, οριοθετημένη, όμως, κατά τέτοιο τρόπο, ώστε αφ' ενός να μην παραβλάπτεται το δημόσιο συμφέρον και αφ' ετέρου να είναι δυνατή η αναστολή της πράξης κατά το μέρος που συνεπάγεται τη λήψη αναγκαστικών ή διοικητικών μέτρων, τα οποία ενδέχεται να ληφθούν σε βάρος του και τα οποία ορίζονται περιοριστικώς στην κείμενη νομοθεσία, με την προϋπόθεση ότι πιθανολογείται η ανεπανόρθωτη βλάβη αυτού σε σύνδεση με τα εν λόγω μέτρα.

Ειδικότερα, σύμφωνα με την προτεινόμενη ρύθμιση ο αιτών υποχρεούται να επικαλεσθεί και να αποδείξει ότι συγκεκριμένο αναγκαστικό μέτρο ή μέτρα προς είσπραξη από τα περιοριστικώς αναφερόμενα στη νομοθεσία (π.χ. κατάσχεση, πλειστηριασμός, κατάσχεση εις χείρας τρίτου), αν ληφθούν επί συγκεκριμένου ή συγκεκριμένων περιουσιακών στοιχείων του (π.χ. πρώτη κατοικία, μονάδα παραγωγής, εμπορεύματα ή προϊόντα) ή συγκεκριμένα διοικητικά μέτρα για τον εξαναγκασμό ή την διασφάλιση της είσπραξης της οφειλής θα επιφέρουν ανεπανόρθωτη βλάβη του. Το δε δικαστήριο, με την απόφασή του επί της αιτήσεως αναστολής, πρέπει να εξετάζει αν η λήψη εκ μέρους της διοίκησης συγκεκριμένου ή συγκεκριμένων αναγκαστικών μέτρων εκτέλεσης της πράξης ή διοικητικών μέτρων για τη διασφάλιση της οφειλής, θα προκαλέσει στον αιτούντα ανεπανόρθωτη βλάβη. Με τον τρόπο αυτό, παρέχεται αποτελεσματική προσωρινή δικαστική προστασία, χωρίς να παραβλάπτεται ουσιαστικώς το δημόσιο συμφέρον, το οποίο περιλαμβάνει την καλή και ορθή εκτέλεση του προϋπολογισμού του κράτους.

Τέλος, με την παράγραφο 3 του προτεινόμενου νέου άρθρου 202 του ΚΔΔ προβλέπεται η απόρριψη της αίτησης, ανεξαρτήτως της προβαλλόμενης από τον αιτούντα βλάβης, αν η προσφυγή είναι προδήλως απαράδεκτη ή προδήλως αβάσιμη ή αν κριθεί από το δικαστή ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση η αναστολή λήψης συγκεκριμένων μέτρων εκτέλεσης της πράξης θα προκαλέσει αρνητικές συνέπειες για το δημόσιο συμφέρον ή το συμφέρον τρίτου, σοβαρότερες από την βλάβη του αιτούντος.

Επί του άρθρου 35:

Στις φορολογικές και τελωνειακές εν γένει δίκες η πάροδος χρονικού διαστήματος ενενήντα ημερών από τη χορήγηση της προσωρινής διαταγής χωρίς να εισαχθεί προς κρίση η αίτηση αναστολής, καθιστά υποχρεωτική την αυτεπάγγελτη επάνοδο του δικαστή, προκειμένου να κριθεί, αν συντρέχει λόγος δημοσίου συμφέροντος που επιβάλλει την ανάκληση της προσωρινής διαταγής, δεδομένου ότι σε ορισμένες περιπτώσεις έχει παρατηρηθεί ότι η προσωρινή διαταγή που χορηγείται αμέσως μετά την κατάθεση της προσφυγής, με βάση μόνο τα προσκομιζόμενα από τον προσφεύγοντα στοιχεία, να διατηρείται επί μακρό χρονικό διάστημα.

Επί του άρθρου 36:

Με την απόφαση επί της αναστολής το Δικαστήριο σε συμβούλιο ή ο οριζόμενος δικαστής λαμβάνει και κάθε πρόσφορο, κατά περίπτωση μέτρο, για τη διασφάλιση του δημόσιου συμφέροντος, χωρίς να δεσμεύεται από τις προτάσεις των διαδίκων. Σύμφωνα με την προτεινόμενη ρύθμιση, το δημόσιο συμφέρον αποτελεί κριτήριο, το οποίο δεν συνεκτιμάται μόνο με την απειλούμενη βλάβη του προσφεύγοντος, προκειμένου να κριθεί, αν συντρέχει περίπτωση χορήγησης αναστολής, αλλά λαμ-

βάνεται υπόψη και προκειμένου να διαπιστωθεί η ανάγκη επιβολής πρόσθετων μέτρων με την απόφαση, με την οποία γίνεται δεκτό το αίτημα αναστολής. Στο ίδιο άρθρο αναφέρονται ενδεικτικώς ορισμένα μέτρα που μπορεί να επιβληθούν για τον παραπάνω σκοπό.

Επί του άρθρου 37:

Περαιτέρω, σύμφωνα με την προτεινόμενη ρύθμιση μπορεί, ύστερα από αίτηση της αρχής που εξέδωσε την πράξη ή όργανο που ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, να διαταχθεί η εκτέλεση της πράξης στο σύνολό της, εφόσον: α) η προσφυγή που έχει ασκήσει ο διοικούμενος είναι προδήλως απαράδεκτη ή προδήλως αβάσιμη ή β) εφόσον η εκ του νόμου αναστολή θα καταστήσει στη συγκεκριμένη περίπτωση εξαιρετικά δυσχερή την εκτέλεση της πράξης στο μέλλον, και υπό την προϋπόθεση ότι δεν επέρχεται ανεπανόρθωτη βλάβη στο διαικούμενο από την εκτέλεση της πράξης στο σύνολό της. Με την προτεινόμενη ρύθμιση επιδιώκεται να μην παρατείνεται αδικαιολογήτως η εκ του νόμου αναστολή, που έχει ως αποτέλεσμα την καθυστέρηση είσπραξης φορολογικών εσόδων, στην οποία και μόνον αποβλέπει σε πολλές περιπτώσεις η άσκηση του ένδικου βοηθήματος. Τέλος, με την παρ. 2 του νέου άρθρου 205Α διευκρινίζεται ότι η παραπάνω αίτηση της αρχής διέπεται από τις διατάξεις των άρθρων 201 ΚΔΔ, ως προς την αρμοδιότητα, 203, ως προς την προδικασία, και 204, ως προς την κύρια διαδικασία.

Επί του άρθρου 38:

Με την προτεινόμενη ρύθμιση του άρθρου 209Α ΚΔΔ ορίζεται ότι ειδικώς στις φορολογικές και τελωνειακές εν γένει διαφορές, αναστολή εκτέλεσης της δικαστικής απόφασης, με την οποία έχει διαπιστωθεί η ύπαρξη φορολογικής εν γένει υποχρέωσης και οφειλής προς το Δημόσιο, επιτρέπεται μόνον υπό την προϋπόθεση ότι το ένδικο μέσο κρίνεται ως προδήλως βάσιμο.

Επί του άρθρου 39:

Η μη απόρριψη της αίτησης προσωρινής επιδίκασης απαίτησης, αλλά η παραπομπή της στο αρμόδιο για την εκδίκαση της κύριας υπόθεσης δικαστήριο εφόσον ασκήθηκε ενώπιον αναρμοδίου δικαστηρίου, κρίνεται αναγκαία διότι δεν υπάρχει λόγος διαφορετικής ρύθμισης της περίπτωσης αυτής από εκείνης των άρθρων 201, 207 και 210 παρ.2 του ΚΔΔ.

Επί του άρθρου 40:

Η διαφοροποίηση των νομικών από τα φυσικά πρόσωπα ως προς τη δυνατότητα προσωρινής επιδίκασης απαίτησής τους κατά του Δημοσίου ή ν.π.δ.δ. δεν είχε εμφανινή δικαιολογία. Με την προσθήκη του νέου εδαφίου στην παράγραφο 1 του άρθρου 213, επεκτείνεται και στα νομικά πρόσωπα η δυνατότητα προσωρινής επιδίκασης απαίτησης, όταν από την καθυστέρηση έκδοσης της καταψευφιστικής απόφασης επί σχετικής αγωγής τους δημιουργείται σοβαρό πρόβλημα στη συνέχιση της δραστηριότητάς τους.

Επί του άρθρου 41:

Με την τροποποίηση της παραγράφου 2 του άρθρου 215 διορθώνεται η εκ παραδρομής παραπομπή στην παράγραφο 6, αντί της παραγράφου 5 του άρθρου 205.

Επί του άρθρου 42:

Κρίνεται αναγκαίο η καθ' ύλην αρμοδιότητα προς εκδίκαση των κατά το άρθρο 216 διαφορών του ΚΔΔ να εναρμονισθεί με την γενική καθ' ύλην αρμοδιότητα του άρθρου 6 αυτού.

Επί του άρθρου 43:

Η υπαγορευόμενη από τα άρθρα 20 παρ. 1 του Συντάγματος και 6 παρ. 1 της ΕΣΔΑ αποτελεσματική δικαστική προστασία επιβάλλει την πρόβλεψη επαρκών προθεσμιών άσκησης των ενδίκων μέσων και βοηθημάτων. Η προβλεπόμενη 3ήμερη (μόνον) προθεσμία από την προίσχυσα διάταξη της δεύτερης παραγράφου του άρθρου 220 ΚΔΔ είναι αυτονοήτως ανεπαρκής και, συνεπώς, η αντικατάστασή της με προθεσμία 10 ημερών είναι επιβεβλημένη.

Επί του άρθρου 44:

Με το άρθρο αυτό τροποποιούνται διατάξεις που αφορούν το ευεργέτημα πενίας, ώστε να απαλειφθεί η αναφορά στα τέλη χαρτοσήμου, τα οποία έχουν πλέον καταργηθεί.

Επί του άρθρου 45:

Στις διοικητικές δίκες η υποχρέωση καταβολής παραβόλου ως προϋπόθεση του παραδεκτού αποσκοπεί να αποτρέψει την άσκηση «απερίσκεπτων» και αστήρικτων ενδίκων βοηθημάτων και μέσων, βασική αιτία του υπερβολικού αριθμού εκκρεμών υποθέσεων, προκειμένου να εξασφαλισθεί η εύρυθμη λειτουργία των δικαστηρίων και η αποτελεσματική απονομή της δικαιοσύνης. Με την παράγραφο 1 αναπροσαρμόζονται σε λογικό και εύλογο ύψος τα ποσά του παραβόλου. Με την παράγραφο 2 εισάγεται αναλογικό παράβολο ως προϋπόθεση του παραδεκτού της φορολογικής προσφυγής, έφεσης και αντέφεσης και τίθεται ανώτατο όριο στο αναλογικό παράβολο.

Επί των άρθρων 46, 47, 48 και 49:

Διατάξεις περί μεταφοράς αρμοδιοτήτων από το Συμβούλιο της Επικρατείας στα διοικητικά δικαστήρια σύμφωνα με την πρόταση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας (πρακτικό 4/2010), με σκοπό την αποσυμφόρηση του Δικαστηρίου και την διευκόλυνση του έργου του. Εξάλλου, στο πλαίσιο της δυνατότητας που παρέχεται με το άρθρο 94 παρ. 3 του Συντάγματος για τη μεταφορά αρμοδιοτήτων στα πολιτικά ή διοικητικά δικαστήρια, προκειμένου να επιτυγχάνεται ενιαία εφαρμογή της αυτής νομοθεσίας μεταφέρονται στη δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων οι διαφορές που αφορούν απαιτήσεις αποζημίωσης οποιασδήποτε μορφής για ζημιές που έχουν προκληθεί από αυτοκίνητα, δεδομένου ότι στις διαφορές αυτές κατά κανόνα δεν τίθενται θέματα δημόσιου δικαίου. Κρίνεται δε σκόπιμο η ισχύς του άρθρου αυτού να αρχίσει 3 μήνες μετά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Επί του άρθρου 50:

Διευκρινίζεται ότι οι διατάξεις, με τις οποίες μεταφέρονται στα διοικητικά πρωτοδικεία και διοικητικά εφετεία αρμοδιότητες του Συμβουλίου της Επικρατείας, εφαρμόζονται και στις εκκρεμείς υποθέσεις και προβλέπεται ο τρόπος διαβίβασης τους στο εφεξής αρμόδιο δικαστήριο.

Επί του άρθρου 51:

Για την εκδίκαση της προσφυγής κατά πράξεως, με την οποία διατάσσεται η αναστολή λειτουργίας επαγγελματικής εγκατάστασης λόγω φορολογικών παραβάσεων, κατά το άρθρο 13 του ν. 2523/1997, προβλέπεται ταχεία διαδικασία με την παρ. 9 του ίδιου άρθρου, η οποία εφαρμόζεται αναλόγως και στην περίπτωση λήψεως μέτρων προς διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου λόγω φοροδιαφυγής, κατά το άρθρο 14 του ίδιου νόμου και το άρθρο 153 του Εθνικού Τελωνειακού Κώδικα (ν. 2960/2001), καθώς και για την εκδίκαση της προσφυγής κατά της πράξης, με την οποία διατάσσεται η προσωρινή παύση λειτουργίας επαγγελματικής εγκατάστασης λόγω οφειλής προς το Δημόσιο, και κατά της άρνησης χορήγησης πιστοποιητικού ενημερότητας και θεωρήσεως βιβλίων και στοιχείων. Ορίζεται ότι κατά την ταχεία αυτή διαδικασία, αρμοδιότητας του προέδρου πρωτοδικών, η δικάσιμος δεν μπορεί να απέχει περισσότερο των 2 μηνών από την περιέλευση στο δικαστήριο του φακέλου και ότι η απόφαση δημοσιεύεται σε 2 μήνες από την συζήτηση της υπόθεσης. Κατά της απόφασης του προέδρου πρωτοδικών δεν χωρεί έφεση. Ως προς τη χορήγηση της αναστολής, εφόσον η προσβαλλόμενη πράξη είναι δεκτική αναστολής, γίνεται παραπομπή στις διατάξεις των άρθρων 200 επ. του ΚΔΔ.

Επί του άρθρου 52:

Με τις διατάξεις των νόμων 1934/1991 και 2296/1995 υπήχθη στην αρμοδιότητα του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών η προσφυγή κατά των πράξεων της Επιτροπής Ανταγωνισμού. Επίσης, με τις διατάξεις του άρθρου 25 του ν. 3340/2005 προβλέπεται άσκηση προσφυγής ουσίας ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών κατά των πράξεων της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, που εκδίδονται βάσει των άρθρων 23 και 24 του νόμου αυτού.

Παράλληλα, ως προς τις αιτήσεις αναστολής των σχετικών πράξεων, με τις διατάξεις του άρθρου 14 παρ. 2 του ν. 703/1977, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 παρ. 25 του ν. 2837/2000, και του άρθρου 25 παρ. 3 του ν. 3340/2005 ορίστηκε ότι αρμόδιος να αναστείλει εν όλω ή εν μέρει ή υπό όρους την εκτέλεση της απόφασης κατά της οποίας ασκήθηκε προσφυγή είναι ο Πρόεδρος Εφετών του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, εφαρμοζόμενων αναλόγως των διατάξεων των άρθρων 200 επ. του ΚΔΔ. Περαιτέρω, ορίζεται στο άρθρο 201 του Κώδικα ότι η καθ' ύλην αρμοδιότητα για την αναστολή εκτέλεσης διοικητικών πράξεων ακολουθεί την αρμοδιότητα του Δικαστηρίου για την εκδίκαση της κύριας υπόθεσης, στο άρθρο 204, όπως ισχύει, μετά την τροποποίησή του με το άρθρο 21 του ν. 3659/2008, ότι η εκδίκαση της αίτησης αναστολής γίνεται σε συμβούλιο, δεν καλούνται δε σε αυτήν οι διάδικοι ενώ, στο άρθρο 82 του ίδιου ν. 3659/2008 ότι «κάθε γενική ή ειδική διάταξη, η οποία ρυθμίζει διαφορετικά τα θέματα στα οποία αναφέρεται ο παρών νόμος, καταργείται».

Οι διατάξεις αυτές δημιούργησαν ερμηνευτικά προβλήματα σε σχέση με την καθ' ύλην αρμοδιότητα για την αίτηση αναστολής των πράξεων επί των υποθέσεων της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς και Ανταγωνισμού μεταξύ του Προέδρου του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών και του Δικαστηρίου τούτου σε συμβούλιο. Η διχοστοασία αυτή καθιστά αναγκαία την νομοθετική αποσαφήνιση για την ενότητα της κρίσης σε ένα θέμα που, εκ των πραγμάτων, δεν είναι δυνατή νομολογιακή ενοποίηση της ακολου-

θούμενης λύσης. Προς τούτο πρέπει να ορισθεί ότι καθ' ύλην αρμόδιο για την εκδίκαση της αίτησης αναστολής των πράξεων αυτών είναι το Δικαστήριο σε συμβούλιο. Με την ρύθμιση αυτή, επιτυγχάνεται αφενός ομοιόμορφη λύση με τις λοιπές ρυθμίσεις του Κώδικα ως προς το ζήτημα της αρμοδιότητας στις αιτήσεις αναστολής, ενώ τούτο επιβάλλεται και από τη δυσχέρεια και τη φύση των σχετικών διαφορών.

Επί του άρθρου 53:

Με τις διατάξεις του άρθρου 30 παρ. 3 του ν. 1650/1986 υπήχθη στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια η επίλυση των διαφορών, οι οποίες ανακύπτουν από την εφαρμογή της νομοθεσίας για την προστασία του περιβάλλοντος με την καθιέρωση προσφυγής ουσίας κατά των σχετικών πράξεων επιβολής προστίμου. Η απόφαση που επιβάλλει πρόστιμο, κατ' εφαρμογή αυτών των διατάξεων, υπόκειται σε προσφυγή ενώπιον του αρμόδιου διοικητικού πρωτοδικείου και, σύμφωνα με το άρθρο 9 παρ. 7 του ν. 2947/2001, ενώπιον του τριμελούς διοικητικού εφετείου, σε πρώτο και τελευταίο βαθμό, εφόσον το ύψος του επιβαλλόμενου προστίμου υπερβαίνει τα 5.000.000 δραχμές. Δεν συντρέχει λόγος για τη διαφοροποίηση ως προς την αρμοδιότητα εκδίκασης των διαφορών αυτών λόγω ποσού μεταξύ του διοικητικού πρωτοδικείου και του διοικητικού εφετείου, ενώ έχει διαπλαστεί πλούσια νομολογία που διευκολύνει το δικαστικό έργο. Προτείνεται, συνεπώς, η υπαγωγή όλων αυτών των διαφορών στην καθ' ύλην αρμοδιότητα του διοικητικού πρωτοδικείου, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις του ΚΔΔ.

Επί του άρθρου 54:

Με τη ρύθμιση αυτή επιδιώκεται η απλοποίηση και η επιτάχυνση της προσωρινής δικαστικής προστασίας στις ακυρωτικές διαφορές που αναφέρονται κατά την εφαρμογή της νομοθεσίας περί αλλοδαπών και υπάγονται στην αρμοδιότητα των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, παράλληλως δε η απαλλαγή των δικαστηρίων αυτών από τις αιτήσεις ακυρώσεως, οι οποίες κατατίθενται με μόνο σκοπό την επιδίωξη της αναστολής της άμεσης εκτέλεσης της σχετικής διοικητικής πράξης και, επομένως, στις περιπτώσεις αυτές δεν θα συντρέχει λόγος άσκησης τους, αν δεν χορηγηθεί η επιδιωκόμενη αναστολή και εκτελεστεί η διοικητική πράξη. Ο αιτούμενος δικαστικής προστασίας αλλοδαπός δικαιούται να ασκήσει αίτηση αναστολής εκτελέσεως και πριν από την υποβολή αίτησης ακυρώσεως, υποχρεούται, όμως, να ασκήσει αίτηση ακυρώσεως εντός 30 ημερών από την κατάθεση της αίτησης αναστολής, άλλως η τυχόν χορηγηθείσα προσωρινή διαταγή ανακαλείται αυτεπαγγέλτως και, σε κάθε περίπτωση, η αίτηση αναστολής τίθεται στο αρχείο.

Επί του άρθρου 55:

Οι αντιρρήσεις κατά της κράτησης αλλοδαπού, ενόψει της απέλασής του, εισήχθησαν στην ελληνική έννομη τάξη με το ν. 2910/2001 (άρθρο 44 παρ. 3). Από τη διατύπωση όμως της ταυτάριμης παραγράφου του άρθρου 76 του ν. 3386/2005, που τροποποίησε την ανωτέρω διάταξη, αφαιρέθηκε η ρητώς προβλεπόμενη δικαιοδοτική εξουσία του προέδρου του διοικητικού πρωτοδικείου, στην περιφέρεια του οποίου κρατείται ο αλλοδαπός, να κρίνει τη νομιμότητα της κράτησής του, που προβλεπόταν ρητά στην προϊσχύουσα ρύθμιση. Η παράλειψη αυτή αφενός αποδυναμώνει την αναγκαία για την ασφάλεια

δικαίου σαφή διατύπωση μιας διάταξης που ρυθμίζει μάλιστα θεμελιώδες ατομικό δικαίωμα, όπως είναι η προσωπική ελευθερία, αφετέρου δε έρχεται σε αντίθεση με σχετική νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (βλ. απόφαση της 11.6.2009, υπόθεση S.D κατά Ελλάδας). Ενόψει των ανωτέρω, κρίνεται σκόπιμο να επαναφερθεί η ρύθμιση που προβλεπόταν στην παρ. 3 του άρθρου 44 του ν. 2910/2001.

Περαιτέρω, με τις προτεινόμενες διατάξεις ρυθμίζεται διεξοδικά η διαδικασία εκδίκασης των αντιρρήσεων. Στο άρθρο 44 παρ. 3 του ν. 2910/2001 προβλεπόταν ρητά ότι οι αντιρρήσεις κατά της κράτησης αλλοδαπού εκδικάζονταν με ανάλογη εφαρμογή της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 243 του ν. 2717/1999 για τις αντιρρήσεις κατά την σύλληψη, κατ' εφαρμογή των διατάξεων της προσωπικής κράτησης. Σχετική αναφορά παραλείφθηκε από το άρθρο 76 του ν. 3386/2005, που τροποποίησε το ως άνω άρθρο. Το κενό καλύφθηκε νομολογιακά από την πιο συγγενή με αυτή διαδικασία των αντιρρήσεων, του άρθρου 243 ΚΔΔ, που προέβλεπε και η προηγούμενη ρύθμιση. Δεδομένου όμως, ότι με το παρόν καταργείται το άρθρο 243 του ΚΔΔ κρίνεται αναγκαίο να ρυθμιστεί το ζήτημα αυτό.

Τέλος, προβλέπεται να είναι δυνατή και όχι υποχρεωτική για το δικαστή η προθεσμία που τάσσει στον αλλοδαπό για να αναχωρήσει από τη χώρα, αφού υπάρχουν περιπτώσεις κατά τις οποίες η προθεσμία αυτή είναι άνευ πρακτικού αποτελέσματος, όπως στην περίπτωση της ανέφικτης απέλασης ή της αίτησης ασύλου.

Επί του άρθρου 56:

Κρίνεται ότι τα διοικητικά δικαστήρια είναι πλέον ώριμα για να ελέγχουν τα ίδια την συμμόρφωση της Διοίκησης προς τις αποφάσεις τους και συνακόλουθα να απαλλαγεί το Συμβούλιο της Επικρατείας από το σχετικό έλεγχο, περιοριζόμενο στον έλεγχο των δικών του αποφάσεων. Προς απλούστευση της σχετικής διαδικασίας στο Συμβούλιο της Επικρατείας, ο έλεγχος πρέπει να γίνεται στα πλαίσια κάθε Τμήματος από τριμελή σύνθεση, αποτελούμενη από τον Πρόεδρό του, ένα Σύμβουλο και τον εισηγητή. Όπως προέβλεπε και το άρθρο 3 παρ. 1 του π.δ. 413/1985, ως εισηγητής ενδείκνυται να ορίζεται ο, κατά τεκμήριο, καλύτερος γνώστης της υπόθεσης, δηλαδή ο εισηγητής της ακυρωτικής απόφασης, μόνον δε σε περίπτωση αδυναμίας αυτού, άλλος Σύμβουλος ή Πάρεδρος.

Επί του άρθρου 57:

Με το άρθρο 39 του ν. 3659/2008 εισήχθη στη διοικητική δίκη ο θεσμός της «πρότυπης δίκης», η εφαρμογή του οποίου στη γερμανική διοικητική δικονομία έχει αποδειχθεί απολύτως επιτυχής και έχει συμβάλει αποτελεσματικά στην ταχύτερη εκδίκαση των υποθέσεων. Είναι προφανές ότι η ταχύτατη επίλυση με αμετάκλητη απόφαση μιας υπόθεσης, για την οποία κρίνεται αναγκαία η εφαρμογή του θεσμού αυτού, αποτρέπει την έκδοση αντιφατικών αποφάσεων και ενισχύει την ασφάλεια δικαίου. Εξάλλου, με την 16/1987 σύσταση της Επιτροπής Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης για τις διοικητικές διαδικασίες που ενδιαφέρουν μεγάλο αριθμό προσώπων, την οποία έχει αποδεχθεί και η χώρα μας χωρίς επιφύλαξη, προτείνεται, μεταξύ άλλων, μέσων αντιμετώπισης των σχετικών προβλημάτων, η επιλογή και η εκδίκαση προσφυγών-προτύπων (άρθρο VII). Προς τούτο κρίνεται αναγκαίο, σε συμπλήρωση της ρύθμισης που εισάγεται

με τα άρθρα 2 και 3, να ενισχυθεί και ο θεσμός που έχει εισαχθεί με το προαναφερόμενο άρθρο 39 του ν. 3659/2008, με την πρόβλεψη ότι στο πλαίσιο δικαστικών διενέξεων, για τις οποίες έχει ενεργοποιηθεί ο θεσμός αυτός, καθίσταται υποχρεωτική η εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 53 παρ. 5 και 58 παρ. 4 του π.δ. 18/1989, με τις οποίες θεσπίζεται αρμοδιότητα του Γενικού Επιτρόπου της Επικρατείας στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια να ασκεί αναίρεση και έφεση υπέρ του νόμου. Αν εφαρμοστεί σωστά, ο θεσμός της πρότυπης δίκης μπορεί να οδηγήσει στην επίλυση ερμηνευτικών θεμάτων που τίθενται σε μεγάλο αριθμό εκκρεμών υποθέσεων και, κατά συνέπεια, στην επιτάχυνση της διοικητικής δίκης. Περαιτέρω, θεωρείται σκόπιμο να δοθεί η δυνατότητα να κινείται από τον Γενικό Επίτροπο η σχετική διαδικασία και μετά από αίτημα που μπορεί να υποβάλλεται σε αυτόν από τους Διευθύνοντες τα Δικαστήρια, τους οικείους δικηγόρους συλλόγους και τον Υπουργό Οικονομικών, ως εποπτευόμενα το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους. Τέλος, με την προτεινόμενη ρύθμιση προβλέπεται ότι η εκδίκαση των ενδίκων βοηθημάτων που στηρίζονται στην ίδια νομική βάση αναστέλλεται έως τη δημοσίευση οριστικής απόφασης από το Συμβούλιο της Επικρατείας επί της πρότυπης δίκης. Με την αναστολή αυτή ενισχύεται η αποτελεσματικότητα του θεσμού, χωρίς να αποδυναμώνεται το δικαίωμα σε δικαστικής προστασίας των διαδίκων, αφού δεν αναστέλλεται η διαδικασία προσωρινής προστασίας.

Επί των άρθρων 58 και 59:

Οι προτεινόμενες ρυθμίσεις έχουν σκοπό την αντιμετώπιση προβλημάτων, που ανέκυψαν κατά την εφαρμογή του νέου νομοθετικού καθεστώτος για την επιθεώρηση των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, που εισήχθη με τον ν. 3514/2006. Ειδικότερα, στην πράξη αναφάνηκε ότι η κατ' έτος ενασχόληση πέντε Συμβούλων της Επικρατείας με τη διενέργεια της επιθεώρησης, με παράλληλη πλήρη απαλλαγή από όλα σχεδόν τα λοιπά δικαστικά καθήκοντά τους, ούτε την αρτιότερη διενέργεια της επιθεώρησης εξυπηρετεί, αφού γι' αυτήν αρκούν και λιγότεροι επιθεωρητές δικαστές, κυρίως όμως δυσχεραίνει τη διεξαγωγή των εργασιών του δικαστηρίου, ιδιαίτερα μάλιστα στην περίπτωση που κληρωθούν δύο ή περισσότεροι επιθεωρητές από τον ίδιο σχηματισμό, δεδομένου ότι τα Τμήματα δυσκολεύονται να λειτουργήσουν με ουσιαδώς μειωμένη σύνθεση, οι δε εναπομείναντες δικαστές επιβαρύνονται υπερβολικά, με συνέπεια την εν γένει δυσλειτουργία του δικαστηρίου.

Εκτιμάται περαιτέρω, ότι η μείωση κατά μία των περιφερειών επιθεώρησης (από πέντε σε τέσσερις, με ισόρροπη, βεβαίως, αναπροσαρμογή των ορίων τους) κατ' ουδέν θα παραβιάσει την άρτια διεξαγωγή της επιθεωρήσεως. Σε συνδυασμό δε με την προσθήκη ρύθμισης για την υποχρεωτική επιλογή των τεσσάρων επιθεωρητών από διαφορετικούς σχηματισμούς, θα αμβλύνει κατά πολύ το επισημαινόμενο ανωτέρω πρόβλημα.

Επισημάνθηκε, επίσης, ως σοβαρό πρόβλημα ότι η πλήρης κατ' έτος υποχρεωτική απαλλαγή ενός αντιπροέδρου από τα δικαστικά του καθήκοντα, εκτός των άλλων συνεπειών, δεν είναι καθόλου αναγκαία για την αποτελεσματική λειτουργία του Συμβουλίου Επιθεώρησης, του οποίου ο όγκος εργασιών δεν είναι μεγάλος, με συνέπεια να υποαποσχολείται με προφανείς συνέπειες στην αποτελεσματική λειτουργία του σχηματισμού, του οποίου προΐσταται. Προτείνεται, γι' αυτό, η παράλληλη άσκηση

από τον αντιπρόεδρο που θα κληρωθεί τόσο των κυρίων δικαστικών του καθηκόντων, όσο και των καθηκόντων του ως Προέδρου του Συμβουλίου Επιθεώρησης.

Τέλος, δεδομένου ότι κατά τις διατάξεις του ν. 3068/2002, στον βαθμό του Συμβούλου Επικρατείας μπορούν να επιλέγονται και δικαστικοί λειτουργοί με το βαθμό του Προέδρου Εφετών, καθίσταται απαραίτητη η αξιολόγηση των δικαστών που είναι υποψήφιοι να καταλάβουν τη θέση του Συμβούλου Επικρατείας. Για τον λόγο αυτό, προτείνεται η κατάργηση της διάταξης του άρθρου 43 παρ. 2 του ν. 3772/2009, με την οποία τροποποιήθηκε η παρ. 11 του κεφαλαίου Γ του άρθρου 82 του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Καταστάσεως Δικαστικών Λειτουργών και καταργήθηκε η επιθεώρηση στον βαθμό του Προέδρου Εφετών των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων και η επαναφορά της επιθεώρησης των δικαστικών λειτουργών με το βαθμό του Προέδρου Εφετών.

Επί του άρθρου 60:

Διευκρινίζονται ζητήματα που αφορούν την αρμοδιότητα για την άσκηση πειθαρχικής δίωξης σε δικαστικούς λειτουργούς του Συμβουλίου της Επικρατείας και των Διοικητικών Δικαστηρίων.

Επί του άρθρου 61:

Με το ν. 3659/2008 μεταφέρθηκε από το Συμβούλιο της Επικρατείας στα διοικητικά δικαστήρια μεγάλος όγκος διαφορών, ακυρωτικών και ουσίας, χωρίς όμως την πρόβλεψη αντίστοιχων νέων θέσεων δικαστών. Με το παρόν σχέδιο προβλέπεται η μεταφορά πληθώρας νέων αρμοδιοτήτων από το Συμβούλιο της Επικρατείας στα διοικητικά εφετεία, ενώ εισάγονται σε αυτά, σε πρώτο και τελευταίο βαθμό, οι μείζονες φορολογικές και τελωνειακές υποθέσεις. Τέλος, στα διοικητικά εφετεία μεταφέρθηκε πρόσφατα από το Συμβούλιο της Επικρατείας, με την ενσωμάτωση στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας 2007/66 για τη δικαστική προστασία κατά τη σύναψη των δημοσίων συμβάσεων, και ο μεγάλος όγκος των διαφορών που ανακύπτουν στο προσυμβατικό στάδιο.

Η μεταφορά όλων αυτών των υποθέσεων στα διοικητικά εφετεία υπολογίζεται ότι θα οδηγήσει σε διπλασιασμό του φόρτου εργασίας τους. Ενόψει αυτών, σε συνδυασμό με το γεγονός ότι ήδη οι εκκρεμείς υποθέσεις στα διοικητικά δικαστήρια αγγίζουν τις 500.000, καθίσταται επιβεβλημένη η αύξηση των θέσεων των διοικητικών δικαστών στο απολύτως αναγκαίο, ενόψει των δημοσιονομικών δυσχερειών, μέτρο και, συγκεκριμένα, τουλάχιστον κατά 144 συνολικά σε όλους τους βαθμούς, ειδικότερα δε κατά 12 Προέδρους Εφετών, 45 Εφέτες, 12 Προέδρους Πρωτοδικών και 75 Πρωτοδίκες. Η αύξηση αυτή κρίνεται σκόπιμο να κατανεμηθεί σε τρία έτη, ώστε να μπορέσει να ανταποκριθεί η Σχολή Δικαστών.

Επί του άρθρου 62:

Προβλέπεται κωδικοποίηση των διατάξεων που καθορίζουν τις αρμοδιότητες των διοικητικών δικαστηρίων. Η κωδικοποίηση έχει καταστεί αναγκαία λόγω των αλληπαλλήλων τροποποιήσεων, τις οποίες έχει υποστεί η σχετική νομοθεσία.

Επί του άρθρου 63:

Με το άρθρο 10 παρ. 19 του ν. 3863/2010 προστέθηκε στον Υπαλληλικό Κώδικα διάταξη, με την οποία παρέχεται η δυνατότητα στους δημόσιους υπαλλήλους να συνεχίσουν να εργάζονται έως τρία έτη μετά τη συμπλή-

ρωση τριάντα πέντε ετών πραγματικής και συντάξιμης δημόσιας υπηρεσίας και του οριζόμενου ορίου ηλικίας, και πάντως έως τη συμπλήρωση του 65ου έτους της ηλικίας τους. Δεδομένου, όμως, ότι κατά την ερμηνεία της παραπάνω διάταξης ανέκυψαν αμφιβολίες αν η σχετική ρύθμιση καταλαμβάνει και τους δικαστικούς υπαλλήλους, ως προς τους οποίους, πάντως, δεν δικαιολογείται διαφοροποίηση σε σχέση με το ζήτημα αυτό, με την προτεινόμενη διάταξη αναγνωρίζεται ρητώς η προαναφερόμενη δυνατότητα, με τη διευκρίνιση, όμως, ότι η αποδοχή του σχετικού αιτήματος ανήκει στο οικείο υπηρεσιακό συμβούλιο, το οποίο αποφαινεται κατ' εκτίμηση των υπηρεσιακών αναγκών.

Επί του άρθρου 64:

Οι αναφερόμενες στο προτεινόμενο άρθρο ανάγκες για την εύρυθμη λειτουργία των δικαστηρίων και λοιπών υπηρεσιών καλύπτονται έως τώρα από το Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και, ειδικότερα, από το Ταμείο Χρηματοδοτήσεως Δικαστικών Κτιρίων. Δεν είναι, όμως, πάντοτε εύκολη η έγκαιρη αντιμετώπισή τους, διότι οι προβλεπόμενες από το νόμο διαδικασίες εξελίσσονται εντός του καθορισμένου χρόνου και οι σχετικές προθεσμίες δεν μπορεί να συντηρηθούν εύκολα. Έτσι, δεν είναι σπάνιο το φαινόμενο της εμφάνισης δυσλειτουργιών, λόγω της αδυναμίας έγκαιρης ικανοποίησης των υποβαλλόμενων αιτημάτων. Τα προβλήματα επιτείνονται, αν ληφθεί υπόψη ότι για την ίδια ανάγκη υπηρεσιών που στεγάζονται στο ίδιο κτίριο υποβάλλονται ξεχωριστά αιτήματα, συχνά και σε διαφορετικό χρόνο, με συνέπεια να μην είναι εύκολος ο συντονισμός των ενεργειών του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για την επιβαλλόμενη ενιαία αντιμετώπιση.

Προκρίνεται, λοιπόν, με τις προτεινόμενες διατάξεις η ετήσια επιχορήγηση, με τη μεταβίβαση των αντίστοιχων πιστώσεων, στα δικαστήρια και τις υπηρεσίες. Γνωρίζοντας πολύ καλύτερα τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν με τις πιστώσεις που θα έχουν εγκαίρως στη διάθεσή τους, θα διευθετούν αποτελεσματικά τις ανάγκες τους. Μάλιστα, για την κεντρική, κατά το δυνατόν, αντιμετώπιση και τον καλύτερο συντονισμό των σχετικών ενεργειών επιχορηγούνται μόνον οι μεγάλοι σχηματισμοί (κατά βάση τα Εφετεία), τα οποία θα μεριμνούν για τις ανάγκες όλης της περιφέρειάς τους. Με τον τρόπο αυτό, εξοικονομούνται πόροι, αφού αποφεύγεται η πολλαπλή κατάτμηση των σχετικών κονδυλίων.

Για να λειτουργήσει, βέβαια, το νέο σύστημα, απαιτείται η δημιουργία ειδικού γραφείου, στελεχωμένου με το κατάλληλο προσωπικό. Προτείνεται, τέλος, η υποβολή των συμβάσεων και των σχετικών δαπανών σε προσυμβατικό έλεγχο νομιμότητας και σε προληπτικό έλεγχο αντίστοιχα, από το Ελεγκτικό Συνέδριο.

Επί του άρθρου 65:

Το π.δ/γμα 160/2008 ότι στο Πειθαρχικό Συμβούλιο μελών Δ.Ε.Π. και Ε.Π. μετέχουν, μεταξύ άλλων, οι Πρόεδροι των τριών ανωτάτων δικαστηρίων, αναπληρούμενοι από τους νόμιμους αναπληρωτές τους, δηλαδή τους Αντιπροέδρους (άρθρο 5 παρ. 1). Η ρύθμιση είχε εισαχθεί με το άρθρο 327 του ν. 5343/1932 και διατηρήθηκε σε ισχύ με το άρθρο 2 του ν. 249/1976. Όμως, έως και το έτος 1976 ο αριθμός των καθηγμένων και υφηγητών των Α.Ε.Ι. ήταν περιορισμένος. Σήμερα, τα μέλη Δ.Ε.Π. έ-

χουν πολλαπλασιαστεί, στα πρόσωπα δε που υπάγονται στην αρμοδιότητα του Πειθαρχικού Συμβουλίου έχουν προστεθεί τα μέλη Ε.Π. των ΤΕΙ, με αποτέλεσμα να εισάγεται ετησίως στο συμβούλιο μεγάλος αριθμός πειθαρχικών υποθέσεων. Τούτο συνεπάγεται σημαντική επιβάρυνση για τους μετέχοντες στη σύνθεση του Πειθαρχικού Συμβουλίου Αντιπροέδρους. Πρέπει δε να σημειωθεί ότι οι αυτοί, με την εξαίρεση εκείνου που προεδρεύει, ασκούν, καθήκοντα εισηγητή. Εξαιτίας του μεγάλου φόρτου, προκαλούνται σοβαρά προσκόμματα στην άσκηση των κύριων καθηκόντων τους, αν ληφθεί υπόψη ότι, κατά το Σύνταγμα, προβλέπεται η συμμετοχή τους, ως αναπληρωτών του Προέδρου, και σε άλλα δικαστήρια, όπως το Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο, το Δικαστήριο Αγωγών Κακοδικίας και το «Μισθοδικείο».

Ενόψει των ανωτέρω, κρίνεται επιβεβλημένη η προτεινόμενη ρύθμιση, η οποία προβλέπει, σύμφωνα με τα άρθρα 16 παρ. 6 και 88 παρ. 7 του Συντάγματος, ότι στο Πειθαρχικό Συμβούλιο προεδρεύει μεν ο αρχαιότερος από τους Προέδρους του Συμβουλίου της Επικρατείας και του Αρείου Πάγου, μετέχουν δε, ως μέλη, ένας αρεοπαγίτης, όταν προεδρεύει ο Πρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας ή ο αναπληρωτής του, ένας σύμβουλος της Επικρατείας, όταν προεδρεύει ο Πρόεδρος του Αρείου Πάγου ή ο αναπληρωτής του, και ένας σύμβουλος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, οριζόμενοι με δύο αναπληρωτές από τα οικεία δικαστικά συμβούλια. Προβλέπεται, τέλος, ότι η νέα αυτή ρύθμιση καταλαμβάνει και τις εκκρεμείς υποθέσεις, εφόσον δεν έχουν εισαχθεί στο Συμβούλιο και οι διαδικαστικές πράξεις που τυχόν έχουν διενεργηθεί παραμένουν ισχυρές.

Επί του άρθρου 66:

Με την προτεινόμενη διάταξη αποτρέπονται αμφισβητήσεις που ενδεχομένως θα ανέκυπταν ως προς την κατά τόπο αρμοδιότητα των δικαστηρίων λόγω της νέας δομής των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης που εισάγεται με το ν. 3852/2010.

Επί των άρθρων 67 και 68:

Περιέχονται οι καταργούμενες διατάξεις και καθορίζεται η έναρξη ισχύος του παρόντος.

Αθήνα, 9 Νοεμβρίου 2010

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ,
ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ
ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ
ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

Γ. Ραγκούσης

ΠΑΙΔΕΙΑΣ,
ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Α. Διαμαντοπούλου

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Γ. Παπακωνσταντίνου

ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

Λ. Κατσέλη

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Χ. Καστανίδης

14. Η ερώτηση είναι: Πόσο μακριά από τον χώρο που θα διαβαστεί το βιβλίο, πρέπει να βρίσκεται ο αναγνώστης; Η απάντηση είναι: Όσο μακριά όσο ο αναγνώστης μπορεί να είναι από τον χώρο που θα διαβαστεί το βιβλίο, χωρίς να μπορεί να ακούσει τον ήχο που θα παράγει το βιβλίο. Η απάντηση είναι: Όσο μακριά όσο ο αναγνώστης μπορεί να είναι από τον χώρο που θα διαβαστεί το βιβλίο, χωρίς να μπορεί να ακούσει τον ήχο που θα παράγει το βιβλίο.

Παρά τις παρεμβολές, ο κ. Γ. Αποστόλτος εφάρμοξε την απόφαση, σύμφωνα με την οποία ο υπάλληλος της επιχείρησης, ο οποίος θα της αποστέλλετο αναφορά της απουσίας του, θα συνέχισε να εργάζεται.

7. Με το άρθρο 5 παρ. 3 αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 33 του π.δ. 18/1989, που είχε το εξής:

Η επιτυχία αυτής με την συνεισφορά με την υποστήριξη από την κοινότητα της εκκλησίας μας.

8. Με το άρθρο 6 παρ. 4 αντικαθίσταται η παρ. 2 του άρθρου 33 του π.δ. 18/1989, όπως προστέθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 32 του ν. 3772/2009 (Α' 112) που ορίζει το εξής:

2) Επειδή οι επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στον χώρο της παραγωγής και της διανομής των αγαθών και υπηρεσιών, οι οποίες αποτελούν τον πυλώνα της οικονομίας, είναι οι βασικοί φορείς που συμβάλλουν στην ανάπτυξη της χώρας, προκειμένου να μην χαθεί η ευκαιρία αυτή, η οποία θα μπορούσε να κοπεί, πραγματοποιήθηκε με τη μορφή της εργασίας αυτής η μελέτη, προκειμένου να δοθούν οι κατάλληλες συμβουλές στην πολιτική και διοίκηση της χώρας.

9. Με το άρθρο 7 αντικαθίσταται η παρ. 1 του άρθρου 34Α του π.δ. 18/1989, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 53 του ν. 3772/2009, που ορίζει το εξής:

[illegible]

10. Με το άρθρο 8 αντικαθίσταται η παρ. 1 του άρθρου 36 του π.δ. 18/1989, που ορίζει τη δόση:

1. Το σχέδιο έχει ως σκοπό, στο πλαίσιο της Επένδυσης απορροφητική ως απορρόφηση, να γίνει το έργο στην περιοχή της Αχαΐας και συγκεκριμένα στο δήμο των Καλαβρύτων. Το πρόβλημα υπάρχει στην περιοχή για πολλά χρόνια, είναι σημαντικό λόγω της μεγάλης πληθυσμιακής συγκέντρωσης στην περιοχή και λόγω της μεγάλης διάρκειας του έργου, υπολογίζοντας σε περίπου 10.000 ώρες εργασίας, είναι πρόκειται για σημαντικές ανάγκες, εκτελεστικές με τους 5.000 ώρες εργασίας και στην περίπτωση για να γίνει ο έργο, αλλά και στην και οφείλει να διατηρείται, κυρίως στην περιοχή, σε όλη τη διάρκεια 10.000 ώρες εργασίας. Τα παραπάνω θα ελεγχθούν με την επιβλεπόμενη εργασία με την διάρκεια, (2.000) ώρες.

[illegible]

11. Με το άρθρο 9 αντικαθίσταται το τέταρτο εδάφιο της παρ. 4 του άρθρου 36 του π.δ. 18/1989, που αρχίζει ως εξής:

מחבר: ד"ר יצחק שניידר, מנהל מחלקת המחקר, מרכז המחקר והידע, אוניברסיטת בן-גוריון, ב-15.05.2017.

12. Με το άρθρο 12 αντικαθίστανται οι παράγραφοι 3 και 4 του άρθρου 53 του π.δ.18/1989, όπως τροποποιήθηκαν με το άρθρο 35 του ν.3772/2009(Α'112), που ορίζουν ως εξής:

10. Δεν εξαρτάται η έκδοση πιστολίων υποχρέωσης όταν το ποσό της επιμερίδας που έχει το εν λόγω του Συμβουλίου της Επικρατείας που κινώτερο οι επόμενες χιλιάδες (40.000) ευρώ. Ειδικώς στο θεωρητικό στο δικαστικό συμβούλιο το οποίο υποβλήθηκε σε δικαστική κρίση (200.000) ευρώ. Το ποσό αυτό μπορεί να αναπροσαρμόζεται με απόφαση που εκδίδεται με απόφαση του Ελεγκτικού. Έτσι επίσης, μετά από γνώμη της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, και εξόφληση, μετά από απόφαση της Επικρατείας, με ποσό σε ευρώ, κατατίθεται στο ελεγκτικό ποσό, στην προϋπόθεση ότι των δύο μελών επικεφαλής, εκπαιδευτές που υπηρετούν στη Διοίκηση της Επικρατείας, όπως η επιλογή της Επικρατείας έχει ως αυτόν που υπηρετεί ο κοινωνικός ή δημοσιογραφικός επιμελητής που διοικούνται την άσκηση της άσκησης. (1) με βάση τίτλους υπηρεσίας κοινωνικό ζήτημα ή απώλεια, απώλεια της αποπληρωμής υπηρεσίας ήτοι, η καταβολή της Συμβολής της Επικρατείας ή άλλων αναφορών δημοσίου, ή των άλλων υπηρεσιών, δικαστικών δικαστηρίων.

2. Ο Εφελκτής μπορεί να ελεγχθεί από την προεδρία της τριμηνιαίας επιτροπής, και του τέλους έκαστου έτος, να υποβληθεί στη προεδρία) ώστε δημοσιεύσει ελέγχου προγράμματος και ετοιμασμένων μέσων για τη διατήρηση του ίδιου σε τόνος ο ελεγκτής, να (υποβληθεί) στην επιτροπή

ορίζεται το

παρ.6

OU

00
00 51

00
00 51

- [illegible]

Στη παράγραφο 4 του άρθρου 1 του ν.3024/1977, που ορίζει το εξής:

[illegible]

59. Αρβρο 99 παρ. 1 του Ν. 1756/1988, όπως ισχύει.

ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಂದಿರುವ
ಅನುಭವದಿಂದ ಬಂದಿರುವ, ಬಂದಿರುವ

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ**Εξορθολογισμός διαδικασιών και επιτάχυνσης της διοικητικής δίκης και άλλες διατάξεις****ΠΡΩΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ
ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ****Άρθρο 1**

1. Οποιοδήποτε ένδικο μέσο ή βοήθημα ενώπιον οποιουδήποτε διοικητικού δικαστηρίου μπορεί να εισαχθεί στο Συμβούλιο της Επικρατείας με πράξη τριμελούς Επιτροπής, αποτελούμενης από τον Πρόεδρό του, τον αρχαιότερο Αντιπρόεδρο και τον Πρόεδρο του αρμοδίου καθ' ύλην Τμήματος, ύστερα από αίτημα ενός των διαδίκων, όταν με αυτό τίθεται ζήτημα γενικότερου ενδιαφέροντος που έχει συνέπειες για ευρύτερο κύκλο προσώπων.

Η πράξη αυτή δημοσιεύεται σε δύο ημερήσιες εφημερίδες των Αθηνών και συνεπάγεται την αναβολή εκδίκασης των εκκρεμών υποθέσεων, στις οποίες τίθεται το ίδιο ζήτημα. Μετά την επίλυσή του, το Συμβούλιο της Επικρατείας μπορεί να παραπέμψει το ένδικο μέσο ή βοήθημα στο αρμόδιο διοικητικό δικαστήριο. Η απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας δεσμεύει τους διαδίκους της ενώπιόν του δίκης, στους οποίους περιλαμβάνονται και οι παρεμβάντες.

Στη δίκη ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας μπορεί να παρέμβει κάθε διάδικος σε εκκρεμή δίκη, στην οποία τίθεται το ίδιο ως άνω ζήτημα, και να προβάλει τους ισχυρισμούς του σχετικά με το ζήτημα αυτό. Για την εν λόγω παρέμβαση δεν καταλογίζεται δικαστική δαπάνη, η δε μη άσκησή της δεν δημιουργεί δικαίωμα ασκήσεως ανακοπής ή τριτανakoπής.

2. Όταν διοικητικό δικαστήριο επιλαμβάνεται υπόθεσης, στην οποία ανακύπτει τέτοιο ζήτημα, μπορεί με απόφασή του, που δεν υπόκειται σε ένδικα μέσα, να υποβάλει σχετικό προδικαστικό ερώτημα στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Το δεύτερο εδάφιο της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζεται αναλόγως.

Η απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας είναι υποχρεωτική για το δικαστήριο που υπέβαλε το ερώτημα και δεσμεύει τους παρεμβάντες ενώπιόν του.

Άρθρο 2

Κατ' απόφασεως διοικητικού δικαστηρίου που κρίνει διάταξη τυπικού νόμου αντισυνταγματική ή αντίθετη σε άλλη υπερνομοθετική διάταξη, χωρίς το ζήτημα αυτό να έχει κριθεί με προηγούμενη απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, χωρίς ενώπιον αυτού, κατά παρέκκλιση από κάθε άλλη διάταξη, αίτηση αναιρέσεως, αν πρόκειται για διαφορά ουσίας, ή έφεση, αν πρόκειται για ακυρωτική διαφορά. Αν το Συμβούλιο της Επικρατείας διαπιστώσει ότι δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις της διάταξης αυτής, μπορεί, εφόσον η απόφαση αυτή υπόκειται σε έφεση ενώπιον άλλου δικαστηρίου, να του παραπέμψει την υπόθεση προς εκδίκαση.

Άρθρο 3

1. Μέσα σε τριάντα ημέρες από την άσκηση αίτησης αναιρέσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας από το Δημόσιο ή νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, του

οποίου η νομική υπηρεσία και η δικαστική εκπροσώπηση διεξάγεται από το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους ή από μέλη του, το αναιρεσείον, με επιμέλεια του υπογράφοντος το αναιρετήριο δικαστικού πληρεξουσίου, αποστέλλει στο Ν.Σ.Κ. αντίγραφο του αναιρετηρίου, των προσβαλλόμενων αποφάσεων, των εισαγωγικών εγγράφων της κύριας δίκης και των παρεμπιπτούσων δικών, καθώς και των υπομνημάτων των διαδικών.

2. Το κατά την επόμενη παράγραφο αρμόδιο όργανο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, μέσα σε τρεις μήνες από την άσκηση της αίτησης, εκφράζει τη γνώμη του για το παραδεκτό και το βάσιμο τουλάχιστον ενός από τους λόγους της, λαμβάνοντας πάντοτε υπόψη και τη νομολογία του οικείου δικαστηρίου. Αν μέσα στη προθεσμία αυτή, το αναιρεσείον δεν καταθέσει στη γραμματεία του δικαστηρίου, στο οποίο έχει κατατεθεί η αναίρεση, κυρωμένο αντίγραφο θετικής γνώμης, η αίτηση αναιρέσεως θεωρείται ότι δεν ασκήθηκε και δεν διαβιβάζεται στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Η υπόθεση εισάγεται προς συζήτηση μόνον ως προς τους λόγους του αναιρετηρίου, ως και τους προσθέτους, για τους οποίους υπάρχει ήδη θετική γνώμη του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

3. Με απόφαση του Προέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, που εκδίδεται ύστερα από σύμφωνη γνώμη της Ολομέλειάς του και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως μέσα σε τρεις μήνες από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, ορίζεται το όργανο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, το οποίο εκφράζει την γνώμη του σύμφωνα με τη διάταξη της προηγούμενης παραγράφου, και ρυθμίζεται κάθε διαδικαστικό θέμα αναγκαίο για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

4. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού δεν εφαρμόζονται επί αιτήσεων που ασκούνται από τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης, τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα και τα εκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα.

5. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 έως και 3 εφαρμόζονται επί αιτήσεων που ασκούνται μετά την πάροδο ενός μηνός από τη δημοσίευση της απόφασης της παραγράφου 3 στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

**ΔΕΥΤΕΡΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ
ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ
ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ****Άρθρο 4**

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 14 του π.δ. 18/1989 (ΦΕΚ 8 Α'), όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 4 του άρθρου 1 του ν. 1968/1991 (ΦΕΚ 150 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Με απόφαση της Ολομέλειας καθορίζονται οι κατηγορίες υποθέσεων που υπάγονται στην αρμοδιότητα καθενός από τα Τμήματα.»

2. Οι παράγραφοι 2 και 3 του άρθρου 14 του π.δ. 18/1989 αντικαθίστανται ως εξής:

«2. Η Ολομέλεια είναι αρμόδια:

α) Για ζήτημα ή υπόθεση που παραπέμπεται ενώπιον της με απόφαση Τμήματος, πενταμελούς ή επταμελούς σύνθεσης, λόγω μεγαλύτερης σπουδαιότητας, ιδίως όταν πρόκειται για θέματα γενικότερης σημασίας. Η παραπεμπτική απόφαση επέχει θέση έκθεσης του Συμβουλίου που ορίζεται εισηγητής με την ίδια απόφαση.

β) Για κάθε υπόθεση, την οποία ο Πρόεδρος του Συμβουλίου εισάγει ενώπιόν της για τους λόγους του προη-

γούμενου εδαφίου, ακόμη και αν η υπόθεση έχει εισαχθεί σε Τμήμα. Εισηγητής στην Ολομέλεια ορίζεται Σύμβουλος.

3. Η Ολομέλεια μπορεί, αφού επιλύσει τα θέματα γενικότερης σημασίας, να εκδικάσει εξ ολοκλήρου την υπόθεση ή να την παραπέμψει για εκδίκαση στο αρμόδιο Τμήμα.»

3. Η παράγραφος 6 του άρθρου 14 του π.δ. 18/1989 αντικαθίσταται ως εξής:

«6. Όταν ένα Τμήμα κρίνει ότι είναι αναρμόδιο, παραπέμπει την υπόθεση στον Πρόεδρο του Συμβουλίου. Αυτός με πράξη του επιλύει το ζήτημα της αρμοδιότητας δεσμευτικά και παραπέμπει την υπόθεση στο αρμόδιο Τμήμα.»

4. Στην παράγραφο 7 του άρθρου 14 του π.δ. 18/1989, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 7 του ν. 2944/2001 (ΦΕΚ 222 Α'), οι λέξεις «στον αρμόδιο σχηματισμό» αντικαθίστανται με τις λέξεις «στον Πρόεδρο του Συμβουλίου κατά την προηγούμενη παράγραφο».

5. Στο άρθρο 14 του π.δ. 18/1989 προστίθεται παράγραφος 8 ως εξής:

«8. Υπόθεση που εισήχθη λόγω σπουδαιότητας στην Ολομέλεια ή στην επταμελή σύνθεση Τμήματος μπορεί να εισαχθεί με νεότερη πράξη του οικείου Προέδρου στο αρμόδιο Τμήμα, είτε στην πενταμελή σύνθεση, αντιστοίχως.»

Άρθρο 5

Στην παράγραφο 5 του άρθρου 21 του π.δ. 18/1989 προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής:

«Όταν η συζήτηση της υπόθεσης ματαιώνεται λόγω εκτάκτων περιστατικών, οι κοινοποιήσεις δεν επαναλαμβάνονται.»

Άρθρο 6

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 22 του π.δ. 18/1989 όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 12 του άρθρου 1 του ν. 1968/1991 (ΦΕΚ 150 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Ο εισηγητής φροντίζει για τη συγκέντρωση κάθε στοιχείου χρήσιμου για τη διερεύνηση της υπόθεσης και συντάσσει συνοπτική έκθεση, η οποία διαλαμβάνει το ιστορικό της διαφοράς, τα στοιχεία που βεβαιώνονται από τα έγγραφα και τα ζητήματα που ανακύπτουν.»

2. Η παράγραφος 4 του άρθρου 22 του π.δ. 18/1989 αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Ο εισηγητής, πέντε ημέρες πριν από τη δικάσιμο που έχει ορισθεί με την οικεία πράξη του Προέδρου, οφείλει να δηλώσει στη Γραμματεία του οικείου σχηματισμού, αν η υπόθεση είναι ώριμη για συζήτηση. Η παράλειψη της δήλωσης αυτής επάγεται το απαράδεκτο της συζήτησης της υπόθεσης και την αυτεπάγγελτη αναβολή της σε μεταγενέστερη δικάσιμο.»

3. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 33 του π.δ. 18/1989 αντικαθίσταται ως εξής:

«Η συζήτηση αρχίζει με την ανάγνωση από τον εισηγητή της έκθεσής του.»

4. Η παράγραφος 2 του άρθρου 33 του π.δ. 18/1989, όπως προστέθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 32 του ν. 3772/2009 (ΦΕΚ 112 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Εάν όλοι οι παριστάμενοι πληρεξούσιοι δηλώσουν ότι προτίθενται να αναφερθούν στο δικόγραφο ή σε υπό-

μνημα που θα καταθέσουν, χωρίς προφορική ανάπτυξη, τότε η υπόθεση αυτή μπορεί να συζητείται κατά προτεραιότητα μετά την προεκφώνηση.»

Άρθρο 7

Η παράγραφος 1 του άρθρου 34Α του π.δ. 18/1989, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 33 του ν. 3772/2009, αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Δικαστικός σχηματισμός που συγκροτείται από τον Πρόεδρο του αρμοδίου Τμήματος και απαρτίζεται από τον ίδιο ή τον νόμιμο αναπληρωτή του, τον εισηγητή της υπόθεσης και ένα σύμβουλο μπορεί, με ομόφωνη απόφασή του που λαμβάνεται σε συμβούλιο, να απορρίπτει ένδικα βοηθήματα και μέσα που είναι προδήλως απαράδεκτα ή αβάσιμα και να παραπέμπει στο αρμόδιο διοικητικό δικαστήριο υποθέσεις που έχουν εισαχθεί στο Συμβούλιο της Επικρατείας αναρμοδίως.

Με την ίδια απόφαση απορρίπτεται ή παραπέμπεται κατά περίπτωση και η τυχόν εκκρεμής αίτηση αναστολής.

Μετά τον ορισμό εισηγητή και δικασίμου κατά το άρθρο 20, ο εισηγητής, αν κρίνει ότι το ένδικο βοήθημα ή μέσο είναι προδήλως απαράδεκτο ή αβάσιμο ή ότι αυτό ανήκει στην αρμοδιότητα άλλου δικαστηρίου, μπορεί να προτείνει στον Πρόεδρο την εισαγωγή του στο δικαστικό σχηματισμό σε συμβούλιο του παρόντος άρθρου. Στην περίπτωση αυτή, η πράξη εισαγωγής στον ανωτέρω σχηματισμό κοινοποιείται κατά το άρθρο 21, καθώς και στο διάδικο που άσκησε το ένδικο βοήθημα ή μέσο.

Οι πάρεδροι συμμετέχουν στους σχηματισμούς της παραγράφου αυτής με αποφασιστική ψήφο.»

Άρθρο 8

Η παράγραφος 1 του άρθρου 36 του π.δ. 18/1989, όπως αντικαταστάθηκε με τις παράγραφους 3 του άρθρου 4 του ν. 2479/1997 (ΦΕΚ 67 Α') και 8 του άρθρου 22 του ν. 3226/2004 (ΦΕΚ 24 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Το ένδικο μέσο που ασκείται στο Συμβούλιο της Επικρατείας απορρίπτεται ως απαράδεκτο, αν μέσα σε ένα μήνα από την κατάθεση του εισαγωγικού δικογράφου της δίκης δεν καταβληθεί παράβολο.

Το παράβολο ορίζεται, όταν πρόκειται για αίτηση ακυρώσεως, έφεση, υπαλληλική προσφυγή, τριτανακοπή ή αίτηση αναίρεσεως σε διαφορές κοινωνικής ασφάλισης σε εκατόν πενήντα ευρώ, όταν πρόκειται για αίτηση αναστολής εκτελέσεως, αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, αίτηση ερμηνείας και αίτηση διόρθωσης σε εκατό ευρώ και όταν πρόκειται για αίτηση αναίρεσεως, πλην εκείνων που αφορούν διαφορές κοινωνικής ασφάλισης, σε διακόσια πενήντα ευρώ.

Από την υποχρέωση καταβολής παραβόλου απαλλάσσονται το Δημόσιο και οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης.»

Άρθρο 9

Το τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 36 του π.δ. 18/1989 αντικαθίσταται ως εξής:

«Επί προφανώς απαράδεκτου ή αβάσιμου ενδίκου μέσου, μπορεί να απαγγείλει ως και τον εικοσαπλασιασμό του παραβόλου.»

Άρθρο 10

Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 52 του π.δ. 18/1989, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 35 του ν. 2721/1999 (ΦΕΚ 112 Α'), προστίθενται τα εξής εδάφια:

«Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου ή του αρμόδιου Τμήματος μπορεί να εισάγει αίτηση, λόγω της σπουδαιότητας των ζητημάτων που ανακύπτουν, στην Επιτροπή υπό πενταμελή σύνθεση.

Αν Επιτροπή Τμήματος διαπιστώνει αντίθετη νομολογία, παραπέμπει με πρακτικό της την αίτηση στην Επιτροπή της Ολομέλειας υπό πενταμελή σύνθεση, στην οποία, πέραν του Προέδρου, συμμετέχουν σύμβουλοι.

Ως εισηγητής ενώπιον αυτής παραμένει εκείνος που είχε ορισθεί αρχικά, σύμβουλος ή πάρεδρος.

Οι πάρεδροι συμμετέχουν στις Επιτροπές της διάταξης αυτής με αποφασιστική ψήφο.»

Άρθρο 11

Στο π.δ. 18/1989 προστίθεται άρθρο 52Α ως εξής:

«Άρθρο 52Α

1. Όταν ασκείται αίτηση ακυρώσεως κατά αδείας οικοδομής, που εκδόθηκε κατ' εφαρμογή διατάξεων για την εκτός σχεδίου δόμηση, η εκτέλεση της προσβαλλομένης αδείας αναστέλλεται αυτοδικαίως για διάστημα εξήντα ημερών από την κοινοποίηση της αιτήσεως στην αρχή που εξέδωσε την πράξη. Στην περίπτωση αυτή, αντίγραφο της αιτήσεως ακυρώσεως, από το οποίο προκύπτει η οικεία πράξη κατάθεσης, καθώς και της ασκηθείσας αίτησης αναστολής, κοινοποιείται αμέσως, με επιμέλεια του αιτούντος, στην ανωτέρω αρχή, η οποία υποχρεούται να μεριμνήσει για τη συμμόρφωση προς το ανασταλτικό αποτέλεσμα, καθώς και στον δικαιούχο της αδείας. Το ανασταλτικό αποτέλεσμα αίρεται και πριν παρέλθει το εξηκονθήμερο, αν εντός του χρονικού αυτού διαστήματος απορριφθεί η τυχόν ασκηθείσα αίτηση αναστολής.

2. Ο πρόεδρος μπορεί να διατάξει την άρση του κατά την προηγούμενη παράγραφο ανασταλτικού αποτελέσματος, κατόπιν αιτήσεως εκείνου που δικαιούται να ασκήσει παρέμβαση ή της αρμόδιας αρχής, εφόσον η αίτηση ακυρώσεως είναι προδήλως απαράδεκτη ή προδήλως αβάσιμη. Μπορεί επίσης να διατάξει την εκτέλεση εργασιών αντιστήριξης και κάθε άλλο κατάλληλο μέτρο προς αποτροπή άμεσου κινδύνου, προκαλούμενου από την αυτοδίκαιη αναστολή εκτελέσεως της αδείας οικοδομής.

3. Για την κατά την προηγούμενη παράγραφο αίτηση άρσης του ανασταλτικού αποτελέσματος δεν απαιτείται καταβολή παραβόλου. Η αίτηση αυτή κοινοποιείται, με μέριμνα του αιτούντος, στον ασκήσαντα την αίτηση ακυρώσεως ή στον δικηγόρο που υπογράφει το δικόγραφο της.

4. Κατά τα λοιπά ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου 52.»

Άρθρο 12

1. Οι παράγραφοι 3 και 4 του άρθρου 53 του π.δ. 18/1989, όπως τροποποιήθηκαν με το άρθρο 35 του ν. 3772/2009, αντικαθίστανται ως εξής:

«3. Η αίτηση αναιρέσεως επιτρέπεται μόνον όταν προβάλλεται από το διάδικο με συγκεκριμένους ισχυρι-

σμούς που περιέχονται στο εισαγωγικό δικόγραφο ότι δεν υπάρχει νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή ότι υπάρχει αντίθεση της προσβαλλομένης αποφάσεως προς τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή άλλου ανωτάτου δικαστηρίου είτε προς ανέκκλητη απόφαση διοικητικού δικαστηρίου.

4. Δεν επιτρέπεται η άσκηση αίτησης αναιρέσεως, όταν το ποσό της διαφοράς που άγεται ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας είναι κατώτερο από σαράντα χιλιάδες ευρώ, εκτός αν προσβάλλονται αποφάσεις που εκδίδονται επί προσφυγών ουσίας, εφόσον αφορούν περιοδικές παροχές ή τη θεμελίωση του δικαιώματος σε σύνταξη ή τη θεμελίωση του δικαιώματος σε εφάπαξ παροχή και τον καθορισμό του ύψους της. Ειδικώς στις διαφορές από διοικητικές συμβάσεις, το όριο αυτό ορίζεται στις διακόσιες χιλιάδες ευρώ. Τα ποσά αυτά μπορεί να αναπροσαρμόζονται με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ύστερα από γνώμη της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Προκειμένου για διαφορές από ασφαλιστικές εισφορές, φόρους, δασμούς, τέλη και συναφή δικαιώματα, πρόστιμα και λοιπές κυρώσεις, ως ποσό της διαφοράς νοείται το ποσό εισφοράς, φόρου κ.λπ., χωρίς προσαυξήσεις και πρόσθετους φόρους που αμφισβητείται ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Οι διατάξεις των προηγούμενων εδαφίων έχουν εφαρμογή και όταν το ένδικο μέσο που ασκήθηκε στο δικαστήριο της ουσίας απορρίφθηκε για τυπικούς λόγους.

Όταν η αίτηση αναιρέσεως ασκείται από τον ιδιώτη διάδικο, η αρμόδια κατά περίπτωση αρχή ή το νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου υποβάλλουν στο Συμβούλιο της Επικρατείας, με μέριμνα της Γραμματείας του Δικαστηρίου, σημείωμα για το παραπάνω ποσό της διαφοράς.

Όταν η αίτηση αναιρέσεως ασκείται από το διάδικο, διοικητική αρχή ή το νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου ή από τον προϊστάμενό τους Υπουργό, το εν λόγω σημείωμα συνυποβάλλεται με την κατάθεση του δικογράφου της αίτησης αναιρέσεως.»

2. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 58 του π.δ. 18/1989 προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής:

«Η έφεση επιτρέπεται, μόνον όταν προβάλλεται από το διάδικο, με συγκεκριμένους ισχυρισμούς που περιέχονται στο σχετικό δικόγραφο, ότι δεν υπάρχει νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή ότι υπάρχει αντίθεση της προσβαλλομένης αποφάσεως προς τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή άλλου ανωτάτου δικαστηρίου είτε προς ανέκκλητη απόφαση διοικητικού δικαστηρίου.»

ΤΡΙΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ**ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ****ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ****Άρθρο 13**

1. Οι παράγραφοι 2 και 3 του άρθρου 6 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ΚΔΔ), που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2717/1999 (ΦΕΚ 97 Α'), αντικαθίστανται ως εξής:

«2. Κατ' εξαίρεση, η εκδίκαση:

- α) των διαφορών από διοικητικές συμβάσεις ανήκει, σε πρώτο και τελευταίο βαθμό, στο εφετείο,
- β) των φορολογικών και τελωνειακών εν γένει διαφο-

ρών, των οποίων το αντικείμενο υπερβαίνει το ποσό των εκατό πενήντα χιλιάδων ευρώ, ανήκει σε πρώτο και τελευταίο βαθμό στο εφετείο,

γ) των χρηματικών διαφορών, των οποίων το αντικείμενο δεν υπερβαίνει το ποσό των είκοσι χιλιάδων ευρώ, ανήκει στο μονομελές πρωτοδικείο,

δ) των διαφορών που προκύπτουν από την εφαρμογή των άρθρων 13 και 14 του ν. 2523/1997 (ΦΕΚ 179 Α'), του άρθρου 153 του ν. 2960/2001 (ΦΕΚ 265 Α') και των περιπτώσεων γ', δ' και ε' της παραγράφου 4 του άρθρου 1 του ν. 1406/1983 (ΦΕΚ 182 Α'), η οποία προστέθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 51 του ν. 3659/2008 (ΦΕΚ 77 Α'), ανήκει στον πρόεδρο πρωτοδικών του διοικητικού πρωτοδικείου, ο οποίος αποφαινεται ανεκκλητώς. Οι διατάξεις της παραγράφου 9 του άρθρου 13 του ν. 2523/1997, όπως ισχύουν μετά την κατάργηση του δευτέρου και του εβδόμου εδαφίου με την παρ. 7 του άρθρου 2 του ν. 2954/2001 (ΦΕΚ 255 Α'), εφαρμόζονται για την εκδίκαση των προσφυγών αυτών.

Αν πρόκειται για φορολογική ή τελωνειακή εν γένει διαφορά, για την εφαρμογή των παραπάνω περιπτώσεων β' και γ' η αρμοδιότητα προσδιορίζεται με βάση το ποσό του κύριου φόρου, δασμού, τέλους ή προστίμου.

3. Αν η κατά τις περιπτώσεις β' και γ' της προηγούμενης παραγράφου, χρηματική διαφορά έχει δημιουργηθεί από τον καταλογισμό ή την οποιασδήποτε άλλης φύσης βεβαίωση, με την ίδια πράξη, διάφορων ποσών κατά του ίδιου υποχρέου, η αρμοδιότητα καθορίζεται με βάση το μεγαλύτερο από τα ποσά αυτά. Το καθ' ύλην αρμόδιο δικαστήριο για την πράξη με το μεγαλύτερο ποσό καθίσταται αρμόδιο και για τις υπόλοιπες συναφείς πράξεις.»

2. Η παράγραφος 4 του άρθρου 6 του ΚΔΔ καταργείται.

3. Στην παράγραφο 6 του άρθρου 6 προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής:

«Κατ' εξαίρεση, στις περιπτώσεις που η πρωτόδικη απόφαση εκδίδεται από το μονομελές πρωτοδικείο, η εκδίκαση της διαφοράς σε δεύτερο βαθμό ανήκει στο μονομελές εφετείο.»

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 καταλαμβάνουν και τις εκκρεμείς κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος υποθέσεις.

5. Η διάταξη της παραγράφου 3 ισχύει για εφέσεις κατά αποφάσεων που θα δημοσιευθούν ένα έτος μετά τη δημοσίευση του παρόντος.

Άρθρο 14

1. Στο άρθρο 7 του ΚΔΔ προστίθεται νέα παράγραφος 3 ως εξής:

«3. Αν πρόκειται για αγωγή προς επιδίωξη αξίωσης που ερείδεται σε πράξεις, παραλείψεις ή υλικές ενέργειες οργάνων περισσοτέρων αρχών, η αρμοδιότητα καθορίζεται από την έδρα οποιασδήποτε από τις αρχές αυτές, κατ' επιλογήν του ενάγοντος.»

2. Οι παράγραφοι 3 και 4 του άρθρου 7, όπως ίσχυε πριν από την τροποποίησή του με την παράγραφο 1 του παρόντος, αναριθμούνται σε παραγράφους 4 και 5, αντίστοιχως.

3. Η παράγραφος 1 του άρθρου 2 του ν. 3659/2008 καταλαμβάνει τις εκκρεμείς στις 8 Ιουνίου 2008 υποθέσεις.

Άρθρο 15

1. Στο άρθρο 27 του ΚΔΔ προστίθεται νέα παράγραφος 4 ως εξής:

«4. Η παράγραφος 3 έχει εφαρμογή, εφόσον το αντικείμενο της φορολογικής διαφοράς που εισάγεται προς επίλυση δεν υπερβαίνει το ποσό των εκατόν πενήντα χιλιάδων ευρώ.»

2. Η διάταξη της προηγούμενης παραγράφου δεν καταλαμβάνει τις εκκρεμείς κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος υποθέσεις.»

Άρθρο 16

1. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 29 του ΚΔΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Ειδικώς, στις φορολογικές εν γένει διαφορές με αντικείμενο που δεν υπερβαίνει το ποσό των εκατόν πενήντα χιλιάδων ευρώ, εκτός από τους δικαστικούς πληρεξουσίου της προηγούμενης παραγράφου, οι εκπρόσωποι του Δημοσίου και των άλλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου μπορούν να διορίζουν ως δικαστικούς πληρεξουσίου και υπαλλήλους των υπηρεσιών τους, με πράξη, στην οποία και καθορίζεται η έκταση της εξουσίας τους.»

2. Η προηγούμενη παράγραφος δεν καταλαμβάνει τις εκκρεμείς κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος υποθέσεις.

Άρθρο 17

Στο άρθρο 42 του ΚΔΔ προστίθεται παράγραφος 4 ως εξής:

«4. Αν από την έρευνα του φακέλου της υπόθεσης προκύψουν υπόνοιες για παράνομη ενέργεια ή παράλειψη διοικητικού οργάνου, η οποία μπορεί να επισύρει κατά νόμο τον προσωπικό καταλογισμό του ή διαπιστωθούν πλημμέλειες ή κενά της διοικητικής διαδικασίας αποστέλλεται, με πρωτοβουλία του εισηγητή δικαστή, αντίγραφο της δικαστικής απόφασης, από την οποία προκύπτει η σχετική ενέργεια, παράλειψη ή πλημμέλεια, με ειδική επισήμανση αυτής στο οικείο διαβιβαστικό έγγραφο, στον Γενικό Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης, προκειμένου ο τελευταίος, ύστερα από σχετική έρευνα, να ενημερώσει το αρμόδιο για την υποβολή της αίτησης καταλογισμού όργανο και να προβεί σε κάθε άλλη απαιτούμενη ενέργεια της αρμοδιότητάς του.»

Άρθρο 18

1. Η παράγραφος 2 του άρθρου 64 του ΚΔΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Προσφυγή μπορεί επίσης να ασκήσει ο Υπουργός Οικονομικών, καθώς και τα όργανα, στα οποία έχει μεταβιβαστεί η αρμοδιότητα αυτή με απόφασή του, υπέρ του Δημοσίου κατά των πράξεων των φορολογικών οργάνων του τελευταίου, οι οποίες εκδίδονται κατ' εφαρμογή της φορολογικής εν γένει νομοθεσίας.»

2. Η παράγραφος 4 του άρθρου 33 του ν. 702/1977, η οποία είχε καταργηθεί με το εδάφιο γ' της παρ. 2 του άρθρου 8 του ν. 1407/1984 και επαναφέρθηκε σε ισχύ με το άρθρο 8 του ν. 1649/1986 (ΦΕΚ 149 Α'), καταργείται.

Άρθρο 19

Η παρ. 2 του άρθρου 75 του ΚΔΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Τα κατά το ουσιαστικό δίκαιο έννομα αποτελέσματα της άσκησης της αγωγής επέρχονται, ως προς τον εναγόμενο, από την επίδοσή της σε αυτόν από τον ενάγοντα. Η παραγραφή, η οποία σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο διακόπηκε, αρχίζει πάλι μόνο από την τελεσίδικία της απόφασης ή την κατάργηση της δίκης.»

Άρθρο 20

1. Στο άρθρο 79 του ΚΔΔ προστίθεται νέα παράγραφος 5 ως εξής:

«5. Σε περίπτωση προσφυγής κατά πράξης ή παράλειψης φορολογικής ή τελωνειακής αρχής:

α) Το δικαστήριο ελέγχει την προσβαλλόμενη πράξη ή παράλειψη κατά το νόμο και την ουσία, μέσα στα όρια της προσφυγής, τα οποία προσδιορίζονται από τους λόγους και το αίτημά της. Κατ' εξαίρεση, ο κατά το νόμο έλεγχος της προσβαλλόμενης πράξης ή παράλειψης, χωρεί αυτεπαγγέλτως, προκειμένου να διακριθεί αν υπάρχει παράβαση δεδικασμένου.

β) Η πράξη ακυρώνεται για παράβαση διάταξης που ρυθμίζει τον τύπο ή τη διαδικασία έκδοσης της πράξης, μόνον αν ο προσφεύγων επικαλείται και αποδεικνύει βλάβη, η οποία δεν μπορεί να αποκατασταθεί διαφορετικά παρά μόνο με την ακύρωση της πράξης.

γ) Όταν από τις κείμενες διατάξεις προβλέπεται ή επιβάλλεται η άσκηση διακριτικής ευχέρειας, την οποία για οποιονδήποτε λόγο η φορολογική ή τελωνειακή αρχή δεν άσκησε ή άσκησε πλημμελώς, το δικαστήριο ασκεί το ίδιο την αρμοδιότητα και τροποποιεί, αν απαιτείται, την πράξη.

δ) Αν η προσφυγή στρέφεται κατά παράλειψης οφειλόμενης νόμιμης ενέργειας, το δικαστήριο, κατά την επίλυση της διαφοράς, δικάζει κατά πλήρη δικαιοδοσία και, είτε ακυρώνει εν όλω ή εν μέρει την παράλειψη, αποφαινόμενο αυτό για την ύπαρξη και την έκταση του δικαιώματος ή της υποχρέωσης, είτε απορρίπτει την προσφυγή.»

2. Με την επιφύλαξη του επόμενου εδαφίου, οι διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 79 ΚΔΔ, όπως το άρθρο αυτό συμπληρώνεται με την προηγούμενη παράγραφο, εφαρμόζονται και επί των εκκρεμών φορολογικών και τελωνειακών εν γένει υποθέσεων, των οποίων η πρώτη συζήτηση σε πρώτο βαθμό διεξάγεται μέσα σε ενενήντα ημέρες από την έναρξη ισχύος του παρόντος.

Δεν εφαρμόζεται επί των εκκρεμών υποθέσεων η διάταξη της περίπτωσης β' της ανωτέρω παραγράφου 5.

Άρθρο 21

Η περίπτωση δ' της παραγράφου 4 του άρθρου 92 του ΚΔΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«δ) αν πρόκειται για φορολογική διαφορά με αντικείμενο την αναγνώριση ζημίας, η οποία δεν καλύπτεται με συμψηφισμό του συνολικού εισοδήματος που προσδιορίστηκε με την πρωτόδικη απόφαση, αλλά είναι εκπεστέα, σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις, από το φορολογητέο εισόδημα επόμενων οικονομικά ετών, εφόσον το ποσό της εκπεστέας κατά τον τρόπο αυτόν ζημίας υπερβαίνει το ποσό των δεκαπέντε χιλιάδων ευρώ.»

Άρθρο 22

Στο άρθρο 93 του ΚΔΔ προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής:

«3. Προκειμένου για χρηματικού αντικειμένου φορολογικές και τελωνειακές εν γένει διαφορές, ο εκκαλών οφείλει να καταβάλει μέχρι την ημερομηνία της αρχικής δικασίμου, με ποινή απαραδέκτου της έφεσης, ποσοστό 50% του οφειλόμενου, σύμφωνα με την πρωτόδικη απόφαση, κύριου φόρου, δασμού, ή τέλους εν γένει, εκτός αν έχει χορηγηθεί αναστολή σύμφωνα με το άρθρο 209Α. Το καταβλητέο ποσό υπολογίζεται από την αρμόδια φορολογική ή τελωνειακή αρχή, η οποία συντάσσει ατελώς, μετά από αίτηση του εκκαλούντος, ειδικό σημείωμα, με το οποίο βεβαιώνεται και η καταβολή του.»

Άρθρο 23

Μετά το άρθρο 105 του ΚΔΔ προστίθεται νέο άρθρο 105Α ως εξής:

« Άρθρο 105Α

Αίτηση επανάληψης της διαδικασίας

1. Δικαστική απόφαση, για την οποία κρίθηκε με απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου ότι εκδόθηκε κατά παραβίαση δικαιώματος που αφορά το δίκαιο χαρακτήρα της διαδικασίας που τηρήθηκε ή διάταξης ουσιαστικού δικαίου της Σύμβασης, υπόκειται σε αίτηση επανάληψης της διαδικασίας ενώπιον του δικαστηρίου που την εξέδωσε.

2. Δικαίωμα να ασκήσουν την κατά την προηγούμενη παράγραφο αίτηση έχουν όσοι διατέλεσαν διάδικοι στη δίκη ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου ή οι κάθε είδους καθολικοί ή ειδικοί διάδοχοί τους, εφόσον έχουν έννομο συμφέρον.

3. Η αίτηση ασκείται μέσα σε προθεσμία ενενήντα ημερών, που αρχίζει από τη δημοσίευση της οριστικής απόφασης του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, σύμφωνα με τις διακρίσεις του άρθρου 44 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, τηρουμένης κατά τα λοιπά της ισχύουσας για το οικείο δικαστήριο διαδικασίας.

Αν κατά τη διάρκεια της παραπάνω προθεσμίας υπάρξει διαδοχή του ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου διαδίκου, η προθεσμία για το διάδοχο αρχίζει από τότε που επήλθε η διαδοχή. Ειδικώς στην περίπτωση κληρονομικής διαδοχής, η προθεσμία για τον κληρονόμο αρχίζει από τη λήξη της προθεσμίας για την αποποίηση της κληρονομίας.»

Άρθρο 24

Η παράγραφος 3 του άρθρου 110 του ΚΔΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Η διαδικασία της αυτεπάγγελτης διόρθωσης δεν υπόκειται σε προθεσμία και κινείται με πράξη του προέδρου του συμβουλίου ή του δικαστή που διευθύνει το δικαστήριο, με την οποία προσδιορίζονται τα λάθη και ορίζεται η δικάσιμος.»

Άρθρο 25

Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 115 του ΚΔΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Σε περίπτωση ομοδικίας κατά την παρούσα παράγραφο, ο αριθμός των ομοδικών σε κάθε δικόγραφο δεν μπορεί να υπερβαίνει τους πενήντα.»

Άρθρο 26

Η παράγραφος 2 του άρθρου 122 του ΚΔΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Συναφείς είναι οι πράξεις και οι παραλείψεις:

α) όταν στηρίζονται στην ίδια νομική και στην ίδια κατά τα ουσιώδη στοιχεία πραγματική βάση ή

β) όταν η νομιμότητα της μιας ασκεί επιρροή στη νομιμότητα της άλλης.

Στις φορολογικές διαφορές, η συνάφεια δεν αίρεται εκ μόνου του λόγου ότι οι πράξεις αναφέρονται σε διαφορετικά έτη.»

Άρθρο 27

Η παράγραφος 1 του άρθρου 126 του ΚΔΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Τα ένδικα βοηθήματα ασκούνται με δικόγραφο, το οποίο, μαζί με τρία αντίγραφα, κατατίθενται στη γραμματεία της κύριας έδρας του δικαστηρίου, στο οποίο απευθύνεται.

Στις φορολογικές και τελωνειακές εν γένει διαφορές απαιτείται επί ποινή απαραδέκτου της άσκησης τους, η επίδοση επικυρωμένου αντιγράφου του δικογράφου της προσφυγής, με επιμέλεια του διαδίκου στην αρχή που εξέδωσε την προσβαλλόμενη ή που, παρά το νόμο, παρέλειψε την έκδοσή της, μέσα σε προθεσμία είκοσι ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκηση της προσφυγής.»

Άρθρο 28

1. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 128 του ΚΔΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Αντίγραφο του δικογράφου που κατατέθηκε, με μνεία της χρονολογίας κατάθεσής του, επιδίδεται, με τη φροντίδα της γραμματείας, στους καθ' ύλην τούτο στρέφεται, εξήντα τουλάχιστον ημέρες πριν από τη δικάσιμο, με εξαίρεση τις προσφυγές επί φορολογικών και τελωνειακών εν γένει διαφορών.»

2. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 του ίδιου άρθρου αντικαθίσταται ως εξής:

«Η κλήση αυτή επιδίδεται εξήντα τουλάχιστον ημέρες πριν από τη δικάσιμο.»

3. Η παράγραφος 4 του ίδιου άρθρου αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Εφόσον συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι, οι προθεσμίες των προηγούμενων παραγράφων μπορούν, με πράξη του προέδρου του συμβουλίου ή του δικαστή που διευθύνει το δικαστήριο, να συντέμνονται, σε κάθε περίπτωση όμως δεν μπορούν να είναι μικρότερες των δεκαπέντε ημερών.»

Άρθρο 29

Το άρθρο 129 του ΚΔΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Το Δημόσιο και το νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου προς τα οποία γίνονται οι κατά το προηγούμενο άρθρο επιδόσεις, έχουν υποχρέωση να αποστέλλουν στο δικαστήριο τον κατά το άρθρο 149 διοικητικό φάκελο, με αναλυτική έκθεση απόψεων για τη διαφορά και, ειδικότε-

ρα, για τους προβαλλόμενους νομικούς και πραγματικούς ισχυρισμούς.

2. Η έκθεση με τον κατά την προηγούμενη παράγραφο διοικητικό φάκελο διαβιβάζεται στο δικαστήριο δεκαπέντε ημέρες τουλάχιστον πριν από τη δικάσιμο.

Στις υποθέσεις, για τις οποίες η κατά το άρθρο 128 προθεσμία έχει συντμηθεί, τα στοιχεία αυτά διαβιβάζονται στο δικαστήριο τουλάχιστον οκτώ ημέρες πριν από τη δικάσιμο.

Σε περίπτωση εκπρόθεσμης διαβίβασης, η υπόθεση αναβάλλεται, αν το ζητήσει εκείνος που έχει ασκήσει το ένδικο βοήθημα ή μέσω ή εκείνος που έχει ασκήσει την παρέμβαση. Για την αναβολή αυτή γίνεται ιδιαίτερη μνεία στα πρακτικά.

3. Σε περίπτωση αδικαιολόγητης παράλειψης της διαβίβασης ή εκπρόθεσμης διαβίβασης προς το δικαστήριο των στοιχείων που μνημονεύονται στην παράγραφο 1, το δικαστήριο καταλογίζει σε βάρος της αρχής και υπέρ του αντιδίκου της χρηματική ποινή εκατό έως πεντακοσίων ευρώ.

Ως αδικαιολόγητη θεωρείται η παράλειψη της διαβίβασης ή η εκπρόθεσμη διαβίβαση, εφόσον δεν παρέχονται στο δικαστήριο επαρκείς εξηγήσεις.

Η ανωτέρω ποινή καταλογίζεται με την οριστική απόφαση, η οποία ως προς το κεφάλαιο αυτό δεν υπόκειται αυτοτελώς σε ένδικα μέσα. Χωρεί, πάντως, αίτηση διόρθωσης ή ερμηνείας.

4. Αν στη δικάσιμο που ορίζεται μετά την πρώτη αναβολή η αρχή δεν διαβιβάσει τα κατά την παράγραφο 1 στοιχεία, το δικαστήριο προβαίνει υποχρεωτικά σε συζήτηση της υπόθεσης και, εφόσον από τα στοιχεία που υπάρχουν στη δικογραφία μπορεί να σχηματίσει δικανική πεποίθηση για την αλήθεια των ισχυρισμών των διαδίκων, αποφαινεται κατ' ουσίαν επί της διαφοράς, εκδίδοντας οριστική απόφαση.

Κατά τα λοιπά, εφαρμόζονται οι παράγραφοι 2 και 3.

5. Η παράλειψη της διαβίβασης ή η εκπρόθεσμη διαβίβαση προς το δικαστήριο των στοιχείων που μνημονεύονται στην παράγραφο 1 συνιστά ιδιαίτερο πειθαρχικό αδίκημα των αρμόδιων για την ενέργεια αυτή υπαλλήλων. Η σχετική πειθαρχική δίκη ασκείται σύμφωνα με τις διατάξεις για το πειθαρχικό δίκαιο κάθε κατηγορίας υπαλλήλων.

Την άσκηση της πειθαρχικής δίωξης μπορεί να ζητήσει και ο πρόεδρος του δικαστηρίου ή του οικείου τμήματος, με έγγραφό του προς τον αρμόδιο Υπουργό ή τη διοίκηση του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου. Στην περίπτωση αυτήν, καθίσταται υποχρεωτική η άσκηση της δίωξης, η πειθαρχική δε απόφαση εκδίδεται το αργότερο μέσα σε έξι μήνες από τη λήψη του εγγράφου για την άσκηση της και κοινοποιείται στον πρόεδρο του δικαστηρίου ή του οικείου τμήματος χωρίς υπαίτια καθυστέρηση.

6. Η χρηματική ποινή που καταλογίστηκε σε βάρος της αρχής σύμφωνα με την παράγραφο 3 καταλογίζεται περαιτέρω και ανεξαρτήτως της πειθαρχικής δίωξης που προβλέπεται στην προηγούμενη παράγραφο, με πράξη του αρμόδιου οργάνου σε βάρος του υπαλλήλου που είχε την ευθύνη για την εκπρόθεσμη διαβίβαση των στοιχείων που μνημονεύονται στην παράγραφο 1 και σωρευτικά σε βάρος του προϊσταμένου της οργανικής μονάδας επιπέδου Διεύθυνσης, στην οποία υπηρετούσε ο υπάλληλος κατά το χρονικό διάστημα που συντελέστηκε η πλημμελής εκπλήρωση των καθηκόντων των παραγράφων 1 και 2.

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δι-

καιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων καθορίζεται η διαδικασία καταλογισμού και είσπραξης της χρηματικής ποινής και ρυθμίζεται κάθε σχετικό ζήτημα για την εφαρμογή της παραγράφου αυτής.»

Άρθρο 30

1. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 142 του ΚΔΔ προστίθεται περίπτωση δ' ως εξής:

«δ) επιτευχθεί διοικητική επίλυση της διαφοράς».

2. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 142 του ΚΔΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Η κατάργηση διαπιστώνεται με απόφαση του δικαστηρίου, με την επιφύλαξη όσων ορίζονται στην παρ. 7 του άρθρου 143, τα οποία, εφόσον δεν έχει ορισθεί δίκαιος, εφαρμόζονται και στην περίπτωση δ' της προηγούμενης παραγράφου.»

Άρθρο 31

Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 179 του ΚΔΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Το δικαστήριο μπορεί, ύστερα από πρόταση διαδίκου ή και αυτεπαγγέλτως, να διατάζει την εξέταση μαρτύρων είτε ενώπιόν του είτε ενώπιον του εισηγητή-δικαστή.».

Άρθρο 32

Το κείμενο του άρθρου 191 του ΚΔΔ αριθμείται ως παράγραφος 1 και προστίθεται δεύτερη παράγραφος, η οποία έχει ως εξής:

«2. Μετά τη δημοσίευση της απόφασης, κάθε διάδικος δικαιούται να λάβει απλό φωτοτυπικό αντίγραφο του σχεδίου, προκειμένου να μεριμνήσει για την καθαρογραφή του. Η γραμματεία του δικαστηρίου υποχρεούται να χορηγεί στον ενδιαφερόμενο διάδικο, εκτός του αντιγράφου του σχεδίου, τα στοιχεία της περίπτωσης α' του προηγούμενου άρθρου για να τα συμπεριλάβει στο καθαρογραμμένο σχέδιο. Το καθαρογραμμένο σχέδιο θεωρείται και υπογράφεται το ταχύτερο δυνατόν.»

Άρθρο 33

Στο άρθρο 199 του ΚΔΔ προστίθεται παράγραφος 4 ως εξής:

«4. Οι τελεσίδικες και οι ανέκκλητες αναγνωριστικές αποφάσεις καθίστανται καταψηφιστικές με πράξη του προέδρου του δικαστηρίου που τις εξέδωσε, εφόσον καταβληθεί το κατά το άρθρο 274 τέλος δικαστικού ενσήμου.»

Άρθρο 34

Το άρθρο 202 του ΚΔΔ αντικαθίσταται ως εξής:

« Άρθρο 202

Προϋποθέσεις αναστολής

1. Η αίτηση αναστολής γίνεται δεκτή μόνον εφόσον ο αιτών επικαλεσθεί και αποδείξει ότι η άμεση εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης θα του προκαλέσει ανεπανόρθωτη βλάβη ή αν το δικαστήριο εκτιμά ότι το ένδικο βοήθημα είναι προδήλως βάσιμο.

2. Ειδικώς επί φορολογικών, τελωνειακών και διαφο-

ρών με χρηματικό αντικείμενο το δικαστήριο διατάσσει την αναστολή εκτέλεσης της πράξης, κατά το μέρος που συνεπάγεται τη λήψη ενός ή περισσότερων αναγκαστικών μέτρων είσπραξης ή διοικητικών μέτρων για τον εξαναγκασμό ή τη διασφάλιση της είσπραξης της οφειλής, εφόσον ο αιτών αποδεικνύει ότι η βλάβη, την οποία επικαλείται, προέρχεται από τα μέτρα αυτά.

3. Σε κάθε περίπτωση, η αίτηση απορρίπτεται:

α) εάν η προσφυγή είναι προδήλως απαράδεκτη ή αβάσιμη, ακόμη και αν η βλάβη του αιτούντος από την άμεση εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης είναι ανεπανόρθωτη,

β) αν κατά τη στάθμιση της βλάβης του αιτούντος, των συμφερόντων τρίτων και του δημόσιου συμφέροντος, κρίνεται ότι οι αρνητικές συνέπειες από την αποδοχή θα είναι σοβαρότερες από την ωφέλεια του αιτούντος.

4. Η χορήγηση αναστολής αποκλείεται κατά το μέρος που η προσβαλλόμενη πράξη έχει ήδη εκτελεσθεί.»

Άρθρο 35

Στην παράγραφο 3 του άρθρου 204 του ΚΔΔ, όπως το άρθρο αυτό τροποποιήθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 29 του ν. 2915/2001 (ΦΕΚ 109 Α') και αντικαταστάθηκε με το άρθρο 21 του ν. 3659/2008, προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής:

«Στις φορολογικές και τελωνειακές εν γένει διαφορές, η πάροδος χρονικού διαστήματος ενενήντα (90) ημερών από τη χορήγηση της προσωρινής διαταγής, χωρίς να έχει εισαχθεί προς κρίση η αίτηση αναστολής, καθιστά υποχρεωτική την αυτεπάγγελτη επάνοδο του αρμόδιου δικαστή, προκειμένου να κριθεί αν συντρέχει λόγος δημόσιου συμφέροντος που επιβάλλει την ανάκληση της προσωρινής διαταγής.»

Άρθρο 36

Η παράγραφος 3 του άρθρου 205 του ΚΔΔ, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 22 του ν. 3659/2008, αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Με την απόφαση, με την οποία διατάσσεται η αναστολή εκτέλεσης ή άλλο κατάλληλο μέτρο, το δικαστήριο, ακόμη και χωρίς να υποβληθεί σχετικό αίτημα, λαμβάνει και κάθε αναγκαίο μέτρο για τη διασφάλιση του δημόσιου συμφέροντος όπως:

α) την κατάθεση στο καθ' ου η αίτηση, μέσα σε τακτή προθεσμία εγγυητικής επιστολής αναγνωρισμένης τράπεζας για ποσό που καθορίζεται με την απόφαση αυτή ή

β) την εγγραφή από το καθ' ου προσημείωσης υποθήκης σε ακίνητο του αιτούντος, για ποσό που καθορίζεται με την ίδια απόφαση ή

γ) την τήρηση οποιουδήποτε άλλου κατάλληλου όρου ήθελε κρίνει αναγκαίο το ίδιο για την προστασία των συμφερόντων του καθ' ου από την αναστολή.»

Άρθρο 37

Μετά το άρθρο 205 του ΚΔΔ προστίθεται νέο άρθρο 205 Α, ως εξής:

«Άρθρο 205 Α

1. Στις φορολογικές και τελωνειακές εν γένει διαφορές, στις οποίες η άσκηση της προσφυγής αναστέλλει μερικώς ή στο σύνολό της την εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης, το δικαστήριο μπορεί μετά από αίτηση

της αρχής που εξέδωσε την πράξη ή του οργάνου που ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, να διατάξει την εκτέλεση της πράξης, ακόμη και στο σύνολό της, αν:

α) η ασκηθείσα προσφυγή είναι προδήλως απαράδεκτη ή προδήλως αβάσιμη ή

β) η εκ του νόμου αναστολή της προσβαλλόμενης πράξης θα καταστήσει εξαιρετικά δυσχερή την εκτέλεσή της σε περίπτωση απόρριψης της προσφυγής και η εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης στο σύνολό της δεν θα επιφέρει ανεπανόρθωτη βλάβη στον προσφεύγοντα.

2. Για την αίτηση της παραγράφου 1, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 201, 203 και 204.»

Άρθρο 38

Μετά το άρθρο 209 του ΚΔΔ προστίθεται άρθρο 209Α ως εξής:

«Άρθρο 209Α

Ειδικώς στις φορολογικές και τελωνειακές εν γένει διαφορές, στις οποίες η προθεσμία ή η άσκηση του ενδίκου μέσου δεν συνεπάγεται κατά νόμο την αναστολή εκτέλεσης της προσβαλλόμενης απόφασης, μπορεί ύστερα από αίτηση εκείνου που άσκησε το ένδικο μέσο, να ανασταλεί με συνοπτικά αιτιολογημένη απόφαση του δικαστηρίου, εν όλω ή εν μέρει η εκτέλεση της απόφασης αυτής, μόνον αν το ένδικο μέσο κρίνεται ως προδήλως βάσιμο.

Η χορήγηση αναστολής αποκλείεται κατά το μέρος που η προσβαλλόμενη απόφαση έχει ήδη εκτελεσθεί.

Κατά τα λοιπά ισχύουν όσα αναφέρονται στα άρθρα 206, 207 και 209 του παρόντος.»

Άρθρο 39

Το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 212 του ΚΔΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Σε περίπτωση αναρμοδιότητας, η αίτηση παραπέμπεται στο αρμόδιο δικαστήριο υποχρεωτικά με την κύρια υπόθεση, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 126Α.»

Άρθρο 40

Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 213 του ΚΔΔ προστίθεται δεύτερο εδάφιο ως εξής:

«Επί νομικών προσώπων, λόγο προσωρινής επιδίκασης μπορεί να θεμελιώσει ο κίνδυνος σοβαρού οικονομικού κλονισμού τους.»

Άρθρο 41

Η παράγραφος 2 του άρθρου 215 του ΚΔΔ, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 28 του ν. 3659/2008, αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Οι διατάξεις των παραγράφων 3 και 5 του άρθρου 205 έχουν ανάλογη εφαρμογή και στην περίπτωση της προσωρινής επιδίκασης απαίτησης.

Κατά τα λοιπά, ως προς τη διαδικασία εφαρμόζεται το άρθρο 214.»

Άρθρο 42

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 218 του ΚΔΔ, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 29 του ν. 3659/2008, αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Καθ' ύλην αρμόδιο δικαστήριο προς εκδίκαση των κατά το άρθρο 216 διαφορών είναι, στον πρώτο βαθμό, το μονομελές πρωτοδικείο, ενώ στο δεύτερο βαθμό το τριμελές εφετείο.

Εφόσον η απαίτηση, για την οποία χωρεί η εκτέλεση, δεν υπερβαίνει το ποσό των είκοσι χιλιάδων ευρώ, αρμόδιο καθίσταται το μονομελές εφετείο.»

2. Η διάταξη της προηγούμενης παραγράφου καταλαμβάνει τις εφέσεις κατά αποφάσεων που θα δημοσιευθούν ένα έτος μετά τη δημοσίευση του παρόντος.

Άρθρο 43

Η παράγραφος 2 του άρθρου 220 του ΚΔΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Ειδικώς η κατά την περίπτωση γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 217 ανακοπή ασκείται μέσα σε προθεσμία δέκα ημερών, η οποία αρχίζει από την επίδοση του προγράμματος πλειστηριασμού.»

Άρθρο 44

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 276 του ΚΔΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Ο διάδικος μπορεί να απαλλαγεί από την προκαταβολή του τέλους δικαστικού ενσήμου, αν αποδεικνύει ότι η προκαταβολή αυτή δημιουργεί κίνδυνο περιορισμού των απαραίτητων μέσων για τη διατροφή του ίδιου και της οικογένειάς του (ευεργέτημα πενίας).

Η απαλλαγή αυτή μπορεί να χορηγηθεί και σε νομικά πρόσωπα που δεν επιδιώκουν κερδοσκοπικό σκοπό, καθώς και σε ενώσεις προσώπων που έχουν την ικανότητα να είναι διάδικοι αν αποδεικνύουν ότι με την προκαταβολή του πιο πάνω ποσού, καθίσταται αδύνατη ή ιδιαίτερως προβληματική η εκπλήρωση του σκοπού τους.»

2. Η παράγραφος 4 του άρθρου 276 του ΚΔΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Η απαλλαγή χορηγείται ύστερα από αίτηση του διαδίκου που υποβάλλεται είκοσι τουλάχιστον ημέρες πριν από την πρώτη συζήτηση της υπόθεσης.

Η αίτηση απαλλαγής σε κάθε περίπτωση πρέπει απαραίτητως να συνοδεύεται από τα αναγκαία έγγραφα αποδεικτικά στοιχεία.»

3. Η παράγραφος 6 του άρθρου 276 του ΚΔΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«6. Αν η κατά τις προηγούμενες παραγράφους αίτηση απορριφθεί, ο αιτών υποχρεούται να καταβάλει το προβλεπόμενο ποσό έως την πρώτη συζήτηση του ένδικου βοηθήματος ή μέσου.

Αν γίνει δεκτή η αίτηση, ο διάδικος απαλλάσσεται από την προκαταβολή του πιο πάνω ποσού. Τούτο δεν επηρεάζει την τυχόν υποχρέωσή του προς καταβολή του, αν με την οριστική απόφαση του δικαστηρίου καταλογιστούν σε αυτόν τα δικαστικά έξοδα της δίκης.»

Άρθρο 45

1. Οι παράγραφοι 2, 3 και 4 του άρθρου 277 του ΚΔΔ αντικαθίστανται ως εξής:

«2. Το παράβολο ορίζεται:

α) για την ένσταση κατά τα άρθρα 246 και 269, την αντένσταση κατά το άρθρο 256, τις αιτήσεις παροχής προσωρινής δικαστικής προστασίας και την αίτηση διόρθωσης ή ερμηνείας, την προσφυγή και την ανακοπή κατά το άρθρο 217 και την αγωγή σε εκατό ευρώ,

β) για την ανακοπή ερημοδικίας, την έφεση, την αντέφεση, την αίτηση αναθεώρησης και την τριτανακοπή, σε εκατόν πενήντα ευρώ.

Εξαιρετικά το παράβολο της προσφυγής σε διαφορές από άσκηση προσφυγής ασφαλισμένου σε φορέα κοινωνικής ασφάλισης, ορίζεται σε είκοσι πέντε ευρώ.

3. Κατ' εξαίρεση, στις χρηματικού περιεχομένου φορολογικές και τελωνειακές εν γένει διαφορές, το παράβολο για την προσφυγή, την έφεση και την αντέφεση ορίζεται σε ποσοστό ίσο προς το δύο τοις εκατό του αντικειμένου της διαφοράς και μέχρι του ποσού των δέκα χιλιάδων ευρώ.

Αν το παράβολο υπερβαίνει το ποσό των τριών χιλιάδων ευρώ, καταβάλλεται το ποσό αυτό, το επιπλέον δε τυχόν οφειλόμενο και μέχρι του ορίου των δέκα χιλιάδων ευρώ, καταλογίζεται, αν συντρέχει περίπτωση, με την οριστική απόφαση του δικαστηρίου επί της προσφυγής ή της έφεσης.

4. Τα ένδικα βοηθήματα και μέσα της παραγράφου 3 απορρίπτονται ως απαράδεκτα, εάν κατά την κατάθεση του εισαγωγικού δικογράφου της δίκης δεν καταβληθεί, από τον υπόχρεο, το 1/3 του κατά την προηγούμενη παράγραφο παραβόλου, έως δε την πρώτη συζήτηση της υπόθεσης τα υπόλοιπα 2/3 αυτού.

Το παράβολο υπολογίζεται από την αρμόδια φορολογική αρχή, η οποία προς τούτο χορηγεί ατελώς ειδικό σημείωμα στον υπόχρεο, ύστερα από αίτησή του.

Αν καταβληθεί παράβολο μικρότερο από εκείνο που αναφέρεται στο σημείωμα, το ένδικο βοήθημα απορρίπτεται ως απαράδεκτο. Αν καταβληθεί το παράβολο που αναφέρεται στο σημείωμα αλλά αυτό είναι μικρότερο του κατά το νόμο οφειλόμενου, το δικαστήριο προχωρεί στην εκδίκαση της υπόθεσης και, αν το ένδικο βοήθημα ή μέσο απορριφθεί για άλλο λόγο, το παράβολο που ελλείπει καταλογίζεται με την απόφαση του δικαστηρίου και εισπράττεται κατά τις διατάξεις για την είσπραξη των δημοσίων εσόδων. Και στην περίπτωση αυτή έχουν εφαρμογή όσα ορίζονται στην τελευταία περίοδο της παραγράφου 10.»

2. Οι παράγραφοι 2, 3 και 4 του άρθρου 277 του ΚΔΔ, όπως τροποποιούνται από την προηγούμενη παράγραφο, ισχύουν και για τις εκκρεμείς κατά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού διαφορές. Το τυχόν επιπλέον οφειλόμενο παράβολο στις διαφορές αυτές καταβάλλεται μέχρι την πρώτη συζήτηση του ενδίκου βοηθήματος ή μέσου.

ΤΕΤΑΡΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΩΝ

Άρθρο 46

Με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, ύστερα από σύμφωνη γνώμη της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, είναι δυνατή η μεταφορά υποθέσεων της ακυρωτικής αρμοδιότητάς του ως διαφορών ακυρωτικών ή ουσίας στα διοικητικά δικα-

στήρια και αντιστρόφως.

Με όμοιο διάταγμα είναι δυνατή η μεταφορά υποθέσεων της αρμοδιότητας ενός βαθμού δικαιοδοσίας των διοικητικών δικαστηρίων στον άλλο.

Άρθρο 47

1. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 1 του ν. 702/1977, όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 29 του ν. 2721/1999 και την παράγραφο 1 του άρθρου 1 του ν. 2944/2001, προστίθενται περιπτώσεις ως εξής:

«ια) την εφαρμογή της νομοθεσίας περί Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης, πλην εκείνων που ανάγονται στην οργάνωση και λειτουργία των υπηρεσιών τους, οι οποίες παραμένουν στην αρμοδιότητα του Συμβουλίου της Επικρατείας. Δεν θίγονται οι διατάξεις, με τις οποίες διαφορές από την εφαρμογή της νομοθεσίας περί Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης έχουν ήδη υπαχθεί στην αρμοδιότητα του διοικητικού πρωτοδικείου ως διαφορές ουσίας,

ιβ) τη χορήγηση αδειών:

1) για την άσκηση κάθε είδους επαγγελματικής δραστηριότητας,

2) για την ίδρυση και λειτουργία επαγγελματικών εγκαταστάσεων, και

3) για την κυκλοφορία προϊόντων.

Από τις παραπάνω διαφορές εξαιρούνται όσες έχουν ήδη υπαχθεί στην αρμοδιότητα του διοικητικού πρωτοδικείου εκδικαζόμενες ως διαφορές ουσίας,

ιγ) την εφαρμογή της αθλητικής νομοθεσίας,

ιδ) το χαρακτηρισμό εκτάσεων κατά το άρθρο 14 του ν. 998/1979 (ΦΕΚ 289 Α') και την κήρυξη εκτάσεων ως αναδασωτέων κατά τα άρθρα 38 και 41 του ίδιου νόμου, και

ιε) την εφαρμογή της νομοθεσίας περί συμβολαιογράφων, υποθηκοφυλάκων, δικαστικών επιμελητών, επιμελητών ανηλίκων, ορκωτών ελεγκτών-λογιστών, εκτελεστών και χρηματιστών.»

2. Η παράγραφος 2 του άρθρου 1 του ν. 702/1977, όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 29 του ν. 2721/1999 και την παράγραφο 1 του άρθρου 1 του ν. 2944/2001 και τροποποιήθηκε με την παράγραφο 3 του άρθρου 49 του ν. 3659/2008, αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Εξακολουθούν να υπάγονται στην κατά πρώτο και τελευταίο βαθμό αρμοδιότητα του Συμβουλίου της Επικρατείας, οι αιτήσεις ακυρώσεως που αφορούν:

α) το διορισμό και την υπηρεσιακή κατάσταση γενικά των δικαστικών λειτουργών και του κυρίου προσωπικού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους,

β) το διορισμό και την παύση των καθηγητών πρώτης βαθμίδας της ανώτατης εκπαίδευσης (πανεπιστημιακού και τεχνολογικού τομέα),

γ) το διορισμό και την παύση των μετακλητών ή επί θητεία ανωτάτων υπαλλήλων,

δ) την προαγωγή στο βαθμό του Πρέσβη,

ε) την πλήρωση των θέσεων του Αρχηγού του Γενικού Επιτελείου Εθνικής Άμυνας, των Αρχηγών των τριών κλάδων των Ενόπλων Δυνάμεων, των Αρχηγών των Σωμάτων Ασφαλείας, καθώς και την αποστρατεία τους,

στ) την προαγωγή στο βαθμό του Γενικού Διευθυντή ή την ανάθεση καθηκόντων για ορισμένο χρόνο κατόπιν επιλογής σε Προϊσταμένους Γενικών Διευθύνσεων των υπηρεσιών του Δημοσίου και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου,

ζ) την απόλυση υπαλλήλου, εφόσον η αίτηση ακυρώσεως είναι συναφής με προσφυγή κατ' αποφάσεως πειθαρχικού συμβουλίου που έχει επιβάλει ποινή οριστικής παύσης,

η) την επιβολή πειθαρχικής ποινής από συμβούλιο στο οποίο προεδρεύει ή συμμετέχει ανώτατος δικαστικός λειτουργός.»

3. Το άρθρο 5Α του ν. 702/1977, που προστέθηκε με το άρθρο 3 του ν. 2944/2001 και αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 6 του άρθρου 49 του ν. 3659/2008, αντικαθίσταται ως εξής:

«Οι αποφάσεις των διοικητικών εφετείων που εκδίδονται επί των διαφορών των περιπτώσεων α', β', γ', δ', ε', ια' και ιγ' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του παρόντος νόμου δεν υπόκεινται σε έφεση.

Εξαιρούνται και υπόκεινται σε έφεση οι διαφορές που αφορούν:

α) το διορισμό με διαδικασία μη υποκείμενη στον έλεγχο του Α.Σ.Ε.Π., τη μετάταξη, την προαγωγή σε βαθμό που χαρακτηρίζεται ανώτατος από διάταξη νόμου και τη λύση της υπαλληλικής σχέσης των υπαλλήλων (πολιτικών και δικαστικών) του Δημοσίου, των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης πρώτης και δεύτερης βαθμίδας και των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου,

β) τη μονιμοποίηση και την απόταξη των στρατιωτικών υπαλλήλων και των υπαλλήλων των Σωμάτων Ασφαλείας,

γ) την εισαγωγή και οριστική απομάκρυνση των μαθητών των παραγωγικών σχολών της περίπτωσης β' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του παρόντος νόμου,

δ) το διορισμό και την παύση των αναπληρωτών καθηγητών, επίκουρων καθηγητών, λεκτόρων και καθηγητών εφαρμογών της ανώτατης εκπαίδευσης, και

ε) την αναγνώριση τίτλων σπουδών της αλλοδαπής.»

4. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του ν. 3886/2010 (ΦΕΚ 173 Α'), οι αιτήσεις ακυρώσεως κατά πράξεων της διαδικασίας που προηγείται της σύναψης συμβάσεων δημοσίων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών υπάγονται στην αρμοδιότητα των τριμελών διοικητικών εφετείων που αποφαίνονται ανεκκλήτως.

Άρθρο 48

1. Στην περίπτωση η' της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του ν. 1406/1983 (ΦΕΚ 182 Α') προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Εξαιρούνται οι διαφορές που αφορούν απαιτήσεις αποζημίωσης οποιασδήποτε μορφής για ζημίες που έχουν προκληθεί από αυτοκίνητο. Οι διαφορές αυτές υπάγονται στη δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων. Η ισχύς του προηγούμενου εδαφίου αρχίζει τρεις μήνες μετά τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.»

2. Η περίπτωση στ' της παραγράφου 4 του άρθρου 1 του ν. 1406/1983 αντικαθίσταται ως εξής:

«στ) από την έκδοση πράξεων, οι οποίες αφορούν την καταβολή κοινοτικών ή εθνικών ενισχύσεων, επιδοτήσεων και λοιπών συναφών χρηματικών παροχών, καθώς και στην επιβολή κάθε σχετικού μέτρου ή κυρώσεως.»

3. Στο άρθρο 1 του ν. 1406/1983 προστίθεται παράγραφος 4Α ως εξής:

«4Α. Υπάγονται στην αρμοδιότητα του διοικητικού εφετείου, εκδικαζόμενες σε πρώτο και τελευταίο βαθμό ως διαφορές ουσίας, οι διαφορές που αναφύονται:

α) από την επιβολή κυρώσεων για παράβαση των διατάξεων της νομοθεσίας που διέπει την άσκηση κάθε είδους επαγγελματικής δραστηριότητας, την ίδρυση και λειτουργία επαγγελματικής εγκατάστασης και την κυκλοφορία προϊόντων, με την επιφύλαξη των περιπτώσεων που οι σχετικές διαφορές έχουν υπαχθεί στην αρμοδιότητα του διοικητικού πρωτοδικείου, και

β) από την εφαρμογή της νομοθεσίας περί επενδύσεων.»

4. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 1 του ν. 1406/1983, η οποία προστέθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 51 του ν. 3659/2008, αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Με την επιφύλαξη των περιπτώσεων ε', η' και ι' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του ν. 702/1977 και της παραγράφου 4Α, οι διαφορές που προκύπτουν από την έκδοση διοικητικών πράξεων, οι οποίες αφορούν την επιβολή αποκλειστικά και μόνο προστίμου, εκδικάζονται, ως διαφορές ουσίας, από τα κατά τόπον αρμόδια διοικητικά πρωτοδικεία.»

Άρθρο 49

Το άρθρο 15 του ν. 3068/2002 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Στην αρμοδιότητα του τριμελούς διοικητικού πρωτοδικείου υπάγονται οι ακυρωτικές διαφορές, οι οποίες γεννώνται από την προσβολή ατομικών διοικητικών πράξεων που εκδίδονται κατ' εφαρμογή της νομοθεσίας περί αλλοδαπών.

2. Για την εκδίκαση των διαφορών της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 2 έως και 4 του ν. 702/1977.

Οι αποφάσεις των διοικητικών πρωτοδικείων επί των εν λόγω διαφορών υπόκεινται σε έφεση ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, εφαρμοζομένων κατά τα λοιπά των διατάξεων του άρθρου 5 του ν. 702/1977.

3. Υπάγονται στην αρμοδιότητα του τριμελούς διοικητικού εφετείου οι ακυρωτικές διαφορές, οι οποίες γεννώνται από την προσβολή ατομικών διοικητικών πράξεων που αφορούν:

α) την αναγνώριση αλλοδαπού ως πρόσφυγα, υπό την έννοια της Συμβάσεως της Γενεύης, που κυρώθηκε με το άρθρο μόνο του ν.δ. 3989/1959 (ΦΕΚ 201 Α') και του συναφούς πρωτοκόλλου της Νέας Υόρκης του 1967, που κυρώθηκε με το άρθρο μόνο του α.ν. 389/1968 (ΦΕΚ 125 Α'),

β) την κτήση και την απώλεια της ελληνικής ιθαγένειας.

4. Η παράγραφος 1 δεν καταλαμβάνει τις διαφορές, οι οποίες γεννώνται από την προσβολή πράξεων που αφορούν την άρνηση χορήγησης σε αλλοδαπό άδειας ασκήσεως εξαρτημένης ή ανεξάρτητης οικονομικής δραστηριότητας, την άρνηση ανανέωσης ή την ανάκληση τέτοιων αδειών, όταν οι πράξεις αυτές δεν εκδίδονται κατ' εφαρμογή της νομοθεσίας περί αλλοδαπών αλλά κατ' εφαρμογή ειδικής νομοθεσίας, εφαρμοζομένης και επί ημεδαπών, με την οποία η άσκηση της συγκεκριμένης δραστηριότητας έχει υπαχθεί σε καθεστώς προηγούμενης άδειας.»

Άρθρο 50

Οι διατάξεις των άρθρων 47 παράγραφοι 1 και 2, 48 παράγραφοι 2, 3 και 4 και 49 καταλαμβάνουν και τις εκ-

κρεμείς υποθέσεις.

Σχετικές αιτήσεις ακυρώσεως που έχουν ασκηθεί ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας έως την έναρξη της ισχύος του παρόντος νόμου αλλά δεν έχουν συζητηθεί, διαβιβάζονται στα κατά τόπο αρμόδια διοικητικά πρωτοδικεία και εφετεία με πράξεις του Προέδρου του οικείου δικαστικού σχηματισμού.».

**ΠΕΜΠΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ
ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΕΙΔΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΩΝ ΕΝΩΠΙΩΝ ΤΩΝ ΤΑΚΤΙΚΩΝ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ**

Άρθρο 51

Η παράγραφος 9 του άρθρου 13 του ν. 2523/1997 (ΦΕΚ 179 Α'), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 2 του ν. 2954/2001 (ΦΕΚ 255 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«9. Κατά των αποφάσεων που εκδίδονται με βάση το άρθρο αυτό, επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής κατά τον Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας ενώπιον του προέδρου πρωτοδικών του διοικητικού πρωτοδικείου του τόπου της κατοικίας του φορολογουμένου ή της έδρας της επιχείρησης και, στην περίπτωση αναστολής λειτουργίας της επαγγελματικής εγκατάστασης, του τόπου, όπου βρίσκεται η επαγγελματική εγκατάσταση, στην οποία αναφέρεται η απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

Η προθεσμία για την άσκηση προσφυγής και η άσκησή της δεν αναστέλλει την εκτέλεση των αποφάσεων αυτών.

Αν συντρέχουν οι λόγοι αναστολής του άρθρου 202 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, ύστερα από αίτηση του ενδιαφερομένου, μπορεί ο πρόεδρος πρωτοδικών ή ο οριζόμενος απ' αυτόν πρωτοδίκης να αναστείλει την εκτέλεση της απόφασης κατά της οποίας ασκήθηκε προσφυγή, εφαρμοζομένων αναλόγως των διατάξεων των άρθρων 200 και επόμενων του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας.

Η δικάσιμος ορίζεται σε διάστημα δύο μηνών το πολύ από την περιέλευση στο Δικαστήριο του φακέλου και η απόφαση δημοσιεύεται εντός δύο μηνών από τη συζήτηση της υπόθεσης. Οι απόψεις της διοικητικής αρχής υποβάλλονται μέσα σε προθεσμία δεκαπέντε ημερών από την αποστολή σε αυτήν της προσφυγής. Η αποστολή της προσφυγής γίνεται από τη γραμματεία του διοικητικού πρωτοδικείου μέσα σε προθεσμία δεκαπέντε ημερών από την κατάθεσή της. Η απόφαση που δημοσιεύεται επί της προσφυγής κοινοποιείται μέσα σε προθεσμία δύο μηνών από τη δημοσίευσή της στην διάδικο αρχή, η οποία φροντίζει για την εκτέλεση αυτής μέσα σε προθεσμία ενός μηνός από την κοινοποίηση. Άσκηση έφεσης κατά της απόφασης του προέδρου πρωτοδικών δεν χωρεί.».

Άρθρο 52

1. Η παράγραφος 2 του άρθρου 14 του ν. 703/1977, όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 25 του άρθρου 1 του ν. 2837/2000 (ΦΕΚ 178 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Η προθεσμία για την άσκηση προσφυγής και η άσκησή της δεν αναστέλλει την εκτέλεση της απόφασης της Επιτροπής Ανταγωνισμού. Αν όμως υπάρχει αποχρών λόγος, ύστερα από αίτηση του ενδιαφερομένου,

μπορεί το Δικαστήριο σε Συμβούλιο να αναστείλει, εν όλω ή εν μέρει ή υπό όρους, την εκτέλεση της απόφασης κατά της οποίας ασκήθηκε προσφυγή, εφαρμοζομένων αναλόγως των διατάξεων των άρθρων 200 επόμενα του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας.».

2. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 25 του ν. 3340/2005 (ΦΕΚ 112 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Αν συντρέχουν οι λόγοι αναστολής του άρθρου 202 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, ύστερα από αίτηση του ενδιαφερομένου, το Διοικητικό Εφετείο Αθηνών σε Συμβούλιο μπορεί να αναστείλει, εν όλω ή εν μέρει ή υπό όρους, την εκτέλεση της απόφασης κατά της οποίας ασκήθηκε προσφυγή, εφαρμοζομένων αναλόγως των διατάξεων των άρθρων 200 επόμενα του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας.».

Άρθρο 53

1. Το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 30 του ν. 1650/1986 (ΦΕΚ 160 Α'), το οποίο προστέθηκε με την παράγραφο 12 του άρθρου 98 του ν. 1892/1990 (ΦΕΚ 101 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«Κατά των αποφάσεων με τις οποίες επιβάλλονται τα κατά τις προηγούμενες παραγράφους πρόστιμα χωρεί προσφυγή στο διοικητικό πρωτοδικείο.

Οι παραπάνω διαφορές διέπονται από τις διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας.».

2. Η παράγραφος 7 του άρθρου 9 του ν. 2947/2001 (ΦΕΚ 228 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«7. Κατά των πράξεων επιβολής προστίμου χωρεί προσφυγή στο διοικητικό πρωτοδικείο.

Οι παραπάνω διαφορές διέπονται από τις διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας.».

3. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων καταλαμβάνουν και τις εκκρεμείς κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος υποθέσεις.

Άρθρο 54

Σε ακυρωτικές διαφορές που γεννώνται κατ' εφαρμογή της νομοθεσίας περί αλλοδαπών και υπάγονται στην αρμοδιότητα του διοικητικού πρωτοδικείου, μπορεί να ζητηθεί η αναστολή της εκτέλεσης της διοικητικής πράξης με την υποβολή σχετικής αίτησης και πριν από την άσκηση αίτησης ακυρώσεως. Στην περίπτωση αυτή, ο διάδικος υποχρεούται να ασκήσει την αίτηση μέσα σε τρία νημέρες από την κατάθεση της αίτησης αναστολής και πάντως όχι πέραν της προθεσμίας του άρθρου 46 του π.δ. 18/1989.

Πριν από την άσκηση της αίτησης μπορεί να διαταχθεί η αναστολή της εκτέλεσης της διοικητικής πράξης με προσωρινή διαταγή, η οποία ανακαλείται αυτεπαγγέλτως μετά την πάροδο άπρακτης της κατά το προηγούμενο εδάφιο τριακονθήμερης προθεσμίας.

Μετά την ανάκληση της προσωρινής διαταγής, η αίτηση αναστολής τίθεται στο αρχείο με πράξη του προϊστάμενου της οικείας γραμματείας.

Με τον ίδιο τρόπο, τίθενται στο αρχείο μετά την άπρακτη παρέλευση της προθεσμίας αυτής εκκρεμείς αιτήσεις αναστολής, για τις οποίες δεν έχει εκδοθεί κατά τα ανωτέρω προσωρινή διαταγή.

Κατά τα λοιπά, εφαρμόζονται οι διατάξεις του π.δ. 18/1989.

Άρθρο 55

1. Στο άρθρο 76 του ν. 3386/2005 (ΦΕΚ 212 Α΄) μετά την παράγραφο 3 προστίθεται νέα παράγραφος 4, και οι παράγραφοι 4 και 5 αναριθμούνται σε 5 και 6, ως εξής:

«4. Οι αντιρρήσεις πρέπει να διαλαμβάνουν συγκεκριμένους λόγους, μπορούν δε να υποβληθούν και προφορικά, οπότε συντάσσεται συναφώς, από το γραμματέα, σχετική έκθεση.

Ως προς την εκδίκαση αυτών, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις της περίπτωσης γ΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 27 και της παραγράφου 1 του άρθρου 204 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας.

Οι κατά τη διαδικασία αυτή προβαλλόμενοι ισχυρισμοί πρέπει να αποδεικνύονται παραχρήμα.

Ο αρμόδιος κατά την παράγραφο 3 δικαστής, ο οποίος κρίνει και για τη νομιμότητα της κράτησης ή της παράτασής της, εκδίδει παραχρήμα την απόφασή του για τις αντιρρήσεις, την οποία διατυπώνει συνοπτικώς στο τηρούμενο πρακτικό. Αντίγραφο του πρακτικού αυτού παραδίδεται αμέσως στην αστυνομική αρχή.

Αν πρόκειται για ημέρα αργίας, ο δικαστής μπορεί να χρησιμοποιήσει, ως τόπο άσκησης των καθηκόντων του, την οικία του. Στην περίπτωση αυτή, δεν απαιτείται η παρουσία γραμματέα, τα σχετικά δε πρακτικά, καθώς και η κατά την παράγραφο 1 έκθεση, συντάσσονται από μόνο το δικαστή. Η απόφαση αυτή δεν υπόκειται σε κανένα ένδικο μέσο.».

2. Η παράγραφος 5 του άρθρου 76 του ν. 3386/2005, όπως αναριθμήθηκε με την προηγούμενη παράγραφο, αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Σε περίπτωση που ο προς απέλαση αλλοδαπός δεν κρίνεται ύποπτος φυγής ή επικίνδυνος για τη δημόσια τάξη ή ο πρόεδρος του διοικητικού πρωτοδικείου διαφωνεί ως προς την κράτησή του, με την ίδια απόφαση δύναται να τάξει σε αυτόν προθεσμία προς αναχώρηση, η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει τις τριάντα ημέρες, εκτός και αν συντρέχει λόγος που κωλύει την απέλαση.».

**ΕΚΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ
ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ
ΠΕΡΙ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗΣ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΣΤΙΣ
ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ**

Άρθρο 56

1. Από το εδάφιο β΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του ν. 3068/2002 (ΦΕΚ 274 Α΄) διαγράφονται οι λέξεις «των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων και των λοιπών ειδικών δικαστηρίων».

2. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 2 του ν. 3068/2002 προστίθεται νέο εδάφιο ε΄ ως εξής:

«ε) των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων και των λοιπών ειδικών δικαστηρίων, αν πρόκειται για αποφάσεις αυτών.».

3. Η παράγραφος 2 του άρθρου 2 του ν. 3068/2002 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Το τριμελές συμβούλιο απαρτίζεται από τον Πρόεδρο του οικείου Δικαστηρίου και δύο μέλη του.

Ειδικώς για το Συμβούλιο της Επικρατείας, το τριμελές συμβούλιο αποτελείται από τον πρόεδρο του αρμοδίου καθ' ύλην Τμήματος, ένα σύμβουλο και τον εισηγητή. Ο πρόεδρος ορίζει ως εισηγητή τον εισηγητή της ακυρωτι-

κής απόφασης, επί αδυναμίας δε αυτού, άλλο σύμβουλο ή πάρεδρου. Οι πάρεδροι συμμετέχουν στα συμβούλια της διάταξης αυτής με αποφασιστική ψήφο.».

4. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 2 του ν. 3068/2002, μετά τις λέξεις «οικείου ανωτάτου δικαστηρίου» προστίθενται οι λέξεις «καθώς και της ρύθμισης της προηγούμενης παραγράφου.».

5. Στο άρθρο 2 του ν. 3068/2002 προστίθεται νέα παράγραφος 4 ως εξής:

«4. Οι διατάξεις των άρθρων 2 έως 6 του ν. 3068/2002 εφαρμόζονται αναλόγως για τον έλεγχο από τα διοικητικά δικαστήρια της συμμόρφωσης της Διοίκησης στις αποφάσεις τους.».

**ΕΒΔΟΜΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ
ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ
ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ΚΑΙ
ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ-
ΑΥΞΗΣΗ ΟΡΓΑΝΙΚΩΝ ΘΕΣΕΩΝ ΔΙΚΑΣΤΩΝ**

Άρθρο 57

1. Η περίπτωση η΄ του άρθρου 29 του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργιών (ΚΟΔΚΔΛ), που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 1756/1988 (ΦΕΚ 35 Α΄), όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 39 του ν. 3659/2008, αντικαθίσταται ως εξής:

«η) Ασκεί αίτηση αναιρέσεως ή έφεση υπέρ του νόμου στο Συμβούλιο της Επικρατείας, κατά τα άρθρα 53 παραγράφου 5, όπως η παράγραφος αυτή προστέθηκε με την παράγραφο 7 του άρθρου 14 του ν. 3038/2002 (ΦΕΚ 180 Α΄), και 58 παράγραφος 4 του π.δ. 18/1989, όπως η παράγραφος αυτή προστέθηκε με την παράγραφο 9 του άρθρου 14 του ν. 3038/2002. Για το σκοπό αυτό, δικαιούται να ζητεί πληροφορίες και στοιχεία από κάθε αρχή και δικαστήριο.

Προκειμένου για δίκες που έχουν προκληθεί κατ' εφαρμογή της περίπτωσης θ΄ του παρόντος άρθρου, το ένδικο μέσο ασκείται σε κάθε περίπτωση. Τα έγγραφα και η όλη διαδικασία της αιτήσεως αναιρέσεως ή εφέσεως υπέρ του νόμου δεν υπόκεινται σε κανένα τέλος, εισφορά ή παράβολο.».

2. Η περίπτωση θ΄ του άρθρου 29 του ΚΟΔΚΔΛ, που προστέθηκε με το άρθρο 39 του ν. 3659/2008, αντικαθίσταται ως εξής:

«θ) Ζητεί κατά προτίμηση προσδιορισμό δικασίμου, αυτεπαγγέλτως ή μετά από αίτημα που μπορεί να υποβληθεί από τους διευθύνοντες τα δικαστήρια, τους οικείους δικηγορικούς συλλόγους και τον Πρόεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, για την εκδίκαση υπόθεσης που εκκρεμεί σε πρώτο ή δεύτερο βαθμό, στην οποία ανακύπτει νομικό ζήτημα που παρουσιάζει μείζονα σημασία ή τίθεται σε μεγάλο αριθμό υποθέσεων που εκκρεμούν στα διοικητικά δικαστήρια.

Στην περίπτωση αυτή, η δικάσιμος δεν μπορεί να απέχει περισσότερο από δύο μήνες από την περιέλευση στο δικαστήριο του σχετικού εγγράφου. Η απόφαση δημοσιεύεται μέσα σε δύο μήνες από τη συζήτηση της υπόθεσης.

Η εκδίκαση των ενδίκων βοηθημάτων ή μέσων, στα οποία τίθεται το ίδιο νομικό ζήτημα, αναστέλλεται έως τη δημοσίευση οριστικής απόφασης από το Συμβούλιο της Επικρατείας. Η αναστολή της διαδικασίας δεν καταλαμ-

βάνει την προσωρινή δικαστική προστασία.».

Άρθρο 58

1. Η παράγραφος Γ2 του άρθρου 82 του ΚΟΔΚΔΛ αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Το Συμβούλιο Επιθεώρησης εποπτεύει την επιθεώρηση και αποτελείται από έναν αντιπρόεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας, ως πρόεδρο, και δύο συμβούλους του Συμβουλίου της Επικρατείας, ως μέλη.

Σε περίπτωση θανάτου, κωλύματος ή αποχώρησης του προέδρου ή μέλους του Συμβουλίου, τη θέση του καταλαμβάνει ο αναπληρωματικός του μόνο για το υπόλοιπο της θητείας του.».

2. Στο τέλος της παραγράφου Γ4 του ίδιου άρθρου προστίθενται τα εξής:

«Οι επιθεωρητές προέρχονται από διαφορετικά Τμήματα».

3. Η παράγραφος Γ5 του ίδιου άρθρου αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Για την κλήρωση χρησιμοποιούνται αδιαφανή σφαιρίδια. Αμέσως πριν από τη διενέργεια της κλήρωσης το Τμήμα συνέρχεται σε συμβούλιο, προκειμένου να τοποθετηθούν οι κλήροι στα σφαιρίδια, αφού προηγουμένως επιδειχθούν σε όλα τα μέλη του συμβουλίου οι κλήροι με τα ονόματα των αντιπροέδρων και των συμβούλων επικρατείας.

Κατά τη δημόσια συνεδρίαση, ο Πρόεδρος εξάγει δύο σφαιρίδια από την πρώτη κληρωτίδα, που περιέχει τα ονόματα των αντιπροέδρων, και εννέα σφαιρίδια από τη δεύτερη κληρωτίδα, που περιέχει τα ονόματα των συμβούλων. Μετά την εξαγωγή του κλήρου από κάθε σφαιρίδιο, ο Πρόεδρος εκφωνεί το όνομα του κληρωθέντος και επιδεικνύει τον κλήρο με το όνομα του κληρωθέντος στα λοιπά μέλη του Τμήματος.

Από τους κληρωθέντες της πρώτης κληρωτίδας, ο πρώτος αντιπρόεδρος κατά τη σειρά κλήρωσης αποτελεί το τακτικό και ο δεύτερος το αναπληρωματικό μέλος του Συμβουλίου Επιθεώρησης. Από τους κληρωθέντες της δεύτερης κληρωτίδας, οι τρεις αρχαιότεροι αποτελούν τα μέλη του Συμβουλίου Επιθεώρησης, οι δύο πρώτοι τα τακτικά και ο τρίτος το αναπληρωματικό μέλος, οι υπόλοιποι τέσσερις, κατά τη σειρά κληρώσεως, αποτελούν τους επιθεωρητές των περιφερειών της Επιθεώρησης και οι τελευταίοι δύο είναι οι αναπληρωτές των επιθεωρητών.

Αν κατά την κλήρωση των τεσσάρων επιθεωρητών εξαχθεί το όνομα δεύτερου ή περισσότερων συμβούλων από το ίδιο Τμήμα, η κλήρωση συνεχίζεται μέχρις ότου εξαχθεί το όνομα συμβούλου από άλλο Τμήμα.

Για την κλήρωση συντάσσεται πρακτικό, που διαβιβάζεται στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και στον Γενικό Επίτροπο της Επικρατείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων.».

4. Η παράγραφος 2 του άρθρου 43 του ν. 3772/2009 καταργείται και επαναφέρονται σε ισχύ οι διατάξεις της παραγράφου Γ11 του άρθρου 82 του ΚΟΔΚΔΛ, όπως η παράγραφος αυτή είχε αντικατασταθεί με το άρθρο 3 του ν. 3514/2006 (ΦΕΚ 266 Α').

Άρθρο 59

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 83 του ΚΟΔΚΔΛ, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 4 του ν. 3514/2006, αντι-

καθίσταται ως εξής:

«1. Οι περιφέρειες της επιθεώρησης των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων είναι τέσσερις (4) και καθεμία από αυτές περιλαμβάνει αντιστοίχως: η Α' τα Διοικητικά Εφετεία Αθηνών και Χανίων και τα υπαγόμενα σε αυτά πρωτοδικεία, η Β' το Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών, η Γ' τα Διοικητικά Εφετεία Πειραιώς, Πατρών και Τρίπολης και τα υπαγόμενα σε αυτά πρωτοδικεία και η Δ' τα Διοικητικά Εφετεία Θεσσαλονίκης, Ιωαννίνων, Λάρισας και Κομοτηνής και τα υπαγόμενα σε αυτά πρωτοδικεία».

2. Η ισχύς της προηγούμενης παραγράφου αρχίζει από τις 16 Σεπτεμβρίου 2011.

Άρθρο 60

1. Η περίπτωση β' της παραγράφου 1 του άρθρου 99 του ΚΟΔΚΔΛ αντικαθίσταται ως εξής:

«β) ο Αντιπρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας που προεδρεύει στο Πρωτοβάθμιο Συμβούλιο Επιθεώρησης του Συμβουλίου της Επικρατείας για τους παρέδρους, τους εισηγητές και τους δόκιμους εισηγητές του.».

2. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 99 του ΚΟΔΚΔΛ μετά την περίπτωση β' προστίθεται νέα περίπτωση γ' ως εξής:

«γ) Ο Αντιπρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας που προεδρεύει στο Συμβούλιο Επιθεώρησης των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων για τους δικαστικούς λειτουργούς των διοικητικών δικαστηρίων.».

Άρθρο 61

Οι οργανικές θέσεις των δικαστικών λειτουργών των Τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων αυξάνονται ως εξής:

1. Από την 1η Ιανουαρίου 2011:

- α) των Προέδρων Εφετών κατά τέσσερις και ο συνολικός τους αριθμός ορίζεται σε εξήντα τρεις,
- β) των Εφετών κατά δεκαπέντε και ο συνολικός τους αριθμός ορίζεται σε διακόσιους είκοσι,
- γ) των Προέδρων Πρωτοδικών κατά τέσσερις και ο συνολικός τους αριθμός ορίζεται σε εκατόν δύο, και
- δ) των Παρέδρων-Πρωτοδικών κατά είκοσι πέντε και ο συνολικός τους αριθμός ορίζεται σε τετρακόσιους πενήντα δύο.

2. Από την 1η Ιανουαρίου 2012:

- α) των Προέδρων Εφετών κατά τέσσερις και ο συνολικός τους αριθμός ορίζεται σε εξήντα επτά,
- β) των Εφετών κατά δεκαπέντε και ο συνολικός τους αριθμός ορίζεται σε διακόσιους τριάντα πέντε,
- γ) των Προέδρων Πρωτοδικών κατά τέσσερις και ο συνολικός τους αριθμός ορίζεται σε εκατόν έξι, και
- δ) των Παρέδρων-Πρωτοδικών κατά είκοσι πέντε και ο συνολικός τους αριθμός ορίζεται σε τετρακόσιους εξήντα επτά.

3. Από την 1η Ιανουαρίου 2013:

- α) των Προέδρων Εφετών κατά τέσσερις και ο συνολικός τους αριθμός ορίζεται σε εβδομήντα ένα,
- β) των Εφετών κατά δεκαπέντε και ο συνολικός τους αριθμός ορίζεται σε διακόσιους πενήντα,
- γ) των Προέδρων Πρωτοδικών κατά τέσσερις και ο συνολικός τους αριθμός ορίζεται σε εκατόν δέκα, και
- δ) των Παρέδρων-Πρωτοδικών κατά είκοσι πέντε και ο συνολικός τους αριθμός ορίζεται σε τετρακόσιους ογδόντα δύο.

ΟΓΔΟΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 62

1. Επιτροπή που συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων καταρτίζει σχέδιο νόμου για την κωδικοποίηση σε ενιαίο κείμενο των διατάξεων περί αρμοδιοτήτων των διοικητικών δικαστηρίων. Το σχέδιο υποβάλλεται για γνωμοδότηση στην Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας.

2. Για την πληρότητα της κωδικοποίησης, μπορεί να μεταβάλλεται τη σειρά, την αρίθμηση και τη διατύπωση άρθρων και παραγράφων, καθώς επίσης να καταργούνται, εν όλω ή εν μέρει, διατάξεις που είναι περιττές ή να προστίθενται νέες, αναγκαίες για την ενότητα της κωδικοποίησης.

Άρθρο 63

1. Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 145 του Κώδικα Δικαστικών Υπαλλήλων που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2812/2000 (ΦΕΚ 67 Α΄) προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Ο δικαστικός υπάλληλος, με αίτησή του που υποβάλλεται έξι μήνες πριν από τη συμπλήρωση τριάντα πέντε ετών πραγματικής και συντάξιμης δημόσιας υπηρεσίας και του ορίου ηλικίας υποχρεωτικής αποχώρησης, μπορεί να ζητήσει να παραμείνει στην υπηρεσία έως τρία επιπλέον έτη και έως τη συμπλήρωση του 65ου έτους της ηλικίας κατ' ανώτατο όριο.

Για την αίτηση αποφαινεται το οικείο υπηρεσιακό συμβούλιο με βάση τις υπηρεσιακές ανάγκες.».

2. Κατά την πρώτη εφαρμογή της προηγούμενης παραγράφου η αίτηση υποβάλλεται εντός δεκαπέντε ημερών από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου. Η παρούσα παράγραφος έχει εφαρμογή και για όσους έχουν αυτοδικαίως απολυθεί από την 1η Ιουνίου 2010.

3. Αιτήσεις που έχουν υποβληθεί κατά το διάστημα από την 1η Ιουνίου 2010 έως τη δημοσίευση του παρόντος, καθώς και αποφάσεις υπηρεσιακών συμβουλίων, με τις οποίες έγιναν δεκτές οι αιτήσεις αυτές, θεωρούνται έγκυρες.

Άρθρο 64

1. Για την ανάθεση υπηρεσιών καθαριότητας, συντήρησης ηλεκτρομηχανολογικού εξοπλισμού και εγκαταστάσεων, ανελκυστήρων, εξοπλισμού πληροφορικής, μηχανών γραφείου, κλιματιστικών μηχανημάτων, πυρασφάλειας, φύλαξης και κάθε άλλης έκτακτης, συναφούς προς τις ανωτέρω, δαπάνης, καθώς επίσης για την προμήθεια γραφικής ύλης, αναλωσίμων υλικών των ως άνω μηχανημάτων ή εγκαταστάσεων και ειδών υγιεινής ή καθαριότητας, το Ταμείο Χρηματοδοτήσεως Δικαστικών Κτηρίων επιχορηγεί ετησίως με απόφαση του Διοικητικού του Συμβουλίου τα δικαστήρια. Η επιχορήγηση διατίθεται για την κάλυψη των παραπάνω αναγκών των δικαστηρίων της οικείας Εφετειακής Περιφέρειας, με τη διενέργεια, κατά περίπτωση, ενιαίων διαγωνισμών.

2. Για την αντιμετώπιση των αναγκών της παραγράφου 1 ετήσια επιχορήγηση λαμβάνουν επίσης:

α) το Συμβούλιο της Επικρατείας,

β) ο Άρειος Πάγος,

γ) η Γενική Επιτροπεία της Επικρατείας των Διοικητικών Δικαστηρίων,

δ) το Πρωτοδικείο Αθηνών, και

ε) το Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης.

Η επιχορήγηση στον Άρειο Πάγο καλύπτει και τις ανάγκες της Εισαγγελίας Εφετών Αθηνών, στη Γενική Επιτροπεία της Επικρατείας των Διοικητικών Δικαστηρίων καλύπτει και τις ανάγκες του Διοικητικού Εφετείου και του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, στο Πρωτοδικείο Αθηνών καλύπτει και τις ανάγκες της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Αθηνών, των Ειρηνοδικείων και των Πταισματοδικείων της περιφέρειάς του και στο Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης καλύπτει και τις ανάγκες της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Θεσσαλονίκης, των Ειρηνοδικείων και των Πταισματοδικείων της περιφέρειάς του.

Η παραπάνω επιχορήγηση στα Πολιτικά Εφετεία καλύπτει τις αντίστοιχες ανάγκες των Υποθηκοφυλακείων, των Ιατροδικαστικών Υπηρεσιών, των Εταιρειών Προστασίας Ανηλίκων, καθώς και κάθε άλλης Υπηρεσίας αρμοδιότητος Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων της αντίστοιχης Εφετειακής Περιφέρειας.

3. Την επιχορήγηση διαχειρίζεται τριμελής επιτροπή, που ορίζεται για διετή θητεία, από την οικεία Ολομέλεια και για τη Γενική Επιτροπεία της Επικρατείας των Διοικητικών Δικαστηρίων από τον Γενικό Επίτροπο.

4. Σε κάθε Δικαστήριο που λαμβάνει ετήσια επιχορήγηση συνιστάται Ειδικό Γραφείο, το οποίο στελεχώνεται σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στον οικείο κανονισμό.

5. Οι δαπάνες για την αντιμετώπιση των αναγκών της παραγράφου 1 υπόκεινται σε προληπτικό έλεγχο από τον Επίτροπο του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

6. Η διάρκεια των συμβάσεων για την αντιμετώπιση των αναγκών της παραγράφου 1 του παρόντος μπορεί να είναι μεγαλύτερη του έτους και υπόκεινται σε προ-συμβατικό έλεγχο νομιμότητας από το οικείο κλιμάκιο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην ισχύουσα σχετική νομοθεσία.

Άρθρο 65

1. Στο Πειθαρχικό Συμβούλιο των μελών Διδακτικού Ερευνητικού Προσωπικού (Δ.Ε.Π.) ή Επιστημονικού Προσωπικού (Ε.Π.), προεδρεύει ο αρχαιότερος από τους Προέδρους του Συμβουλίου της Επικρατείας ή του Αρείου Πάγου, αναπληρούμενος από το νόμιμο αναπληρωτή του.

Στη σύνθεσή του μετέχουν ως μέλη:

α) ένας Αρεοπαγίτης, όταν προεδρεύει ο Πρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας ή ο αναπληρωτής του, ή ένας Σύμβουλος Επικρατείας, όταν προεδρεύει ο Πρόεδρος του Αρείου Πάγου ή ο αναπληρωτής του, και ένας Σύμβουλος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, οι οποίοι ορίζονται με δύο αναπληρωτές από τα οικεία δικαστικά συμβούλια,

β) ο Αντιπρόεδρος Ακαδημαϊκών Υποθέσεων και Προσωπικού ή ο αντίστοιχος Αντιπρόεδρος του Τ.Ε.Ι. ή ο Αντιπρόεδρος της Διοικούσας Επιτροπής του οικείου Α.Ε.Ι. και σε περίπτωση κωλύματος ο Αντιπρόεδρος Οικονομικού Προγραμματισμού και Ανάπτυξης ή ο αντίστοιχος Αντιπρόεδρος του Τ.Ε.Ι. ή το μέλος Δ.Ε.Π. ή Ε.Π. της Διοικούσας Επιτροπής που έχει τα περισσότερα έτη υπηρεσίας στη βαθμίδα του καθηγητή, του αναπλη-

ρωτή καθηγητή ή του επίκουρου καθηγητή, και

γ) ένας Πρύτανης ή Πρόεδρος άλλου Α.Ε.Ι. της χώρας, οριζόμενος με τον αναπληρωτή του με απόφαση του Υπουργού Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων.

Αν παραπέμπεται Πρύτανης ή Πρόεδρος, μετέχει στο Πειθαρχικό Συμβούλιο στη θέση του Αντιπρύτανη ή Αντιπροέδρου ένας επιπλέον Πρύτανης ή Πρόεδρος, οριζόμενος επίσης με τον αναπληρωτή του με απόφαση του Υπουργού Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων.

Χρέη γραμματέα του Πειθαρχικού Συμβουλίου ασκεί ο Γραμματέας του Συμβουλίου της Επικρατείας ή ο νόμιμος αναπληρωτής του.

2. Η προηγούμενη παράγραφος έχει εφαρμογή και στις εκκρεμείς ενώπιον του Πειθαρχικού Συμβουλίου υποθέσεις εφόσον κατά τη δημοσίευση του παρόντος δεν έχουν εισαχθεί στο Συμβούλιο, σύμφωνα με το άρθρο 5 του από 12/26.7.1933 π.δ/τος (ΦΕΚ 225 Α'). Διαδικαστικές πράξεις που έχουν τυχόν διενεργηθεί παραμένουν ισχυρές.

Άρθρο 66

Μετά τον ανακαθορισμό της χωρικής αρμοδιότητας των δήμων στις Νομαρχίες του Νομού Αττικής, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 1 του ν. 3852/2010 (ΦΕΚ 87 Α'), δεν τίθεται η κατά τόπον αρμοδιότητα των πολιτικών, ποινικών και διοικητικών δικαστηρίων Αθηνών και Πειραιώς, η οποία εξακολουθεί να διέπεται από τις προγενέστερες του ν. 2240/1994 (ΦΕΚ 153 Α') διατάξεις.

Άρθρο 67

Καταργούμενες διατάξεις

Από τη θέση σε ισχύ του παρόντος καταργούνται:

- α) το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 17 του π.δ. 18/1989, όπως ισχύει,
- β) η παράγραφος 2 του άρθρου 2 του ν. 3659/2008,
- γ) η παράγραφος 5 του άρθρου 71 του ΚΔΔ, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 7 του ν. 3659/2008,
- δ) το τρίτο και το τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 127 του ΚΔΔ, που προστέθηκαν με το άρθρο 14 του ν. 3659/2008,
- ε) το άρθρο 273 του ΚΔΔ,
- στ) η παράγραφος 4 του άρθρου 1 του ν. 702/1977,
- ζ) κάθε άλλη ρύθμιση αντίθετη στις διατάξεις του παρόντος.

Άρθρο 68

Η ισχύς του παρόντος αρχίζει την 1η Ιανουαρίου 2011, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά σε επιμέρους διατάξεις.

Αθήνα, 9 Νοεμβρίου 2010

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ,
ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ
ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ
ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Γ. Ραγκούσης

Γ. Παπακωνσταντίνου

ΠΑΙΔΕΙΑΣ,
ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

Α. Διαμαντοπούλου

Λ. Κατσέλη

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Χ. Καστανίδης

Αριθμ. 168/16/2010

ΕΚΘΕΣΗ

Γενικοί) Λογιστηρίου του Κράτους

(άρθρο 75 παρ. 1 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων «Εξορθολογισμός διαδικασιών και επιτάχυνση της διοικητικής δίκης και άλλες διατάξεις»

Α. Με τις διατάξεις του υπόψη νομοσχεδίου, η ισχύς των οποίων αρχίζει από 1.1.2011: α) εισάγονται νέες ρυθμίσεις με σκοπό την επιτάχυνση της διοικητικής δίκης, β) ρυθμίζονται διάφορα θέματα αρμοδιότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Ειδικότερα:

Ι. ΠΡΩΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Παρατίθενται γενικές διατάξεις και ορίζονται, μεταξύ άλλων, τα εξής:

Ι.α. Παρέχεται η δυνατότητα εισαγωγής προς εκδίκαση στο Συμβούλιο της Επικρατείας (ΣτΕ), οποιουδήποτε ένδικου μέσου ή βοηθήματος ενώπιον οποιουδήποτε διοικητικού δικαστηρίου, ύστερα από αίτημα ενός των διαδίκων, εφόσον με αυτό τίθεται ζήτημα γενικότερου ενδιαφέροντος που έχει συνέπειες για ευρύτερο κύκλο προσώπων.

β. Η κατά τα ανωτέρω εισαγωγή στο ΣτΕ, γίνεται με πράξη τριμελούς Επιτροπής, η οποία δημοσιεύεται σε δύο εφημερίδες των Αθηνών και συνεπάγεται την αναβολή εκδίκασης εκκρεμών υποθέσεων, στις οποίες τίθεται το ίδιο ζήτημα.

γ. Για την άσκηση παρέμβασης στις προαναφερόμενες δίκες δεν καταλογίζεται δικαστική δαπάνη,

δ. Ρυθμίζονται ειδικότερα θέματα εφαρμογής της νέας ρύθμισης. (άρθρο 1)

2. Επιτρέπεται, κατά παρέκκλιση κάθε άλλης διάταξης, η άσκηση ενώπιον του ΣτΕ, αίτησης αναίρεσης (για διαφορά ουσίας) ή έφεσης (για ακυρωτική διαφορά) κατά απόφασης διοικητικού δικαστηρίου που κρίνει διάταξη τυπικού νόμου αντισυνταγματική ή αντίθετη σε άλλη υπερνομοθετική διάταξη, εφόσον το ζήτημα αυτό δεν έχει κριθεί με προηγούμενη απόφαση στου ΣτΕ. Αν δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις της διάταξης αυτής, το ΣτΕ μπορεί να παραπέμψει την υπόθεση σε άλλο δικαστήριο, εφόσον η απόφαση υπέκειτο σε έφεση ενώπιον του τελευταίου. (άρθρο 2)

3.α. Προβλέπεται ότι, σε περίπτωση άσκησης αναίρεσης από το Δημόσιο ή τα ν.π.δ.δ. (η νομική υπηρεσία και δικαστική εκπροσώπηση των οποίων διεξάγεται από το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους), αντίγραφο του ανααιρετηρίου και των λοιπών αναφερόμενων εγγράφων απο-

στέλλονται στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Ν.Σ.Κ.).

β. Το Ν.Σ.Κ. γνωμοδοτεί, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα, για το παραδεκτό της αναίρεσης και για το παραδεκτό και βάσιμο τουλάχιστον ενός από τους λόγους της. Αν, εντός της τασσόμενης προθεσμίας, δεν αποσταλεί αντίγραφο της θετικής γνώμης του Ν.Σ.Κ. στο αρμόδιο Δικαστήριο, η αίτηση αναίρεσης θεωρείται ότι δεν ασκήθηκε.

γ. Καθορίζονται οι λεπτομέρειες εφαρμογής της ρύθμισης, η οποία όμως δεν εφαρμόζεται επί αιτήσεων που ασκούνται από Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ο.τ.α.), Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα και εκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα. (άρθρο 3)

II. ΔΕΥΤΕΡΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Τροποποιείται - συμπληρώνεται η νομοθεσία «περί του Συμβουλίου της Επικρατείας» (π.δ. 18/1989) και προβλέπονται, μεταξύ άλλων, τα εξής:

Ι.α. Για τον καθορισμό των κατηγοριών υποθέσεων που υπάγονται στην αρμοδιότητα καθενός από τα Τμήματα, απαιτείται εφεξής απόφαση της Ολομέλειας του ΣτΕ.

β. Για την επίλυση διαφωνιών, σχετικά με την αρμοδιότητα των Τμημάτων, αρμόδιος εφεξής είναι ο Πρόεδρος του ΣτΕ.

γ. Παρέχεται δυνατότητα εισαγωγής στο αρμόδιο Τμήμα ή την πενταμελή σύνθεση Τμήματος υποθέσεων που είχαν εισαχθεί λόγω σπουδαιότητας στην Ολομέλεια ή στην επταμελή σύνθεση. (άρθρο 4)

2. Επιτρέπεται στον εισηγητή να προτείνει, στον Πρόεδρο, την εισαγωγή στο δικαστικό σχηματισμό σε συμβούλιο, ενδίκου βοηθήματος ή μέσου που είναι προδήλως αβάσιμο ή ανήκει στην αρμοδιότητα άλλου δικαστηρίου. (άρθρο 7)

3. Αυξάνονται τα παράβολα που καταβάλλονται για την άσκηση ενδίκων βοηθημάτων και μέσων ενώπιον του ΣτΕ ως ακολούθως: α) κατά εκατό (100) Ευρώ [από πενήντα (50) σε εκατόν πενήντα (150)] για αίτηση ακύρωσης, έφεση, υπαλληλική προσφυγή, ή τριτανακοπή ή αίτηση αναίρεσης σε διαφορές κοινωνικής ασφάλισης.

β) Κατά πενήντα (50) Ευρώ [από διακόσια (200) σε διακόσια πενήντα (250)] για αίτηση αναίρεσης, πλην εκείνων που αφορούν διαφορές κοινωνικής ασφάλισης. (άρθρο 8)

4. Επανακαθορίζεται το ύψος του προβλεπόμενου παραβόλου (εικοσαπλάσιο αντί διπλάσιο που ισχύει), που μπορεί να απαγγείλει το Δικαστήριο επί προφανώς απαράδεκτων ή αβάσιμων ενδίκων μέσων. (άρθρο 9)

5.α. Ρυθμίζονται εκ νέου τα θέματα σχετικά με την εκδίκαση αναστολής εκτέλεσης προσβαλλόμενης πράξης.

β.ι) Σε περίπτωση άσκησης αίτησης ακύρωσης κατά άδειας οικοδομής, που εκδόθηκε κατ' εφαρμογή διατάξεων για την εκτός σχεδίου δόμηση, η εκτέλεση της προσβαλλόμενης άδειας αναστέλλεται αυτοδικαίως, για διάστημα εξήντα (60) ημερών, από την κοινοποίηση της αίτησης στην αρχή που εξέδωσε την πράξη.

ii) Η εν λόγω αρχή οφείλει να μεριμνήσει για τη συμμόρφωση προς το ανασταλτικό αποτέλεσμα μετά τις προβλεπόμενες κοινοποιήσεις.

iii) Το ανασταλτικό αποτέλεσμα αίρεται και πριν παρέλθει το εξηκονθήμερο, αν εντός του χρονικού αυτού διαστήματος, απορριφθεί η αίτηση αναστολής.

γ. Παρέχεται η δυνατότητα στον Πρόεδρο να διατάξει την άρση του ανασταλτικού αποτελέσματος, κατόπιν αίτησης εκείνων που δικαιούται να ασκήσει παρέμβαση ή της αρμόδιας αρχής εφόσον η αίτηση ακύρωσης είναι προδήλως απαράδεκτη ή προδήλως αβάσιμη. Στην περί-

πτωση αυτή, για την αίτηση άρσης του ανασταλτικού αποτελέσματος δεν απαιτείται η καταβολή παραβόλου.

(άρθρα 10 και 11)

6. Επανακαθορίζονται οι λόγοι παραδεκτής άσκησης αίτησης αναίρεσης και έφεσης, οι οποίες ασκούνται, εφεξής, μόνο όταν δεν υπάρχει νομολογία του ΣτΕ ή υπάρχει αντίθεση της προσβαλλόμενης απόφασης προς τη νομολογία του ΣτΕ ή άλλου ανώτατου δικαστηρίου είτε προς ανέκκλητη απόφαση διοικητικού δικαστηρίου.

(άρθρο 12)

III. ΤΡΙΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Τροποποιούνται - συμπληρώνονται διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (Κ.Δ.Δ., ν. 2717/1999) και μεταξύ άλλων προβλέπονται τα εξής:

1. Επανακαθορίζεται η καθ' ύλην και κατά τόπον αρμοδιότητα των διοικητικών πρωτοδικείων και εφετείων και καθορίζονται οι κατηγορίες υποθέσεων που υπάγονται στην αρμοδιότητα του προέδρου πρωτοδικών και των μονομελών εφετείων. (άρθρα 13 και 14)

2. Εφεξής, δεν επιτρέπεται ο ορισμός υπαλλήλων της υπηρεσίας τους, ως δικαστικών πληρεξουσίων, από τους εκπροσώπους του Δημοσίου και των ν.π.δ.δ., εφόσον πρόκειται για φορολογικές διαφορές με αντικείμενο που υπερβαίνει το ποσό των εκατόν πενήντα χιλιάδων (150.000) ευρώ. Η ρύθμιση αυτή δεν καταλαμβάνει τις εκκρεμείς, κατά την έναρξη ισχύος του υπό ψήφιση νόμου, υποθέσεις. (άρθρα 15 και 16)

3.α. Παρέχεται η δυνατότητα στον εισηγητή δικαστή, να αποστέλλει στο Γενικό Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης, αντίγραφο της δικαστικής απόφασης, εφόσον από την έρευνα του φακέλου προκύπτουν υπόνοιες για παράνομη ενέργεια ή παράλειψη διοικητικού οργάνου που μπορεί να επισύρει κατά νόμο προσωπικό καταλογισμό του ή εφόσον διαπιστωθούν πλημμέλειες ή κενά της διοικητικής διαδικασίας.

β. Ο Γενικός Επιθεωρητής Δημόσιας Διοίκησης ενημερώνει σχετικά το αρμόδιο για την υποβολή αίτησης καταλογισμού όργανο και προβαίνει στις λοιπές προβλεπόμενες ενέργειες. (άρθρο 17)

4. Καταργείται η δυνατότητα άσκησης προσφυγής από κάθε αρχή (πλην του Υπουργού Οικονομικών ή των οργάνων στα οποία έχει μεταβιβασθεί η σχετική αρμοδιότητα) κατά πράξεων των οργάνων της, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα. (άρθρα 18)

5. Επανακαθορίζεται η εξουσία του δικαστηρίου, σε περίπτωση άσκησης προσφυγής κατά πράξης ή παράλειψης φορολογικής ή τελωνειακής αρχής και καθορίζονται οι εκκρεμείς υποθέσεις τις οποίες καταλαμβάνει η εν λόγω ρύθμιση. (άρθρο 20)

6. Επιτρέπεται, εφεξής, η άσκηση έφεσης, σε περίπτωση φορολογικών διαφορών με αντικείμενο την αναγνώριση ζημίας, η οποία δεν καλύπτεται με συμψηφισμό του συνολικού εισοδήματος που προσδιορίστηκε με την πρωτόδικη απόφαση αλλά είναι εκπεστέα, εφόσον το ποσό της εν λόγω ζημίας υπερβαίνει τις 15.000 ευρώ (αντί 1.500 € περίπου, που ισχύει). (άρθρο 21)

7. Για την άσκηση έφεσης κατά πρωτόδικης απόφασης επί χρηματικού αντικειμένου φορολογικών και τελωνειακών εν γένει διαφορών, ο εκκαλών οφείλει να καταβάλει με ποινή απαραδέκτου και κατά τα ειδικότερα οριζόμενα, ποσοστό 50% του οφειλόμενου, σύμφωνα με την ανωτέρω απόφαση, κύριου φόρου, δασμού ή τέλους. (άρθρο 22)

8. Ορίζεται ότι, δικαστική απόφαση, για την οποία κρί-

θηκε με απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΔΑΔ), ότι εκδόθηκε κατά παραβίαση δικαιώματος που αφορά το δικαίωμα χαρακτήρα της διαδικασίας που τηρήθηκε ή διάταξη ουσιαστικού δικαίου της Σύμβασης, υπόκειται σε αίτηση επανάληψης της διαδικασίας ενώπιον του δικαστηρίου που την εξέδωσε.

β. Καθορίζονται οι ειδικότερες προϋποθέσεις για την εφαρμογή της εν λόγω ρύθμισης. (άρθρο 23)

9. Επανακαθορίζεται η έννοια των συναφών πράξεων και παραλείψεων και προβλέπεται ότι, στις φορολογικές διαφορές, η συνάφεια δεν αίρεται εκ μόνου του λόγου ότι οι πράξεις αναφέρονται σε διαφορετικά έτη.

(άρθρο 26)

10. Τα ένδικα βοηθήματα επί φορολογικών και εν γένει τελωνειακών διαφορών κατατίθενται, εφεξής, στη γραμματεία της κύριας έδρας του δικαστηρίου στο οποίο απευθύνονται, τίθεται δε προθεσμία για την επίδοση αντιγράφου του δικογράφου στην αρχή που εξέδωσε την προσβαλλόμενη πράξη ή παρέλειψε, παρά το νόμο, την έκδοσή της.

(άρθρο 27)

11.α. Επανακαθορίζονται, οι προθεσμίες επίδοσης των δικογράφων και κλήτευσης των διαδίκων στο ακροατήριο.

β.ι) Τίθενται, εκ νέου, οι υποχρεώσεις της Διοίκησης και των ν.π.δ.δ., σχετικά με την αποστολή του διοικητικού φακέλου στο δικαστήριο.

ii) Σε περίπτωση αδικαιολόγητης παράλειψης της διαβίβασης ή εκπρόθεσμης διαβίβασης του διοικητικού φακέλου, το δικαστήριο καταλογίζει σε βάρος της αρχής και υπέρ του αντιδίκου της, χρηματική ποινή εκατό (100) έως πεντακοσίων (500) ευρώ, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα.

iii) Η εν λόγω χρηματική ποινή, που καταλογίστηκε σε βάρος της αρχής, καταλογίζεται περαιτέρω και ανεξαρτήτως της πειθαρχικής δίωξης, σε βάρος του υπαλλήλου που έχει την ευθύνη για την εμπρόθεσμη διαβίβαση των ανωτέρω στοιχείων και σωρευτικά σε βάρος της προϊσταμένου της οργανικής μονάδας, επιπέδου διεύθυνσης, στην οποία υπηρετούσε ο υπάλληλος κατά το χρονικό διάστημα που συνετέλεσσε η πλημμελής εκπλήρωση καθηκόντων κατά τα ανωτέρω.

iv) Παρέχεται η εξουσιοδότηση για τον καθορισμό, με κ.υ.α., της διαδικασίας καταλογισμού και είσπραξης της χρηματικής ποινής, καθώς και κάθε άλλης λεπτομέρειας.

(άρθρα 28 και 29)

12. Προστίθεται, ως λόγος κατάργησης της δίκης, η επίτευξη διοικητικής επίλυσης της διαφοράς. (άρθρο 30)

13. Προβλέπεται η χορήγηση σε κάθε διάδικο αντιγράφου της απόφασης, μετά τη δημοσίευσή της, προκειμένου να μεριμνήσουν για την καθαρογραφή της.

(άρθρο 32)

14. Ορίζεται ότι, οι τελεσίδικες και οι ανέκκλητες γνωριστικές αποφάσεις καθίστανται καταψηφιστικές, με πράξη του προέδρου του δικαστηρίου που τις εξέδωσε, εφόσον καταβληθεί το προβλεπόμενο τέλος δικαστικού ενσήμου.

(άρθρα 33)

15.α. Επανακαθορίζονται οι προϋποθέσεις χορήγησης / απόρριψης αναστολής εκτέλεσης της προσβαλλόμενης πράξης από το δικαστήριο.

β. Ειδικά, στις φορολογικές, τελωνειακές και διαφορές με χρηματικό αντικείμενο, το δικαστήριο διατάσσει αναστολή εκτέλεσης της πράξης, κατά το μέρος που συνεπάγεται τη λήψη ενός ή περισσότερων αναγκαστικών

μέτρων είσπραξης ή διοικητικών μέτρων εξαναγκασμού ή διασφάλισης της είσπραξης της οφειλής, εφόσον ο αιτών αποδεικνύει βλάβη ότι η βλάβη που επικαλείται προέρχεται από αυτά.

(άρθρο 34)

16. Στις φορολογικές και τελωνειακές εν γένει διαφορές, μετά την πάροδο συγκεκριμένου χρονικού διαστήματος από τη χορήγηση προσωρινής διαταγής, χωρίς να έχει εισαχθεί προς κρίση η αίτηση αναστολής, καθίσταται υποχρεωτική η αυτεπάγγελη επάνοδος του αρμόδιου δικαστή για να κριθεί αν συντρέχει λόγος δημοσίου συμφέροντος που επιβάλλει την ανάκληση. (άρθρο 35)

17.α. Παρέχεται η δυνατότητα στο δικαστήριο να διατάσσει, υπό τις οριζόμενες προϋποθέσεις, την εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης ακόμη και στο σύνολο της, σε περίπτωση φορολογικών διαφορών και τελωνειακών εν γένει διαφορών στις οποίες η άσκηση της προσφυγής αναστέλλει μερικώς ή στο σύνολο την εκτέλεση της πράξης.

β. Για την ανωτέρω διαδικασία απαιτείται αίτηση της αρχής που εξέδωσε την πράξη ή του οργάνου που ορίζεται με υπουργική απόφαση.

(άρθρο 37)

18. Περαιτέρω, στις φορολογικές και τελωνειακές εν γένει διαφορές, στις οποίες η άσκηση ενδίκου μέσου δεν αναστέλλει την εκτέλεση της προσβαλλόμενης δικαστικής απόφασης, επιτρέπεται να ανασταλεί η εκτέλεση αυτής, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα και εφόσον το ένδικο μέσο κρίνεται ως προδήλως βάσιμο. (άρθρο 38)

19. Για τα νομικά πρόσωπα, λόγω προσωρινής επιδίκασης της απαίτησης μπορεί να θεμελιώσει ο κίνδυνος σοβαρού οικονομικού κλονισμού τους. (άρθρο 40)

20. Το μονομελές διοικητικό εφετείο καθίσταται καθ' ύλην αρμόδιο για τις διαφορές που αναφύονται κατά την είσπραξη δημοσίων εσόδων, εφόσον η απαίτηση για την οποία χωρεί η εκτέλεση δεν υπερβαίνει το ποσό των είκοσι χιλιάδων (20.000) ευρώ.

(άρθρο 42)

21.α. Επανακαθορίζεται το ύψος των παραβόλων που προβλέπονται για την παραδεκτή άσκηση ενδίκων βοηθημάτων και μέσων ενώπιον των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων. Ειδικότερα ορίζεται σε:

i) Εκατό (100) ευρώ [από εικοσιπέντε (25) ευρώ, που ισχύει], το παράβολο για την ένσταση (άρθρα 246 και 269 ΚΔΔ), την αντένσταση (άρθρο 256 ΚΔΔ), τις αιτήσεις παροχής προσωρινής δικαστικής προστασίας και την αίτηση διόρθωσης ή ερμηνείας, την προσφυγή, την ανακοπή.

(άρθρο 217)

ii) Εκατό (100) ευρώ, το παράβολο για την αγωγή.

iii) Εκατόν πενήντα (150) ευρώ [από πενήντα (50) ευρώ που ισχύει], το παράβολο για την ανακοπή ερημοδικίας, έφεση, αντέφεση, αίτηση αναθεώρησης και την τριτανακοπή.

iv) Εικοσιπέντε (25) ευρώ, το παράβολο για την προσφυγή που ασκείται από ασφαλισμένο σε φορέα κοινωνικής ασφάλισης.

β. Εφεξής, δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει το ποσό των δέκα χιλιάδων (10.000) ευρώ το παράβολο ίσο προς το 2% του αντικειμένου της διαφοράς για την προσφυγή, την έφεση και την αντέφεση, στις χρηματικού περιεχομένου φορολογικές και τελωνειακές διαφορές.

(άρθρο 45)

IV. ΤΕΤΑΡΤΟ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Ρυθμίζονται εκ νέου τα θέματα αρμοδιότητας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων και των διαδικασιών ενώπιον αυτών. Μεταξύ άλλων, προβλέπονται τα εξής:

1. Παρέχεται η εξουσιοδότηση για την έκδοση π.δ/τος, με το οποίο είναι δυνατή η μεταφορά: α) υποθέσεων της ακυρωτικής αρμοδιότητας του ΣΤΕ ως διαφορών ακυρωτικών ή ουσίας στα διοικητικά δικαστήρια και αντίστροφα, β) υποθέσεων της αρμοδιότητας ενός βαθμού δικαιοδοσίας των διοικητικών δικαστηρίων στον άλλο.

(άρθρο 46)

2.α. Τροποποιούνται ορισμένες διατάξεις των νόμων 702/1977 και 1406/1983, όπως ισχύουν και προβλέπονται τα εξής:

Επανακαθορίζονται: i) οι ακυρωτικές διαφορές που εκδικάζονται από τα τριμελή διοικητικά εφετεία και το ΣΤΕ, ii) οι αποφάσεις των διοικητικών εφετείων επί ακυρωτικών διαφορών που κατ' εξαίρεση υπόκεινται σε έφεση.

Οι διαφορές που αφορούν απαιτήσεις αποζημίωσης οποιασδήποτε μορφής για ζημιές που έχουν προκληθεί από αυτοκίνητο, υπάγονται εφεξής στη δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα.

Καθορίζονται οι διαφορές που εκδικάζονται σε πρώτο και τελευταίο βαθμό ως διαφορές ουσίας, από τα διοικητικά εφετεία.

β. Ορίζεται ότι, οι αιτήσεις ακυρώσεως, κατά πράξεων της διαδικασίας που προηγείται της σύναψης συμβάσεων δημοσίων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών, υπάγονται στην αρμοδιότητα των τριμελών διοικητικών εφετείων που αποφαίνονται ανεκκλήτως, με τις οριζόμενες επιφυλάξεις (ν. 3886/2010).

(άρθρα 47 και 48)

3. Επανακαθορίζονται οι ακυρωτικές διαφορές που εκδικάζονται από τα τριμελή διοικητικά εφετεία, κατ' εφαρμογή της νομοθεσίας για το καθεστώς αλλοδαπών.

(άρθρο 49)

4. Θεσπίζεται νέα διαδικασία για την εκδίκαση προσφυγής, κατά πράξεων με τις οποίες διατάσσεται η αναστολή λειτουργίας επαγγελματικής εγκατάστασης λόγω φορολογικών παραβάσεων (άρθρο 13 του ν. 2523/1997).

(άρθρο 51)

1. Ρυθμίζονται, εκ νέου, τα θέματα σχετικά με την παροχή προσωρινής δικαστικής προστασίας και την εκδίκαση αντιρρήσεων κατά κράτησης, κατ' εφαρμογή της νομοθεσίας περί αλλοδαπών.

(άρθρα 54 και 55)

V. ΕΚΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Τροποποιείται η νομοθεσία για τη συμμόρφωση της διοίκησης στις δικαστικές αποφάσεις (ν. 3068/2002) και προβλέπεται ότι, εφεξής, ο έλεγχος για τη συμμόρφωση της διοίκησης προς τις αποφάσεις των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, διενεργείται από τριμελή συμβούλια των δικαστηρίων αυτών, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα.

(άρθρο 56)

VI. ΕΒΔΟΜΟ ΚΑΙ ΟΓΔΩΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Ρυθμίζονται διάφορα θέματα αρμοδιότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και ειδικότερα προβλέπονται τα ακόλουθα:

1. Τροποποιούνται - συμπληρώνονται ορισμένες διατάξεις του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργών (Κ.Ο.Δ.Κ.Δ.Λ., ν. 1756/1988) και προβλέπονται τα εξής:

α.ι) Θεσπίζεται η υποχρεωτική άσκηση από τον Γενικό Επίτροπο αίτησης αναίρεσης ή έφεσης υπέρ του νόμου στο ΣΤΕ, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα, σε δίκες για την εκδίκαση υπόθεσης, στην οποία ανακύπτει νέο νομικό ζήτημα που παρουσιάζει μείζονα σπουδαιότητα ή τίθεται σε μεγάλο αριθμό υποθέσεων που εκκρεμούν στα διοικητικά δικαστήρια.

ii) Η εκδίκαση ενδίκων βοηθημάτων ή μέσων στα οποία τίθεται το ίδιο νομικό ζήτημα, αναστέλλεται έως τη δημοσίευση της οριστικής απόφασης του ΣΤΕ.

β. Ρυθμίζονται εκ νέου τα θέματα επιθεώρησης των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων και των δικαστικών λειτουργιών τους.

(άρθρα 57 - 59)

2. Επανακαθορίζονται τα αρμόδια όργανα για την άσκηση πειθαρχικής δίωξης σε βάρος δικαστικών λειτουργών.

(άρθρο 60)

3. Αυξάνεται, κατά εκατόν σαράντα τέσσερις (144) συνολικά και σε βάθος τριετίας, ο αριθμός των οργανικών θέσεων των δικαστικών λειτουργών των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, ως ακολούθως:

α. Από την 1η Ιανουαρίου 2011, κατά σαράντα οκτώ (48), ήτοι:

i) των Προέδρων Εφετών κατά τέσσερις (4)

ii) των Εφετών κατά δεκαπέντε (15)

iii) των Προέδρων Πρωτοδικών κατά τέσσερις (4) και

iv) των Παρέδρων - Πρωτοδικών κατά είκοσι πέντε (25).

β. Από την 1η Ιανουαρίου 2012, κατά σαράντα οκτώ (48), ήτοι:

i) των Προέδρων Εφετών κατά τέσσερις (4)

ii) των Εφετών κατά δεκαπέντε (15)

iii) των Προέδρων Πρωτοδικών κατά τέσσερις (4) και

iv) των Παρέδρων - Πρωτοδικών κατά είκοσι πέντε (25).

γ. Από την 1η Ιανουαρίου 2013, κατά σαράντα οκτώ (48), ήτοι:

i) των Προέδρων Εφετών κατά τέσσερις (4)

ii) των Εφετών κατά δεκαπέντε (15)

iii) των Προέδρων Πρωτοδικών κατά τέσσερις (4) και

iv) των Παρέδρων - Πρωτοδικών κατά είκοσι πέντε (25).

(άρθρο 61)

4. Προβλέπεται η συγκρότηση Επιτροπής, με υπουργική απόφαση, για την κωδικοποίηση σε ενιαίο κείμενο, των διατάξεων περί αρμοδιοτήτων των διοικητικών δικαστηρίων.

(άρθρο 62)

5. Συμπληρώνονται οι διατάξεις της παρ.2 του άρθρου 145 του Κώδικα Δικαστικών Υπαλλήλων (ν. 2812/2000) και προβλέπονται τα εξής:

α. Παρέχεται η δυνατότητα στους δικαστικούς υπαλλήλους να παραμείνουν στην υπηρεσία έως και τρία (3) επιπλέον έτη και μέχρι τη συμπλήρωση του 65ου έτους της ηλικίας τους. (Σήμερα απολύονται αυτοδίκαια με τη συμπλήρωση 35 ετών πραγματικής δημόσιας υπηρεσίας και του 60ου έτους της ηλικίας τους),

β. Ρυθμίζονται θέματα εφαρμογής της ανωτέρω διάταξης.

(άρθρο 63)

6.α. Προβλέπεται ότι, το Ταμείο Χρηματοδότησης Δικαστικών Κτηρίων (ΤΑΧΔΙΚ) επιχορηγεί σε ετήσια βάση πλέον, τα δικαστήρια, για την κάλυψη των αναγκών τους (ανάθεση υπηρεσιών καθαριότητας, συντήρησης ηλεκτρομαγνητικού εξοπλισμού και εγκαταστάσεων ανελκυστήρων, εξοπλισμού πληροφορικής, μηχανών γραφείων, κλιματιστικών μηχανημάτων, προμήθεια γραφικής ύλης, αναλωσίμων υλικών κ.λπ.).

β. Για τη διαχείριση της επιχορήγησης, ορίζεται τριμελής επιτροπή,

γ. Σε κάθε δικαστήριο που λαμβάνει ετήσια επιχορήγηση, συνιστάται Ειδικό Γραφείο, το οποίο στελεχώνεται σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στον οικείο κανονισμό.

δ. Οι δαπάνες για την αντιμετώπιση των προαναφερόμενων αναγκών υπόκεινται σε προληπτικό έλεγχο του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

ε. Η διάρκεια των συμβάσεων για την αντιμετώπιση των ανωτέρω αναγκών μπορεί να είναι μεγαλύτερη του έτους και υπόκεινται σε προσυμβατικό έλεγχο νομιμότητας από το οικείο κλιμάκιο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία. (άρθρο 64)

7. Επανακαθορίζεται η σύνθεση των μελών του Πειθαρχικού Συμβουλίου των μελών ΔΕΠ και ΕΠ, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα. (άρθρο 65)

Β. Από τις προτεινόμενες διατάξεις προκαλούνται, επί του Κρατικού Προϋπολογισμού, τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

1. Ετήσια δαπάνη από την αύξηση του αριθμού των οργανικών θέσεων των δικαστικών λειτουργιών των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, κατά εκατόν σαράντα τέσσερις (44) συνολικά και σε βάθος τριετίας (σαράντα οκτώ (48), για καθένα των ετών 2011, 2012 και 2013) και την ως εκ τούτου καταβολή αποδοχών και εργοδοτικών ασφαλιστικών εισφορών. Η δαπάνη αυτή εκτιμάται κατ' έτος ως ακολούθως:

για το 2011 στο ποσό των 3.210.000 ευρώ περίπου,
για το 2012 στο ποσό των 5.400.000 ευρώ περίπου και
για το 2013 και για καθένα των επόμενων ετών στο ποσό των 8.100.000 Ευρώ περίπου,

(άρθρο 61)

2. Δαπάνη από την: α) δημοσίευση της πράξης της τριμελούς επιτροπής του ΣτΕ που αποφασίζει για την εισαγωγή προς εκδίκαση σε αυτό, οποιουδήποτε ενδίκου μέσου ή βοηθήματος στις οριζόμενες περιπτώσεις,

(άρθρο 1 παρ. 1)

β) Κάλυψη εξόδων λειτουργίας της Επιτροπής για την κωδικοποίηση της νομοθεσίας περί διοικητικών δικαστηρίων,

(άρθρο 62)

Η ανωτέρω δαπάνη εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα και από την έκδοση σχετικής υπουργικής απόφασης.

3. Ενδεχόμενη εξοικονόμηση δαπάνης από τον: α) μη καταλογισμό δικαστικής δαπάνης, σε περίπτωση άσκησης παρέμβασης σε δίκες ενώπιον του ΣτΕ.

(άρθρο 1 παρ. 3)

β) Επανακαθορισμό των προϋποθέσεων συνταξιοδότησης (όριο ηλικίας και χρόνος ασφάλισης), όσων εκ των δικαστικών υπαλλήλων κάνουν χρήση της προτεινόμενης διάταξης και παραμένουν στην ενεργό υπηρεσία, μετά τη συμπλήρωση των προϋποθέσεων για αυτοδίκαιη αποχώρηση αυτών,

(άρθρο 63)

4. Ενδεχόμενη απώλεια εσόδων από τη μη είσπραξη παραβόλων κατ' εφαρμογή των διατάξεων της παρ. 3 του άρθρου 11 και του άρθρου 21.

5. Ενδεχόμενη αυξομείωση εσόδων από τον επανακαθορισμό: α) των προβλεπόμενων παραβόλων για την άσκηση ενδίκων βοηθημάτων και μέσων ενώπιον των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων (άρθρο 45), β) των υποθέσεων που εκδικάζονται από το ΣτΕ και τα τακτικά διοικητικά δικαστήρια,

(άρθρα 47-49)

6. Ενδεχόμενη αύξηση εσόδων από την είσπραξη των προβλεπόμενων παραβόλων και τέλους δικαστικού ενσήμου κατ' εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 8, 9 και 33.

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Εξορθολογισμός διαδικασιών και επιτάχυνση της διοικητικής δίκης και άλλες διατάξεις»

Από τις διατάξεις του υπόψη σχεδίου νόμου προκαλούνται, επί του Κρατικού Προϋπολογισμού, τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

1. Ετήσια δαπάνη από την αύξηση του αριθμού των οργανικών θέσεων των δικαστικών λειτουργιών των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, κατά εκατόν σαράντα τέσσερις (144) συνολικά και σε βάθος τριετίας (σαράντα οκτώ (48), για καθένα των ετών 2011, 2012 και 2013) και την ως εκ τούτου καταβολή αποδοχών και εργοδοτικών ασφαλιστικών εισφορών. Η δαπάνη αυτή εκτιμάται κατ' έτος ως ακολούθως:

για το 2011 στο ποσό των 3.210.000 Ευρώ περίπου,
για το 2012 στο ποσό των 5.400.000 Ευρώ περίπου και
για το 2013 και για καθένα των επόμενων ετών στο ποσό των 8.100.000 Ευρώ περίπου,

(άρθρο 61)

2. Δαπάνη από την: α) δημοσίευση της πράξης της τριμελούς επιτροπής του ΣτΕ που αποφασίζει για την εισαγωγή προς εκδίκαση σε αυτό, οποιουδήποτε ενδίκου μέσου ή βοηθήματος στις οριζόμενες περιπτώσεις,

(άρθρο 1 παρ. 1)

β) Κάλυψη εξόδων λειτουργίας της Επιτροπής για την κωδικοποίηση της νομοθεσίας περί διοικητικών δικαστηρίων,

(άρθρο 62)

Οι ανωτέρω δαπάνες θα αντιμετωπίζονται από τις πιστώσεις του προϋπολογισμού του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

3. Ενδεχόμενη απώλεια εσόδων από τη μη είσπραξη παραβόλων κατ' εφαρμογή των διατάξεων της παρ. 3 του άρθρου 11 και του άρθρου 21.

4. Ενδεχόμενη μείωση εσόδων από τον επανακαθορισμό: α) των προβλεπόμενων παραβόλων για την άσκηση ενδίκων βοηθημάτων και μέσων ενώπιον των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων (άρθρο 45), β) των υποθέσεων που εκδικάζονται από το ΣτΕ και τα τακτικά διοικητικά δικαστήρια,

(άρθρα 47 - 49)

Οι ανωτέρω απώλειες εσόδων θα αναπληρώνονται από άλλες πηγές εσόδων του Κρατικού Προϋπολογισμού και κατά ένα μέρος από την είσπραξη των προβλεπόμενων παραβόλων και τέλους δικαστικού ενσήμου κατ' εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 8, 9 και 33.

Αθήνα, 2 Νοεμβρίου 2010

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ,
ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Γ. Παπακωνσταντίνου

Χ. Καστανίδης

Αθήνα, 29 Οκτωβρίου 2010

Η Γενική Διευθύντρια

Βιολέττα Καρακατσάνη – Κονίδα

ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΣΥΝΕΠΕΙΩΝ ΡΥΘΜΙΣΕΩΝ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ: ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ

ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ: ΚΥΡ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ-Θ. ΞΗΡΟΣ

ΥΠΗΡΕΣΙΑ: ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ

ΘΕΣΗ / ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ: ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΣ_ΕΙΔ. ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ

ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 2107705166

E-MAIL: MINJUST@JUSTICE.GR

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ:

ΕΞΟΡΘΩΛΟΓΙΣΜΟΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΤΑΧΥΝΣΗ ΤΗΣ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΔΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ

ΣΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ:

Λαμβάνονται μέτρα και εισάγονται διαδικασίες για την
αντιμετώπιση της καθυστέρησης επανουλήτης της διοικητικής
δικοστούνης τους στο Συμβούλιο Επικρατείας όσο κα στα τακτικά
διοικητικά δικαστήρια.

ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ

ΣΕ ΑΛΛΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΠΟΥ ΤΥΧΟΝ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΣΤΟ

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ:

1. Επιχρημάση δικαστηρίων για αντιμετώπιση πεσόντων τους.
2. Μεταβολή της σύστασης του ειδικού περιφερειακού συμβουλίου μελών Α. Ε. Γ
3. Αναστέλλεται παρυσμένη, δικαστικών υπαλλήλων στην υπηρεσία τους κα μετά τη
συμπλήρωση των προϋποθέσεων συνταξιοδότησης.

4. καθιέρωσης της κατά των αρμοδιότητας των πολιτών, πολιτικών και διοικητικών δικαιοτήτων μετά τον ανακαθορισμό της χωρικής αρμοδιότητας των όργων στις Νομαρχίες του Νομού Αττικής

A: ΚΥΡΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗ ΡΥΘΜΙΣΗ

1. Αναγκαιότητα

1.1. Περιγράψτε το πρόβλημα (οικονομική, κοινωνική ή άλλη), το οποίο καθιστά αναγκαία την προώθηση και υλοποίηση της υφεικονοζόμενης ρύθμισης.

Η αποτελεσματικότητα της πολιτικής του πολίτη από την παράνομη διοικητική δράση μετριομεύεται από τον περίπλοκο όγκο των εκκρεμών υποθέσεων ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας και των τακτικών διοικητικών δικαιοτήριων και συνακόλουθα από την καθυστέρηση στην επενομή της διοικητικής δικαιοσύνης. Ο όγκος των εκκρεμών υποθέσεων υπερίσχει στην κορυφή δίχηση, στην πολυνομία, αλλά και στην έλλειψη συλλήψεων που θα επέτρεπαν την υλοποίηση «μητρώπων» υγιέσεων ένδοκων μερών και βοηθήματα με υγιέματα υπεκαίμενο και στην αλλόγιστη άσκηση ενδοκων μερών και βοηθημάτων από τα ίδια τα δημόσια, καθώς και στην ανυπαρκτή αριθμό των δικαιοτήτων και υπολλήλων των τακτικών διοικητικών ή κοσμηρίων.

1.2. Αναφέρετε τους στόχους που επιδιώκει η αξιολογούμενη ρύθμιση συμπεριλαμβανόμενες επιπλέον τυχόν υποστηρικόμενα και ποιοτικά στοιχεία των επιδιωκόμενων στόχων και αποτελεσμάτων.

Ειδικότερα η τυχότερη και αποτελεσματικότερη παροχή έννομης προστασίας στις διοικητικές διαφορές, ειδικότερα, όσον αφορά το Συμβούλιο της Επικρατείας οι προτεινόμενες ρυθμίσεις υφάρουν κατ' εξαίρεση διορθωτικά μέτρα για τον αντιμετώπιση των προβλήματος της υπερέντασης του δικαιοτηρίου, αλλά και τη μεταφορά αρμοδιοτήτων όσον αφορά τα τακτικά διοικητικά δικαιοτήρια, οι ρυθμίσεις σφερούν την εισαγωγή νέων και την υλοποίηση υφιστάμενων διαδικασιών, την ενίσχυση της διαδικασίας της πρότυπης δίχης και την υλοποίηση του φαινομένου της απεμπόλησης φακλόφαι από την έδριση, καθώς και στη σταδιακή ρύθμιση του αριθμού των δικαιοτήτων. Τέλος υφιδέκεται η αντιμετώπιση υφάρους προβλημάτων που διαπιστώθηκαν στο σύστημα έλεγχου της συμμορφώσεως της Διεύθυνσης στις δικαστικές αποφάσεις και στην επεξεργασία των αιτημάτων της διοικητικής δικαιοσύνης.

1.3. Αναφέρετε ουσιαστικά τη κοινωνική, κη οικονομικές ενοχές που επηρεάζει τη ζωή και υγιεινή που επηρεάζει εμφάνιση η αισθητικομένη ρύθμιση και προσδιορίστε τον λόγο της επιβολής

Επηρεάζονται όλες οι πολιτικές, ουσιαστικά και νόμους που είναι, υπό την ιδιότητα και διαδικασίες ανάλογων των δικαστικών δικαστηρίων, αφού επιβάλλεται η επιβολή στην εκτέλεση των σχετικών διαταγών. Είναι υπεύθυνη για τη κάθε βλάβη στο σύστημα απονομής δικαιοσύνης σε όλη τη χώρα στο δημόσιο συμφέρον

2. Καταλληλότητα

2.1. Αναφέρετε, εάν υπάρχουν, προηγούμενες προσπάθειες αντιμετώπισης του ίδιου ή παρόμοιου προβλήματος στην Ελλάδα και περιγράψτε αναλυτικά τα αποτελέσματα και το προβλεπόμενο σημείο των προσηλλιών αυτών

Το ζήτημα αντιμετωπίζεται έως σήμερα αποκλειστικά με διοικητικές ρυθμίσεις μεταφορές ασφαλιστήτων από το Συμβούλιο της Επικρατείας προς τα τοπικά διοικητικά δικαστήρια (πρωτοδικεία και εφετεία). Οι ρυθμίσεις αυτές, αν και αναγκαίες, δεν παρουσιάζουν στη μέση του δρόμου λόγω των εκκρεσιών ασφαλιστικών στον στο Συμβούλιο Επικρατείας έως και στα τοπικά διοικητικά δικαστήρια, όπου οι ασφαλιστές έχουν βοηθήματα και μέσα έχουν πολλαπλασιαστεί τα τελευταία έτη και συνεχίζουν να αυξάνονται από έτος σε έτος.

2.2. Αναφέρετε τουλάχιστον ένα παράδειγμα αντιμετώπισης του ίδιου ή παρόμοιου προβλήματος σε χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του ΟΟΣΑ (εφόσον υπάρχει) και αιτιολογήστε τον λόγο για τον οποίο επιλέγεται η συγκεκριμένη χώρα.

Σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης υφίστανται, κατά κοινή γνώμη, μέτρα για την αντιμετώπιση στην επένδυση της δικαιοσύνης. Οι ρυθμίσεις αυτές, ειδικά οι δικαστικές συστήματα που προσκομίζουν με το ελληνικό (π.χ. το σύστημα διοικητικής δικαιοσύνης της Γαλλίας) ελήφθησαν υπόψη κατά την μελέτη των πρωτογενών μέτρων, προσυμφωνώντας παντοίως στην ελληνική νομική πραγματικότητα

2.3. Απαιτείται αναλυτικά τα διατάγματα και τις κανονιστικές πράξεις που πρέπει να εκδοθούν, προκειμένου να εφαρμοστεί πλήρως η υφιστάμενη ρύθμιση και περιγράψτε για κάθε μία από αυτές τυχόν θέματα που πρέπει να προσεχθούν κατά την εφαρμογή της

Ο διατάγμα του νομοσχεδίου είναι άμεσα εφαρμόσιμος, χωρίς να προβλέπεται ή να απαιτείται η έκδοση κανονιστικών πράξεων για την εφαρμογή τους.

Σημειώνεται, όμως, ότι στο άρθρο 46 και 62 του νομοσχεδίου παρέχονται δύο εναλλακτικές, μη σχετιζόμενες με την ήμεση εφαρμογή του νομοσχεδίου, με τις οποίες δίνεται η δυνατότητα αφενός, εν συνεχεία, να προκηρύσσονται διαγωνισμοί του προσηλωμένων με μεταφορά αμοιβή στήταιν (άρθρο 46), αφετέρου κυριολεκτικώς των διατάξεων που με άλλες συνταξί, (άρθρο 62).

3. Συνέπειες στην Οικονομία

3.1 Αναφέρετε αναλυτικά ποια κατηγορία επιχειρήσεων αφορά η αξιολογούμενη ρύθμιση

Οι διατάξεις δεν αφορούν υλικά και υλικά σε κατηγορίες επιχειρήσεων.

3.2 Αναφέρετε αναλυτικά την επίδραση της αξιολογούμενης ρύθμισης στη δομή της αγοράς

Βλ. 3.1

3.3 Μετρήστε το κόστος εγκαταστάσεως για νέες επιχειρήσεις πριν και μετά την αξιολογούμενη ρύθμιση, με την χρήση του «προτεινόμενου μοντέλου κόστους»

Βλ. 3.1

3.4 Αναφέρετε αναλυτικά την επίδραση της προτεινόμενης ρύθμισης στις λειτουργίες της οικονομικής και του μέγεθους των επιχειρήσεων

Βλ. 3.1

3.5 Αναφέρετε αναλυτικά και συνολογηστικά την επίδραση της αξιολογούμενης ρύθμισης στην ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων

Βλ. 3.1

3.6 Προσδιορίστε τη διακριτική βάση των επιχειρήσεων που προκαλεί η αμοιβαία ή προτιμώμενη ρύθμιση, εφαρμόζοντας το «προτεινόμενο μοντέλο κόστους»

Βλ. 3.1

3.7 Προσδιορίστε ειδικότερα και μετρήστε αναλυτικά και ξεχωριστά το κόστος και τα οφέλη που θα προκύψουν από την προτεινόμενη ρύθμιση για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Βλ. 3.1

3.8. Προσδιορίστε αναλυτικά τα οφέλη ή την επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού, που αναμένεται να προκληθούν από την εξεταζόμενη ρύθμιση

Το όφελος για τον κρατικό προϋπολογισμό από την ταχεία απονομή της δικαιοσύνης και την επίλυση εκκρεμών ενώπιον των δικαστηρίων διοικητικών διαφορών, με οικονομικό κυρίως αντικείμενο, (π.χ. φορολογικών, διαφορών από την κοινωνική ασφάλιση, διαφορών από την επιβολή οικονομικών κυρώσεων, διαφορών από διοικητικές συμβάσεις κλπ) είναι προφανές, αλλά μη μετρήσιμο.

Επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού επέρχεται μόνον από την αύξηση των λειτουργιών των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, σύμφωνα με τον τριετή προγραμματισμό, όπως προβλέπεται στο άρθρο 61.

Επίσης, αυξομειώσεις στα έσοδα του κρατικού προϋπολογισμού επέρχονται με τη μεταβολή του ύψους του παραβόλου για την άσκηση ένδικων μέσων και βοηθημάτων.

3.9. Προσδιορίστε αναλυτικά τυχόν συνέπειες της προτεινόμενης ρύθμισης στην εθνική οικονομία

Βλ. 3.8

4. Συνέπειες στην κοινωνία και στους πολίτες

4.1. Αναφέρατε τις προσδοκώμενες συνέπειες της προτεινόμενης ρύθμισης στην κοινωνία γενικά και στις επηρεαζόμενες κοινωνικές ομάδες ειδικά

Βλ. 1.3 και 3.8

4.2. Αναφέρατε τα σημερινά δεδομένα για κάθε ένα τομέα και κάθε μία κοινωνική ομάδα που επηρεάζονται από την αξιολογούμενη ρύθμιση, όπως αυτά προκύπτουν από την Ελληνική Στατιστική Υπηρεσία

Βλ. 1.3 και 3.8

4.3. Περιγράψτε ξεχωριστά και αναλυτικά τα οφέλη που αναμένεται να προκύψουν για τον πολίτη από την προτεινόμενη ρύθμιση

Ο πολίτης ωφελείται από την εν γένει επιτάχυνση στην απονομή της δικαιοσύνης, όπως αυτή επιχειρείται με τις εισαγόμενες ρυθμίσεις.

4.4. Αναφέρατε τα σημεία της προτεινόμενης ρύθμισης, τα οποία επιφέρουν βελτιώσεις των υπηρεσιών που κρέτουμε προς την πολιτεία

Βλ. 4.3

4.5. Αναφέρατε τα σημεία της προτεινόμενης ρύθμισης, που απομακρύνουν τις διοικητικές διαδικασίες

Οι προτεινόμενες ρυθμίσεις, ποσοδούν τις δικαστικές και όχι τις διοικητικές διαδικασίες

5. Συνέπειες στο φυσικό και πολιτιστικό περιβάλλον

5.1. Περιγράψτε ξεχωριστά και αναλυτικά τις αναμενόμενες συνέπειες της αξιολογούμενης ρύθμισης για τη βίωση, ανάπτυξη, τη βελτίωση της ποιότητας του περιβάλλοντος και τη σκίαση των περιβαλλοντικών κινδύνων

Δεν υπάρχουν

5.2. Αναφέρατε περιληπτικά τα βασικά σημεία της μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων για την προτεινόμενη ρύθμιση (εφόσον υπάρχει)

Δεν υπάρχουν.

6. Συνέπειες στη Δημόσια Διοίκηση και την απνομή της Δικαιοσύνης

6.1. Περιγράψτε ξεχωριστά και αναλυτικά τις αναμενόμενες συνέπειες της αξιολογούμενης ρύθμισης για τη βελτίωση της λειτουργίας και της αποδοτικότητας της Δημόσιας Διοίκησης

Ενώ οι υπηρεσίες που περιλαμβάνονται, τα νομοσχέδια δεν ποσοδίζουν τις λειτουργίες της Δημόσιας Διοίκησης.

6.2. Αναφέρατε τις αναμενόμενες συνέπειες της αξιολογούμενης ρύθμισης στον τρόπο απνομής της Δικαιοσύνης (εφόσον υπάρχουν)

Η επιτοχίση στην υποστήριξη της Δικαιοσύνης αποτελεί τον κύριο σκοπό των προτεινόμενων ρυθμίσεων. Βλ. 1.2

7. Νομιμότητα

7.1 Αναφέρατε τα κύρια σημεία του Συντάγματος από οποία ενδεχομένως εντάσσεται η προτεινόμενη ρύθμιση

Οι ρυθμίσεις του νομοσχεδίου αφορούν ιδίως τα άρθρα 70 παρ. 1, 94 και 95 του Συντάγματος.

7.2. Αναφέρατε τυχόν νομοκανόνες των εθνικών δικαιοτήσεων και ιδίως του Ανωτάτου Εθνικού Δικαστηρίου, που συμβάλλουν της Επικρατείας, που Αρείων Πάγου ή του Ελεγκτικού Συνεδρίου που αφορά θέματα συναφείς με την ερευνώμενη ρύθμιση.

7.3. Αναφέρατε τις σχετικές διατάξεις και προβλέψεις του Ενωπικού, κοινωνικού ή άλλου και των διεθνών συμβάσεων που έχει κυρώσει η Ελλάδα, όπως επίσης και τυχόν νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

7.4. Αναφέρατε τυχόν σχετικές προβλέψεις της Ενωπικής Συμβάσης των δικαιωμάτων του Ανθρώπου και της νομοκανόνες του Ενωπικού Δικαστηρίου των δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Άρθρο 5 παρ. 1 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

8. Αρμοδιότητα

8.1. Αναφέρατε τα μυστήρια που είναι αρμόδια να τον σχεδιάσει και την προαγωγή της εξελεγκόμενης ρύθμισης, αποκαλύπτοντας ειδικά τους λόγους συναρμοδιότητας.

8.2. Αναφέρατε τις οργανικές μονάδες με τις οποίες υπήρξε συνεργασία του εξελεγκόμενου υπουργείου κατά το στάδιο προετοιμασίας της εξελεγκόμενης ρύθμισης.

8.3. Αναφέρατε αναλυτικά τις υπηρεσίες, που θα είναι αρμόδιες για την εφαρμογή κάθε ξεχωριστής διάταξης που περιέχεται από την εξελεγκόμενη ρύθμιση.

8.4. Σε περίπτωση που η τριτογενής νομοτική διαδικασία προβάλει τη σύσταση νέου φορέα, υπηρεσίας, νομικού προσώπου, επιτροπής, συμβουλίου ή άλλου συλλογικού οργάνου, αναφέρατε συνοπτικά τη γνωμοδότηση της Διοικητικής Επιτροπής της απόφασης, Πρωτοδικολογίου (1691/Β / 2006 (ΠΕΚ Β' 953) και υπογράψτε τη μελέτη σκοπιμότητας και την οικονομικοτεχνική μελέτη

.....

9. Τήρηση Νομοτεχνικών Κανόνων και Κωδικοποίηση

9.1. Αναφέρατε τους νομοτεχνικούς κανόνες, οι οποίοι εφαρμόστηκαν κατά τη σύνταξη της προτεινόμενης διατάξης, με αναφορά στο εγχειρίδιο οδηγίων της Κετρικής Αρμοδιασχευτικής Επιτροπής (ΚΕ.Ν.Ε.)

.....

9.2. Προσδιορίστε τις διατάξεις που τροποποιή, αντικαθιστή ή καταργεί η προτεινόμενη διάταξη και ιδίως αναφέρατε εάν υπάρχει ήδη κώδικας μείγξης συνυφών με την προτεινόμενη.

Καταργούνται τα εξής άρθρα:

- 13 παρ. 3 Ν. 3790/2009
- 17 παρ. 4 τελευταίο εδάφιο π.δ. 18/89
- 6 παρ. 4, 71 παρ. 5, 273 Κώδικας Διοικητικής Δικονομίας (ΚΑΔ)
- 32 παρ. 4, 1 παρ. 4 Ν. 702/1977
- 1 παρ. 2 παρ. α Ν. 1406/1983
- 43 παρ. 2 Ν. 3772/2009

Τροποποιούνται τα εξής άρθρα:

- 14 πδ 16/80 (προστίθεται παρ. 6)
- 21 παρ. 5 πδ 18/89 (προστίθεται εδάφιο)
- προστίθεται άρθρο 345 στο πδ 16/80
- 38 παρ. 4 πδ 18/89 (προσθήκη τέτατου εδαφίου)
- 52 παρ. 2 πδ 15/89 (προστίθενται εδάφια)
- προστίθεται άρθρο 52Α στο πδ 18/89
- 56 παρ. 1 πδ 16/89 (προστίθεται εδάφιο)
- 6 παρ. 2 κα. 3 ΚΑΔ
- 7 ΚΑΔ
- 27 ΚΑΔ (προστίθεται πυρήναρχος, 4)
- προστίθεται άρθρο 103Α στον ΚΑΔ

- 147 παρ. 1 ΚΔΔ (προσθήκη παρ. 5)
- 191 ΚΔΔ (προστίθεται παράγραφος 2)
- 199 ΚΔΔ (προστίθεται παράγραφος 4)
- 213 παρ. 1 ΚΔΔ (προσθήκη εδαφίου)
- 272 ΚΔΔ (προσθήκη τρίτου εδαφίου)
- 1 παρ. 1 Ν. 702/1977 (προστίθεται περικόχηση)
- 3 παρ. 2 παρ. 5 Ν. 1406/1983 (προστίθεται εδαφίο)
- προστίθεται παρ. 4Α στο άρθρο 1 Ν. 1406/1983
- 76 Ν. 3386/2005 (προστίθεται παρ. 4 και τροποποιείται η παρ. 5)
- 3 παρ. 1, 2 και 3 Ν. 3006/2002 (διαγράφονται λέξεις και φράσεις, προστίθεται και παρ. 4)

Αντικαθίστανται οι εξής διατάξεις:

- άρθρο 14 παρ. 1, 3, 3, 6 και 7, 23 παρ. 1 και 4, 33 παρ. 1 και 2, 74Α παρ. 1 υπό 18/89
- άρθρο 29 παρ. 2, 64 παρ. 2, 67 παρ. 4 παρ. 5, 110 παρ.3, 113 παρ. 3, 122 παρ. 3, 126 παρ. 1, 2 και 4, 129, 162 παρ. 2, 170 παρ. 1, 217 άρθρο εδαφίο, 215 παρ. 2, 215 παρ. 1, 220 παρ. 2, 274 παρ. 1 και 2 ΚΔΔ
- άρθρο 1 παρ. 2, 5Α, 14 παρ. 2 Α. 702/1977
- άρθρο 1 παρ. 4 παρ. 3π και παρ. 5 Ν. 1406/1983
- άρθρο 15 Ν. 3386/2007
- άρθρο 13 παρ. 9 Ν. 2927/1997
- άρθρο 14 παρ. 2 Ν. 702/1977
- άρθρο 23 παρ. 3 Ν. 3340/2005
- άρθρο 35 παρ. 3 Ν. 1650/1986
- άρθρο 9 παρ. 7 Ν. 2947/2001
- άρθρο 29 παρ. 1 και 3, 82 παρ. Γ2, Γ4 και Γ5, 83 παρ. 1, 95 παρ. 1 Ν. 1756/1988
- άρθρο 143 παρ. 2 παρ. γ. 2517/2000,

Κώδ. καταστημάτων διανομής κυρώσεως π. π. 3 / 18/1985 και ο Κώδ. κας. Διοκ. κτ κτς Δικαιοσύνης (Ν. 2717/1994).

9.3. Αναφέρεται τις εν γένει βαρύνσεις που επιφέρει η προτεινόμενη ρύθμιση στην (νύχνη-μέρα και υπό κάποιες διατάξεις που κωδικοποιεί ή επανεκτιμάει

Βλ. 9.2.

9.4. Προβλέπει τις διαδικασίες της προπαρασκευαστικής ομάδας των προπονητών ερασιτέως ποδοσφαιριστών, χωρίς, να τις καθιερώνει οριστικά και ανεπαρκώς την επόμενη αυτή

.....

10. Διαφάνεια - Κοινωνική συμμετοχή

10.1. Αναφέρεται αναλυτικά τους κοινωνικούς στόχους και αν γίνονται ενδιαφερόμενα μέρη που καλήταν να λάβουν μέρος στην διαβούλευση για την επεξεργασία σύμβαση

Το νομοσχέδιο, κατά το μέρος που αφορά το Συμβούλιο της Επικρατείας, συντάχθηκε κατόπιν πρωτότυπου της Διοικητικής Ολομέλειας του Δικουτηρίου (πρωτόκολλο 4/2017), και το μέρος που αφορά τον Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, οι σχετικές διατάξεις συντάχθηκαν από την ειδική νομοπαρασκευαστική επιτροπή για την ενίσχυση στην απαντή της Διοικητικής Δικαιοσύνης, η οποία συγκροτήθηκε με την υπ' αριθμ. 130351/12.11.2019 απόφαση του Υπουργού Ακαδημαϊκών Διαφάνειας και Ανθρώπινων Δικαιωμάτων.

Στο πλαίσιο των ενεργειών της, ως ανα επιτροπής και ιδιαίτερα επιλεκτική προσπάθειά της, εξέθεσαν τις απόψεις τους, ο Γενικός Επιμελητής της Επικρατείας στο νομτικό δικαστικό δικαστήριο, ο πρόεδρος των τριών συμβουλίων διαίτησης, ή οι αρμοδιότητες των Διοικητικών Ειρητών και Διοικητικών Πρωτοδικείων Αθηνών, Γερμανίας και Θεσσαλονίκης, ο πρόεδρος της Ενώσεως Διοικητικών Δικαστών και ο πρόεδρος της Ενώσεως μελών του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Επίσης, ύστερα από ημερίδα της επιτροπής προς την Ολομέλεια των δικηγόρων δικαστών, παρουσιάστηκαν και εξέθεσαν τις απόψεις τους οι πρόεδροι ή αντιπρόεδμοι των Δικηγορικών Σιλλόγων Αθηνών, Παιονίας, Θεσσαλονίκης, Σύρου, και Καστοριάς. Επίσης παρουσιάστηκε και εξέθεσε τις απόψεις τους ο πρόεδρος της Ένωσης Εργασιαστών.

Μετά την ολοκλήρωση του σχεδίου νόμου καταθέσαν παρατηρήσεις η Ολομέλεια των δικαστών του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, η Ολομέλεια των προέδρων του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, ο Πρόεδρος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και η Ένωση Μελών του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

10.2. Αναφέρεται αναλυτικά τον τόπο, τον χρόνο και τη διάρκεια της διαβούλευσης, τους συμμετέχοντες σε αυτήν, και τη διαδικασία διαβούλευσης που επλέγη

10.3. Αναφέρεται στο αποτέλεσμα της διαβούλευσης, αναφέροντας επηρεασμολογικές κυριότερες σημειώσεις εκφραστικών υπερά και κατά της προτεινόμενης σύμβασης ή επιμέρους διατάξεων της

10.4. Αναφέρατε τον σχεδιασμό που έχει γίνει για την κοινωνικά εξαγωγή και τη διαβούλευση και στο στάδιο της εφαρμογής της προτεινόμενης ρύθμισης

B: ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΑΛΛΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ

11. Γενική Αξιολόγηση

11.1 Περιγράψτε χωριστά και αναλυτικά το πρόβλημα που καλείται να αντιμετωπίσει, καθώς μία «έλλη διατάξη» που προλαμβάνεται στο προτεινόμενο σχέδιο νόμου

Επιδικάζεται, επίσης, να εξασφαλιστεί η επιχορήγηση των δικαστηρίων με τα αναγκαία ποσά για την αντιμετώπιση των τρεχουσών λειτουργικών αναγκών τους, οι τρεχουσές στις συγχρονικές ανάγκες και συνθήκες της λειτουργίας των ειδικού μεθαρχικοί συμβούλιο μελών Δ.Ε.Π. που είχε κατά βάση θεσπιστεί από το 1932, η παροχή δυνατότητας να παρεμείνουν στις υπηρεσίες τους δικαστικοί υπάλληλοι που συμπληρώνουν το όριο ηλικίας, όπως ισχυριζόδη για τους δημοσίους υπαλλήλους και, τέλος, η διευκρινιστεί η κατά τρόπον αρμοδιότητα των πολιτικών, ποινικών και δικαστηρίων με το ανακαθορισμό της χωρικής αρμοδιότητας των δόμων που Νομοθέτησης

11.2 Περιγράψτε χωριστά και αναλυτικά τους λόγους για τους οποίους κάθε «έλλη διατάξη» είναι αναγκαία και κατάλληλη να αντιμετωπίσει το αντίστοιχο πρόβλημα

Η λειτουργία των δικαστηρίων είναι αναγκαία για να κυρώσει, δυνατό η διαχείριση από τα ίδια τα δικαστήρια των τρεχουσών αναγκών τους χωρίς τη γραφειοκρατικές εγκυβλώσεις και καθυστερήσεις, οι οποίες αναπόφευκτως συνεπενεργεί η συγκέντρωση του έργου αυτού στο ΤΑΧΔΙΚ. Η προετοιμότητα της συγκρότησης του ειδικού μεθαρχικοί συμβούλιο μελών Δ.Ε.Π. είναι αναγκαία κυρίως για την αντιμετώπιση του έργου που. Στα δικαστήρια ο γενέος συναντικε θέσεις είναι πολλές και δεν προβλεπεται, στη δύσκολη η κοινωνική συγκυρία που διανύουμε η κάλυψη τους. Γι' αυτό δίνεται η δυνατότητα στους δικαστικούς υπαλλήλους να παραμείνουν στη θέση τους, ειδικά το επιθυμούν, και μετά την εκ μέρους τους συμπληρωση των προϋποθέσεων συνταξιοδότησης

11.3 Αναφέρατε χωριστά για κάθε μια «έλλη διατάξη» τους λόγους για τους οποίους έχει συμπεριληφθεί στο συγκεκριμένο σχέδιο νόμου

Αναφερόμε, οι «έλλες διατάξεις» έχουν συνάψει με το κύριο περιεχόμενο του σχεδίου νόμου ή ότι αφορούν, αντικειμενικά, τη λειτουργία των δικαστηρίων και την ευκολότερη πρόσθετων κληρονομικών δικαστικών λειτουργιών

11.4. Αναφέρατε χωριστά και πελάτες από τις αναμενόμενες συνέπειες κάθε είδους «άλλης διάταξης», συμπεριλαμβανομένων των πανευρωπαϊκών εκκινήσεων, την εξοικονόμηση κόστους πολίτες και στο φυσικό και υψαισιτικό περιβάλλον.

.....

11.5. Αναφέρατε αναλυτικά τις υπηρεσίες που θα είναι υπεύθυνες για την εφαρμογή κάθε «άλλης διάταξης».

.....

12. Διαφάνεια και Διαβούλευση

12.1. Αναφέρατε επικοινωνιακά τμήματα, κοινωνικούς εταίρους και εν γένει το ενδιαφερόμενο μέρος που εκλήθησαν να λάβουν μέρος στη διαβούλευση για κάθε μία προτεινόμενη «άλλη διάταξη», τον τόπο, τον χρόνο και τη διάρκεια της διαβούλευσης, τους συμμετέχοντες σε αυτήν, και τη διαδικασία διαβούλευσης που υιοθέτησε, επιβεβαιώνοντας τις επιλογές αυτές.

.....

12.2. Αναφέρατε επικοινωνιακά τμήματα και όργανα που εκοιμήστηκαν υπέρ και κατά της προτεινόμενης ρύθμισης ή επιμέρους θεμάτων της, και προσανατολίστε στις τυχόν τις ενήσεις των φορέων που έλαβαν μέρος στη διαβούλευση για κάθε μία «άλλη διάταξη» χωριστά.

.....

ΕΚΘΕΣΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ

I. ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

II. ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ

ΕΞΟΡΘΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΤΑΧΥΝΣΗ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΔΙΚΗΣ ΚΑΙ
ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

III. ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΑΝΑΡΤΗΣΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

Αναρτήθηκε σε δημόσια διαβούλευση στις 14 Σεπτεμβρίου 2010 υπό τον τίτλο: «Εξορθολογισμός
διαδικασιών και επιτάχυνση της διοικητικής δίκης»

IV. ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΝΑΡΞΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ

14 Σεπτεμβρίου 2010

V. ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΛΗΞΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ

24 Σεπτεμβρίου 2010

VI. ΑΡΙΘΜΟΣ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΩΝ

ΣΥΝΟΛΙΚΑ:

73

ΑΝΑ ΚΕΦΑΛΑΙΟ:

Πρώτο Κεφάλαιο – Γενικές Διατάξεις (άρθρα 1 – 3)

16 Σχόλια

Δεύτερο Κεφάλαιο – Τροποποίηση της νομοθεσίας «Περί Συμβουλίου της Επικρατείας»

(άρθρα 4-12)

17 Σχόλια

Τρίτο Κεφάλαιο - Τροποποίηση του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (άρθρα 33 - 37)

36 Σχόλιο

Τέταρτο Κεφάλαιο - Μεταφορά αρμοδιοτήτων (άρθρα 38 - 43)

8 Σχόλιο

Πέμπτο Κεφάλαιο - Ρυθμίσεις ειδικών θεμάτων δικονομικών ενόπιων των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων (άρθρα 44 - 48)

1 Σχόλιο

Έκτο Κεφάλαιο - Τροποποίηση της νομοθεσίας «Περί συμμορφωσης της διοίκησης στις αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικράτειας και των διοικητικών δικαστηρίων» (άρθρο 49)

6 Σχόλιο

Έβδομο Κεφάλαιο - Τροποποίηση του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργών (άρθρα 50 - 55)

6 Σχόλιο

Ογδόο Κεφάλαιο - Τελικές διατάξεις (άρθρα 53 - 54)

1 Σχόλιο

VII. ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΣΧΟΛΙΩΝ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ:

Τα προτεινόμενα σχέδια νόμων υποβλήθησαν σε ενδοφύλλιο και στη δημόσια διαβούλευσή του συμπλήρουν με την υποβολή προτάσεων, παρατηρήσεων και σχολίων φορείς, οργανώσεις της κοινωνίας πολιτών αλλά και μεμονωμένοι πολίτες.

Στο πλαίσιο της λειτουργίας της ειδικής νομοπαρασκευαστικής επιτροπής για την κατάρτιση του κώδικα και διεντέλεσαν τις απόψεις τους ο Γενικός Γραμματέας της Επικράτειας στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια, οι προεδροι των ταμείων συμβουλίων διοίκησης και οι προϊστάμενοι των διοικητικών Εφεσίων και Πρωτοδικείων Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης, ο πρόεδρος της Ένωσης Διοικητικών Ακαστών, καθώς επίσης η πρόεδρος της Ένωσης Μελών του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους. Υστερα από απόφαση της ως άνω επιτροπής προς την Ολομέλεια των Δικηγορικών Συλλόγων της χώρας ελήφθησαν τις απόψεις τους εκπρόσωποι των Δικηγορικών Συλλόγων Αθηνών, Πειραιώς, Θεσσαλονίκης, Σύρου και Καλαμάτας, όπως επίσης ο πρόεδρος της Ένωσης Εργατολόγων.

Μετά την ολοκλήρωση του σχεδίου νόμου επιδόσαν συγγραφές στον Υπουργό τις προτάσεις τους, η Ολομέλεια των Δικαστών του Διοικητικού Εφεσίου Αθηνών (πρακτικό 4/70 Ό), η (όληση) Ολομέλεια των Προέδρων του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, ο Πρόεδρος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, η Ένωση Μελών του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και η Ένωση Δικαστών του

Συμβουλίου της Επικρατείας.

Εξάλλου, οι διατάξεις του σχεδίου νόμου που αφορούν το Συμβούλιο της Επικρατείας διαμορφώθηκαν με βάση προτάσεις της Ανεκκλήτης Ολομέλειας του Ανωτάτου Πρωτοδικού (Πρωτικό 4/2011), ενώ σκοπός για την επίλυση των φερόμενων διαφορών προτάθηκαν από το Υπουργείο Οικονομικών.

ΑΝΑ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

ΠΡΩΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ – ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1. Διατυπώθηκε προβληματισμός ως προς την ισχύ υπόστασης του Συμβουλίου της Επικρατείας ως γενικότατου ενδιαφέροντος έναντι πάντων και εκφράστηκε επιθυμία ως προς τη σκοπιμότητα αναστολής των εκκρεμών δικών σε περίπτωση που αυτές δεν καταλαμβάνονται από το διαδικασία επί της απόφασης που εκδίδεται στο Συμβούλιο της Επικρατείας.

2. Οι διατάξεις του άρθρου 2, ενδεχόμενες, θα οδηγούσαν σε παράλυση των δικών από το Ελεγκτικό Δημόσιο, καθώς υφίσταται έλλειψη για επίλυση έλλειξη μέσα (υφίσταται ή όραση).

3. Διατυπώθηκε η γνώμη ότι οι διατάξεις του άρθρου 3 δεν αντιμετωπίζουν τα αίτια που προκαλούν τη συσσώρευση υποθέσεων ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας. Όμως, επιθυμία ως διατυπώθηκαν από το Ελεγκτικό Συμβούλιο του Κράτους, το οποίο πρότεινε τη συστηματική επένδυση και την, κατά προτεραιότητα, επίλυση από το Συμβούλιο της Επικρατείας ζητημάτων που αφορούν σε μεγάλες κατηγορίες ομοειδών υποθέσεων, οι οποίες εκκρεμούν ενώπιον με αιτήσεις αναίρεσης, καθώς και η άρση παρεμπόδιση στο Ανώτατο Ελεγκτικό Ακυρώσιμα ζητημάτων διχασμούς μεταξύ του Συμβουλίου της Επικρατείας και του Αρείου Πάγου.

ΔΕΥΤΕΡΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ – ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ ΠΕΡΙ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

1. Κατάθεση της εισήγησης, στη γραμμετική, σε χρόνο και με διαδικασία που θα επιτρέψει την πλήρη ενημέρωση των διώσεων.

2. Να προβλεφθεί ανώτατο όριο στην αυτεπάγγελτη αναβολή της εξέλιξης σε περίπτωση καθάρσεως της παραγράφου 2 του άρθρου 7.

3. Εκφράστηκαν επιθυμίες ως προς τις διατάξεις του άρθρου 7, στο μέτρο που οι αιτούντες, γνωρίζοντας το περιεχόμενο της εισήγησης, ενδεχόμενες παρουσιάζονται από προβλεπόμενες λογικές ή από το εκκρεμούν ενδεκά βοηθήματα τ. μ. π. α.

4. Το δικαίωμα της δικαστικής δαπάνης να καταβάλλεται από τον Δημόσιο και όχι στον εκδότη του δικού.

5. Όλες, επιθυμίες εκφράστηκαν σχετικά με το νομοθετικό περιεχόμενο των λόγων παραδεκτού της αίτησης αναίρεσης. Υποστηρίχθηκε ότι οι διατάξεις του άρθρου 12 θα επηρεάζουν στατικότητα της νομολογίας, καθώς και ότι περιορίζεται η δικαιοδοσία του Ανωτάτου Ελεγκτικού Ακυρώσιμου, το οποίο επιλαμβάνεται για την έρση καταφατικών ή αποφατικών συγκρούσεων μεταξύ των αποφάσεων των ανωτάτων Ακυρώσιμων.

ΤΡΙΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ – ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΣΧΟΛΙΑ:

1. Προτάθηκε η έρευνα νέας δικαστική σχηματισμό – παλαιό Τμήμα, με αρμοδιότητα επι ποινολογικών ή/και ποινολογικών υποθέσεων, καθώς και η θέσπιση κλειστού ή ημιανοικτού παραβόλου για ποινολογικές υποθέσεις. Επειδή η εισήγηση εκδόθηκε από προαναφερόμενο, για τις οποίες έγινε δικτική ή αίτηση αναστολής εκτέλεσης.
2. Εγκρίστηκε η ενάγκη ενίσχυσης του δικαστικού Συμβουλίου του Κράτους με ανθρωπίνους όργανα, ενόψει αναμενόμενης αύξησης του φορτίου εργασίας του ως τακτικού των υποθέσεων.
3. Διατυπώθηκαν απαιτήσεις σχετικά με την κατάρτιση της ενόψει των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων προσφοράς των οργανισμών κοινωνικής αλληλεγγύης, κατά πρόταση των οργάνων τους που αναφέρονται επι ενδικοφανούς προσφοράς του ασφαλισμένου (όσοι (αδελφότητα) δίνει).
4. Προβλεπόμενος διατυπώθηκε, επίσης, ως προς την καθιέρωση της δυνατότητας να εκδίδεται δικαστική απόφαση με βάση του Ελληνικού Δημοσίου. Η αυθεντία αποδόθηκε.
5. Προτάθηκε η ενάγκη στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 20 και των υποθέσεων όσον το Ελληνικό, κυρίως, από την Επικρατεία για παροχή των δικαστικών από Διοίκηση Συμφωνίας για τα Διοικητικά και Πολιτικά Δ. και άλλα.
6. Αναγνωρίστηκε ότι οι διατάξεις του άρθρου 25 κινούνται προς τη σωστή κατεύθυνση. Προτάθηκε να διατηρηθούν ακόμη περισσότερα να όσον τις συνθήκες ως και να διατηρηθεί εκ του νόμου συμπροσβλεπόμενες με το ίδιο δικόγραφο όπως οι πράξεις προσάκουστος νόμου ή επιβολής προστίμων, οι οποίες εκδόθηκαν στο πλαίσιο της αυτής δικαστικής αλλαγής, δυνάμει της αυτής «ενόψει αλλαγής».
7. Εγκρίστηκε πρόβλεψη για την αύξηση του χρόνου εκτέλεσης των διαδικασιών (άρθρο 24) σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 25 (αυτονομία). Προτάθηκε η περαιτέρω αξιολόγηση των προθέσεων αυτές, καθώς και η ενδικοφανή κατάρτιση, αλλαγής των πραγματικών ισχυρισμών του δικαστικού, οι περιπτώσεις μη έγκυρης καταχώρισης και αποστολής των φακέλων από τη δικαιοσύνη, να υπάρχει η περαιτέρω προϋπόθεση.
8. Διατυπώθηκε η έρευνα ότι οι διατάξεις του άρθρου 35 συνεπίζονται δυσμενείς οικονομικά επιπτώσεις για το Ελληνικό Δημόσιο και, τέλος, αύξηση της απώλειας των Δικαστηρίων της χώρας. Προτάθηκε και έγινε δικτική η αλλαγή της από το σχέδιο νόμου.

ΤΕΤΑΡΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ – ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΩΝ

ΣΧΟΛΙΑ:

- Τα σχήμα των συμμετεχόντων επικεντρώθηκαν κυρίως προς και άρθρο 38 μεταφορά της εκδίκησης των υποθέσεων του Κ.Ε.Δ.Ε. από τα τακτικά διοικητικά δικαστήρια στα πολιτικά δικαστήρια. Εισηγήθηκαν τα εξής:
1. Η εμπειρία και εξειδίκευση που έχει συγκεντρωθεί ήδη στα διοικητικά δικαστήρια.
 2. Η ενδικοφανή επιβάρυνση των πολιτικών δικαστηρίων και συνεπώς όλες οι διαδικασίες.
 3. Προτάθηκε, επίσης, η ισχύς της διατάξης να ορίζεται από τη δημοσίευση του νόμου επί από 21.01.2011.
- Εξέως, αναφορικά με τη μεταφορά δικαιοδοσίας επί θεμάτων μετανιμιωτικής πολιτικής από το Συμβούλιο της Επικρατείας στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια, διατυπώθηκε η όποια ότι ενόψει του ν. 3838/2010 είναι σκοπός η σχετική δικαιοδοσία να παραμείνει συγκεντρωμένη στα χέρια του Συμβουλίου της Επικρατείας, τουλάχιστον για μεταβατική περίοδο, έως την υποκαταστάληση.

Παρακίνηση κοινωνικοπολιτικών κινημάτων: Παράδειγμα: συνεταιρήματα με την ανακάλυψη του Σχολίου Δούστου για την αναμόρφωση του συστήματος ασύλου στην Ελλάδα

ΠΕΡΙΤΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ – ΕΥΘΥΜΙΣΜΟ ΒΙΑΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΩΝ ΕΝΩΤΙΚΩΝ ΠΩΝ ΤΑΚΤΙΚΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΔΕΚΑΣΤΕΡΩΝ

ΣΧΟΛΙΑ:

1. Εξέταση ειδικής άμεσης, με βάση την ποσότητα σχετικά με θέματα της Εμπειρίας Ανταγωνισμού υποθέσεων θα εκδικάζονται, υποχρεωτικές εντός σύνταξης χρονικού διαστήματος, ή με επαναβολή εκδίδεται, να μην υποβληθούν το σύστημα του ενός, μόνο. Επίσης, την υποχρέωση υποθέσεων οικονομικού και φυσιολογικού ενδιαφέροντος σε όμοια ειδική διαδικασία.
2. Αποποίησης χορήγησης αναστολής εκτέλεσης απόφασης της Εμπειρίας Ανταγωνισμού.